

Ruh ve Madde

Ruh ve Madde Yayıncılık ve Sağlık Hizmetleri A.Ş.

İnsanlığı Birleştiren Bilgiyi Yayma
(BİLYAY) Vakfı'nın Kuruluşudur. ©

Cilt: 40 • Sayı: 479 • ARALIK 1999
(KDV DAHİL) 1.000.000 TL. YURTDIŞI: 6 DM.

Şirket Adına Sahip ve Sorumlu Müdür:
Halük HACALOĞLU

Teknik Sorumlular:
Genel Yayın Sorumluları:
Levent KOSOVA - Tarık ARIKDAL

Basım-Yayım Uygulama Yönetmeni:
Levent KOSOVA

Dizgi ve Mizanpaj Sorumlusu:
Neslihan PARLAK

Çeviri ve Redaksiyon Sorumlusu:
Yasemin TOKATLI

Yönetim Merkezi:
Hasnun Galip Sok. Pembe Çıkmaızı
No:4 D:6 80060 Beyoğlu/İSTANBUL
Tel: 243 18 14 - 249 34 45 • Fax: 252 07 18

Dizgi
Ruh ve Madde Yayınları
Tel: 243 18 14 - 249 34 45

Baskı
Kurtiş Matbaacılık

Haberleşme, Abone ve Havale Adresi
RUH ve MADDE YAYINLARI P.K.9
80072 Beyoğlu / İstanbul

Abone Ücreti: Yıllık, Yurtiçi: 12.000.000 TL.
(Öğrenci: 9.600.000 TL.) Yurtdışı: 72.-DM
Posta Çeki No: 655294

Banka Hesap No: Garanti Bankası,
Galatasaray Şubesi 6200604-4
Ayda bir yayınlanır.

http://www.bilyay.org.tr
e-mail: bilyay@bilyay.org.tr

ISSN 1302-0676

İÇİNDEKİLER

- SEVGİLİ OKUYUCULAR 1
- REALİTE-SEVGİ SEVGİYİ
NEFRET NEFRETİ OLUŞTURUR 2
- ENERJİLERİN KULLANIMI 6
- BÜYÜK TABİAT HADİSELERİ ve MANALARI 7
- İÇSEL YOLCULUK 12
- DOĞAL AFETLERLE NEDEN KARŞILAŞIYORUZ? 13
- BİLİM TANRI'YI KEŞFEDİYOR 15
- DEĞİŞİM SÜRECİNDE KARŞILAŞTIKLARIMIZ 19
- PSİŞİK DENEYİMLERİN DÖNÜŞTÜRÜCÜ ETKİSİ 22
- İŞİK'TAN GELEN DERSLER: ÖLÜME YAKIN
DENEYİMDEN NE ÖĞRENEBİLİRİZ? 24
- KENDİNİ TANIMAK 28
- KARMA ve KADER 29
- DEPREMLERİN ARDINDAN 32
- POZİTİFLİĞİN TEZAHÜRÜ 33
- DEVRELER, DEJENERASYON ve DEĞİŞİM 35
- BİLYAY VAKFI 1999 YILI ETKİNLİKLERİ 39
- SADIKLAR PLÂNI'NDAN RUHSAL TEBLİĞLER:
DOĞAL AFETLER ve İNSAN 41
- NE OLSUN BİLDİĞİN GİBİ, HEP AYNI! 42
- UFO'LAR BİZDEN NE İSTİYOR? 43
- ETKİNLİKLERİMİZ 47
- KİTAPLAR ARASINDA: SİRİUS GİZEMİ 48

Sevgili Okuyucular — Ergün ARIKDAL

Menfi güçlerin karşısında tek tek ve bazen topyekûn olarak verilen savaşın ruhun ve müspetin zaferi ile son bulması devri, ayak sesleri duyulmaya başladı.

Şunu hatırlatmalıyım: Bilgi devrinin, gerçeğin ve doğru olanın önünde hiçbir dünya gücü duramaz, engel olamaz. Zira bütün sahte, yalancı, karanlık olan söz ve fiilin vicdan ve idraklerde uyanan İÇ IŞIKLA foyası meydana çıkacaktır. Niyet ve fiilin gölgede kalmasına imkân olmayan mihenk taşı vicdan uyanıklığıdır: korkulması gereken İLÂHÎ GÜÇ işte budur. Onun silâhu dört yana hükmeden bilgidir.

Dergi ile, Dernek ile, Vakıf ile hep verilen realite bilgilerini sizlere iletmeye çalıştık. Her vesile ile spiritüel gerçeklerin geniş halk kitlelerine tanıtılması için, bizden yardım isteyenlere her imkânı sağladık. İmkânlarımızı arttırıp GELEN'e yüzü kara çıkmayacağız, hepimiz...

Tek boyutlu ya da ters yüzlü yaşamının hüsrana dolu sonuçlarına onursuzca katlanan insanlığımız, çok boyutlu ve düz yüzlü yaşamının sevinç dolu sonuçlarına bilgisi ve vicdanı ile ulaşmayı hak etmiştir.

Uyananlara ne mutlu!

Selâm ve Sevgiler

SEVGİ SEVGİYİ NEFRET NEFRETİ OLUŞTURUR

NEDEN sevmiyoruz? İnsanlar genellikle sevgisizliği yaşıyor, kendisini sevmediklerini zannederek kendileri de başkalarını sevmiyor. Ve bu yolla da sevilmemeyi telâfi ediyor. "Beni sevmezlerse ben de onları sevmem." tarzında tepki gösterip tamamen zıddı ile dengeye getiriyor. Düşünce olarak telâfi mekanizması bu tarzda ortaya çıkıyor ama bu telâfi mekanizması zihin seviyesini aştığı zaman fiili hâle geçiyor ve artık burada sevgisizlik bir nefret hissi gibi tam manasıyla bir boşalma hâline geçiyor.

İnsan ruhunun en yüksek, en mükemmel melekelerinden biri imajinasyondur.

İmajinasyon melekesi hiçbir maddesel dayanağa sahip değildir. Maddesel bir izahı yoktur. Maddesel tarifler ve anlayışlar içerisinde kalınarak açıklanmaya çalışılan birtakım ruh hâlleri ile de alakası yoktur. Freud tarzı şuuraltı mekanizmaları ile de hiç alakası yoktur. Yaratıcı imajinasyon tamamen müteal bir konudur.

İmajinasyon öyle kudretli bir mekanizmadır ki, bizi parmağına dolar, istediği gibi oynatır. Yeter ki biz o melekenin faaliyete geçişine engel olmayalım, ona gereken ilgi, dikkat ve enerjiyi verelim.

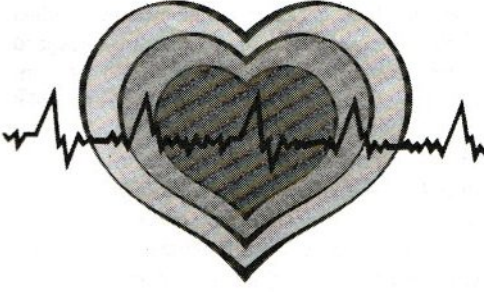
İmajinasyon, bütün şuuraltı mekanizmalarının, ortaklaşa çalışabilmesi için gerekli olan sistemdir. Hücreler arasındaki her haberleşmeyi fizikoşimik yoldan kan nasıl sağlıyorsa, şuuraltındaki bütün malzemenin de irtibatını imajinasyon (tahayyül) melekesi meydana getirir. Bizim iç benliğimizle, dışarıdan tekrar içeriye almak zorunda kaldığımız birtakım unsurların hepsini bilen, hepsine teker teker etki edebilen güç imajinasyon melekesidir.

Nasıl düşünürsek, nasıl tahayyül edebilirsek, o hâlleri belirli süreler ve çabalar tahtında bedenimizde veya etrafımızda meydana getiren bu melekedir. Meselâ, ruhsal tedavinin, psikolojik tedavinin esası imajinasyon melekesinin faaliyete geçirilmesidir.

KENDİMİZİ NASIL GÖRÜRÜZ?

Kendimiz hakkındaki bilgimiz nedir? Ta içimizdeki ben hakkındaki bilgimiz nedir? Herkesin içinde bir ben vardır. Ahmet ve içindeki Ahmet, Fatma ve içerideki Fatma gibi. Bu içerideki Fatma ile dışarıdaki Fatma arasında aslında çok ilişki olmakla beraber birçok yönlerden de büyük farklar vardır.

Dıştaki kişilik (persona), yaptığımız roldür. Birarada bulunduğumuz zaman birbirimi-

*Evrensel sempati kanunu gereği
sevgi sevgiyi nefret nefreti çeker, büyütür.*

ze çeşitli roller yapıyoruz ama o rolü yapan hayat sanatçısının içindeki kimdir? Bugün şu şekilde bir maske kullanıyorum, yarın başka türlü bir maske kullanırım. Her gittiğim yerde başka türlü maskeler kullanmak zorundayım. Bazıları bu maskelerden nefret ediyor ve toplumun dışına çıkıyor. "Ben hiç durmadan maske değiştirmekten, insanların ikiyezülülüğünden bıktım" diyor. Çünkü hep maskeler değişiyor. Karşıdaki insanın gerçek kişiliğini yansıtacak bir şey görmüyor.

O hâlde bir de bizim kendimiz hakkında bir imajımız var. Kendimizi nasıl görüyoruz? Kendimizi sabah aynada gördüğümüz şekilde mi tanıyoruz? Gözümüzü kapattığımız zaman kendimizi görebiliyor muyuz? Yüzümüzü, omuzlarımızı, belimizi, bacaklarımızı, ellerimizi tahayyül edebiliyor muyuz? Bir boş vakitte kendimiz hakkında imajımız var mı diye denemek çok faydalı olur.

Fiziksel tahayyül yapamadığımız için kendi zatımızın da gerçekliğine ulaşmakta tereddütler çekeriz.

Kendi kendimize, acaba ben nasıl biriyim, nasıl bir kişiye sahibim diye sormak gerekir.

Bunlar modern insanın, uzun yıllardan beri unuttuğu veya unutturulduğu konulardır. Yavaş yavaş unutulmuş olan bu tip çalışma ve bilgilere, bütün insanlığın yeniden ihtiyacı vardır. Çünkü bu çalışmalar bir yelpaze gibi çok büyük sonuçlar elde edebilecek olan çalışmalardır.

Görürüz ki, imajınasyon en can alıcı noktası ile kendimiz hakkındaki imajın ne olduğunu bilip bilmemek meselesidir. Eğer kendimiz hakkındaki imajımıza kendimizin ne olduğumuzun bilgisine kavuşursak, iç insan dış insa-

nı yönetmeye başlar. Kuruntular, sıkıntılar, güvensizlikler, aşâğılık ve üstünlük duyguları, korkular, kalp çarpıntıları, tansiyon yükselmeleri gibi bütün bedensel rahatsızlıklar da dereceli olarak o kişinin kendi Ben'inin idaresine geçmeye başlar.

Bugün binlerce insan psikosomatik rahatsızlıklar içinde kıvrıyor ve dışarıdan içeriye doğru uygulanan tedavi yöntemi ile de iyileşme mümkün olmamaktadır, çünkü sorun içeridedir. Ancak içeriden dışarıya doğru tedavi ile psikosomatik hastalıklar iyileşebilir. Yani iç benliği bazı şeylere ikna etmekle reaksiyonlar ortadan kalkar. Çünkü pek çok rahatsızlıklar, reaksiyon rahatsızlığıdır. İnsanın bulunduğu durumu sevmemesinden ötürü protesto rahatsızlığıdır. Beden birtakım arzularla bu protestoyu ortaya çıkarır. Dışarıdan içeriye olan tedavi sadece semptomu ortadan kaldırıyor, arazi tedavi ediyor ama asıl sebep içeride dokunulmadan duruyor. Asıl sebebi ortadan kaldıracak olan tedavi, insanın kendisini nasıl düşündüğünü saptamaktır.

İNSAN KENDİNİ NASIL DÜŞÜNÜYorsa O ŞEKİLDE YAŞAMINI SÜRDÜRÜR

Kanser büyük bir reaksiyondur. Kişinin kendisine karşı yapmış olduğu en güçlü tepkilerden biridir. Psikiyatri iyice geliştiği zaman tamamen iç insana yönelerek, kanseri kökünden ele alacaklar ve tepki olarak bedende ortaya çıkan o isyan hâlini içeride halletmenin yollarını bulacaklardır. Bu hâl tedavi edildiği anda vücut derhal normale döner. Tıpkı bir ürtiker tedavisi gibi. Ürtiker tedavisinde, regresyonla geriye dönüşle ipnotik telkin veya başka türlü bir telkin sistemi kullanıldığında kabarcıklar derhal söner. Örneğin, siğiller de bu metotla iyileşir. Halbuki siğil bir deri tümörü, bir tür kanserojendir. Peki böyle bir tedavi yöntemi ile nasıl geçiyor? Çünkü bu çalışmalarla gerçek benliğe hitap edilmektedir.

Bu derecede güçlü olan imajınasyon mellekesi, maddesel organizasyonun dışındadır. Bizler, gene bir organizasyon olan esirî, astral, ➤

eterik dediğimiz bir madde ile kaplıyız. Bu esiri maddenin kendine has özellikleri vardır. Bu özelliklerden bir tanesi de, insan düşüncesinin yamış olduğu dalgalara uygun olarak bazı şekiller almasıdır. Düşüncelerimiz, belli bir enerji ile beslendiği takdirde sürekli olarak şekillenirler. Materyalize olmaya başlarlar. Örneğin bir ressam şekillerini materyalize ediyor. Önce düşünüyor, hayal ediyor, sonra bunları renklerle ifade ediyor. Bir müzisyen de düşündüğünü sesle materyalize ediyor.

Aynı şekilde bizim düşüncelerimiz de esiri madde üzerine etki eder ve birtakım düşünce şekilleri (formpanseler) meydana getirir. Fakat herkesin düşünceleri aynı düzeyde olmadığından her düşünce yayını ayrı frekanstadır. Bu frekanslar birbirine yaklaştıkça, telepatik geçişler de başlar.

Bu olaylar bize, maddesel ortamın dışından pek çok şeylerin olup bittiğinin minik minik haberleridir.

S içinde bulunduğumuz sistem tek ve biricik sistem olmadığı gibi, tek bir hayat tarzı da yoktur. Hepimiz modern bir insan olarak; tek yönlü, tek boyutlu düşünme alışkanlığından bir an önce kendimizi kurtarmamız gereklidir.

Şimdi yine konumuz olan, sevginin sevgiyi, nefretin nefreti çekmesine dönelim.

Eğer ben bir şeyi seviyorsam ve içimde daima ben olmayan şeylere karşı ortak bir alan oluşturabilmişsem, o, ben ve onlar, hepimiz bir düzeydeyiz, beraberiz, biraradayız. Ben onlarla, onlar benle kaynaşmak zorundayız. Âdetâ ben-den birtakım parçalar onlarda, onlardan birtakım parçalar bende var, tarzında birleşik bir alana doğru geçebiliyorsam bu sevginin ta kendisidir. Böyle bir sevgi de, astralde sevgiden oluşmuş kozmik şekiller meydana getirir. Sevgi yayan yumaklar oluşturur ve bu otomatik istasyonlar bir uydu gibi hiç durmadan yayın yapar ama bu yayına karşıt olarak, sevgisizlik veya nefret dediğimiz negatif yayınlar da vardır.

NEFRET MARAZİLEŞMİŞ NEFSANİYETTİR

Her insan nefret etmez ve nefretler sü-

rekli değildir, geçicidir çünkü insanın içindeki vicdan mekanizması, sevgi, tolerans, hoşgörü nefreti zamanla kurgunluk hâline getirir. Kırgınlık da yavaş yavaş kaybolur ama nefret sürekli devam ediyorsa, bu marazî bir durumdur ve bir kompleks hâline gelmiştir. Artık o insan, herkeşe ve her şeye karşı bir itme hâlinindedir. Her şeyden kendini uzaklaştırmak arzusundadır. Bu nefret daha da ilerlemiş hâllerde öldürme, yok etme duygularına dönüşür. Marazî nefretin haklı olması için "bana şunları şunları yaptı, nasıl olur da nefret etmem" tarzında pek çok sebep de bulunur ama bu düşünceler marazîdir çünkü normal çalışan psikolojik bir yapıda çok çeşitli telâfi mekanizmaları vardır. Nefretin telâfi edilmesi, başka bir şeyle yer değiştirmesi gerekir.

Nefret eden bir kimsenin astral plânda meydana getirmiş olduğu düşünce şekilleri de nefret ve sevgisizlikten oluşur, yani bunlar negatif tesirlerdir.

SEVGİNİN SEVGİYİ, NEFRETİN NEFRETİ ÇEKMESİ BİZE BAĞLIDIR

Şimdi, sevgi sevgiyi, nefret nefreti nasıl çekecek? Bir tarafta pozitif tesirleri yayınlayan bir istasyon, bir tarafta negatif tesirleri yayınlayan bir istasyon var.

Eğer kendimizi iyi kontrol edebiliyorsak, duygularımızdaki iniş çıkışlara, egonun kendini gerçekleştirmek arzusunun derecesine (çünkü bazen hepimiz çok egoist oluruz) göre iyi ayarlayabiliyorsak, sevgi tesirlerini çekmeyi başarabiliriz. Bir örnekle daha iyi açıklamaya çalışalım:

Diyelim ki bir problemimiz var, mümkün olduğu kadar objektif, hakseverlikle, vicdan ölçüleriyle ve tabii ki o döneme has bir menfaatin de kaybolmaması için orta yolda bir denge kurmak istiyoruz ve durmadan düşünerek bir yol arıyoruz. Bizim vicdanî veya nefsanî mücadelemiz içinde hangisi galip geliyorsa o tarafa çekilmiş oluruz.

Nefsanî taraf galip gelmeye başlarsa, negatif yayınları yapan istasyona antenimizi biraz daha döndürmüşüz demektir. Vicdanî tarafımız galip gelmeye başlarsa, en iyi, en doğru, en za-

rarsız, en verici şekilde hareket etmeye başladı-
ğımızda, pozitif yayın yapan istasyona anteni-
mizi döndürmüşüz demektir.

Sevgimiz pozitif akımları, nefretimiz de
negatif akımları çekmeye başlamıştır.

İşte, şeytana uymak veya meleğin sözünü
dinlemek budur.

Bir toplumun hiç durmadan bu negatif
tesirleri ürettiğini düşünelim. Son derece hırslı,
kimseye hayat hakkı tanımayan fertlerden oluş-
muş bu toplumun düşünceleri bir elde toplu
hâlde birikerek negatif enerji oluşturmakta ve
doping yaparak onu devamlı olarak yoğunlaş-
tırmaktadır. Sonunda bu birikmiş enerji (elek-
trik yüküyle dolmuş bulutlar gibi) şimşekler, yıl-
dırımlar hâlinde, onu besleyenlerin üzerine ya-
ğacaktır.

Biz, pozitif ve negatif düşüncelerimizden
tamamen sorumluyuz. Bizim dışımızda başka
bir güç ne bize kaldırıp sopayı vurur ne de saçı-
mızı okşar. Her şey insanlığın geçmişten bugü-
ne kadar yaptığı negatif veya pozitif enerji bes-
lemelerinin bir ürünüdür.

Ziya Paşa'nın güzel bir ifadesi vardır:
"Herkes gelmez belâ, erbabı istidat arar". Ya-
ni, insanın belâya bile yetenekli olması lâzım-
dır. Çünkü belâ belâyı çeker. Çok iyi bir insansa-
nız, genellikle %50'nin üstünde pozitif yayınlara
yapan bir insansanız, sizin başınız belâyâ gir-
mez. Siz gözünüzde büyütürsünüz, "Ah başım
belâyâ girdi" diye ama o belâ belâ bile değil-
dir. Sizin üstünüzde bir koruma mekanizması
vardır. Gerçekten de kötülük için de iyilik için
de yetenek sahibi olmak gereklidir.

O hâlde daima iyi düşünenin, toleranslı
olmanın, sevgi ile davranmanın ama Thomas'ın
İncili'nde dendiği gibi yılanlar gibi de tedbirli
olmanın yararı vardır. Tedbirli olmak demek, al-
datılmamak için kendini korumak demektir. İyil-
likten, sevgiden, toleranstan ötürü aldatılmama-
k, iyi niyetin kötü olarak kullanılmaması için
tedbir şarttır. Yoksa başkalarına zarar vermek
için değildir bu tedbir. İyi yolda olanın yoldan
çıkarılmaması için, ki tasavvufta ve Kur'an'da
buna "iğva" denir. Saptırılmamak için tedbir
gereklidir. Her an sizi saptırmak isteyen kimse-
ler çıkabilir, her yerde ve her an saptırılma
mümkündür.

KENDİMİZ BİLE KENDİMİZİ SAPTIRABİLİRİZ

Ne kadar pozitif düşünen bir insan olur-
sak olalım, arada sırada hepimiz negatif düşün-
celere saplarız ve bu negatif düşünce şekille-
rimiz, büyük enerji paketlerinden hiç durma-
dan beslenir. Üzerimize hücum eder; şeytana
uymak da budur.

Sevginin sevgiyi, nefretin nefreti çek-
mesinin mekanizması bize göre bu
şekilde çalışır. Aslında bir şeyden
nefret etmek eğer marazî hâlde de-
ğilse, egonun hırpalanmasından ile-
ri gelmiştir. Eğer hırpalanan ego, telâfiye tâbi
tutulacak bir ödüllendirilme ile karşılaşırsa ya-
vaş yavaş bu nefret gevşer, rahatlar, hele özür
de dilenirse, bilhassa ödüllendirilirse. Ödül-
lendirme çok önemli bir mekanizmadır; maddesel
bir mükâfat olmadan, bir tatlı dil, bir yüz ifade-
si, bir gülüş, bir tavır dahi mükâfat yerine geçe-
bilir. Hepimizin de ödüllendirilmeye ihtiyacı
vardır. Ödüllendirme iyi bir güdü mekanizması-
dır çünkü içimizde bulundurduğumuz o kırgınlık
ve nefret hissini negatif hâlden kurtarmak için
böyle bir müdahale gereklidir. Nefret hissini
kaybolması için içerideki benliğin tatmin olma-
sı ve iknası şarttır. İçindeki benliği tatmin olan
insan, sabit negatif yayın noktasından kaymaya
başlar, frekans değişir. Çünkü özür dilenmiştir,
hareketlerle veya sözlerle suç kabul edilmiştir,
af dilenmiştir ve kendisine kıymet verilmiştir.
Kısacası, benlik ödüllendirilmiştir. Burada nef-
saniyet vardır ve gereklidir. Çünkü nefsimiz ol-
masa pek çok tecrübeyi yapmayız, pek çok bil-
gimiz eksik kalır. Biz cahilliğimizin vermiş oldu-
ğu bilgilerden faydalanan varlıklarız. Eğer cahil
olmazsak bilgiyi aramayız. Bilgiyi aramak da
önce nefsaniyet kanalından geçerek olacaktır.
Varlık böyle araştırma yapa yapa evrimleşir. Bi-
ze bunları nefsaniyet yaptırır, o yüzden de çok
gerekli bir motivasyondur. Nefsaniyetin temeli
de bilgisizlik, cahillik olduğuna göre, hareket
ettirici motifler de bilgiyi artırmak için yapılan
bilgi alabilme, olgunlaşma araştırmalarıdır.

Sevginin sevgiyi, nefretin nefreti nasil
meydana getirdiğini mekanizmaları ile anlattık.
Sevgi dolu pırıl pırıl yumaklardan veya negatif
enerji yüklü yumaklardan yararlanmak varlığın
kendi elindedir. ■

ENERJİLERİN KULLANIMI

Bilal TULUNTAŞ

İNSANLARIN metafizik anlamdaki derin ve iyi düşünceleri, şuur alanlarının değişim ve gelişim göstermeleri, kullandıkları enerji türlerine bağlıdır.

Aslında enerjileri ruhsal ve fiziksel diye de ayırmadan, bir bütünün parçası gibi görmek daha doğrudur. Çünkü insan, yansız bir enerjinin dünyaya yansıyan uzantısından başka bir şey değildir.

İnsanın konu edildiği hemen her yerde, duygusal ve zihinsel birtakım ıstırapları vardır. Bu ıstırapların ise, psişik enerji tesirinin doğru algılanmadan kullanılmasından kaynaklandığı bir hakikattir.

Örneğin, bir cinsel enerjinin iyi tanımlanamamış olmasından doğan sonuçları hepimiz kestirebiliriz. Bu hâl duygusal düşünce enerjileri için de geçerlidir. İhtiyaçlarımız olarak önümüze sıkça çıkan enerjileri tanımak ve kullanılmalarına ışık tutmak, ruhsal gelişime hizmet demektir.

Ünlü düşünür Gurdjieff bir yazısında, kaynağından insana kadar gelen ve tekrar kaynağına dönen bu enerjiler için, "Onlar birer kozmik araçtır." tanımlamasını yapıyor. Bu çok doğrudur. Örneğin bizler kendimizi bu açıdan gözleme ve inceleme olanağını kazanmış isek, insan varlığının, oluşumunun, fiillerinin, varoluşunun, hayata uyum sağlama potansiyelinin, hemen her durumunun bu enerjilere bağlı olduğu bilgisini almış ve uyguluyor olmamızdan kaynaklandığını görürüz. Bunlar, otomatik, duygusal, şuurlu ve yaratıcı nitelikleri bulunan şuur alanlarımızda görevli tesirlerdir. Onları kontrolde tutabilmek mümkündür, yeter ki istenilsin. Bunların hepsinin tam olarak

önemini kavramak, kozmosla tesir bağlantısı bilgisine sahip bulunmakla söz konusu olabilir.

Yapılacak her ruhsal deneyde bu enerji tesirleri üç yöne doğru olmalıdır. Eğer deneylenen bir düşünce enerjisi ise:

- a) Artı türden olmalıdır.
- b) Gerekli yoğunluğa sahip bulunmalıdır.
- c) Yeterli miktarda olmalıdır.

Dikkat edilecek olunursa, her bakımdan artı yönde organize olmuş tesirler yüksek enerji türleridir. Bunun aksi ise düşük seviyeli türleri içerir.

Duygusal hayatın doluluğundan başka bir şey değildir. Bizler bu yüzden bu duygularla ilgili adımlar atma durumunda kalırız.

Diğer taraftan, şuurlu enerji dediğimiz ve varlığın bireyselliğiyle ilgili öz benimiz arasındaki tesir, iletişim vasıtaları tarafından gerçekleştirilmektedir.

İnsan ihtiyaçları bakımından gözlemlendiğinde şaşırtıcı durumlarla karşılaşır. Örneğin, çok çok önceleri akıllara bile getirilmeyen kozmos, evren hakkındaki bilgi ve düşünceler, bugün önümüze ihtiyaç olarak çıkıyor.

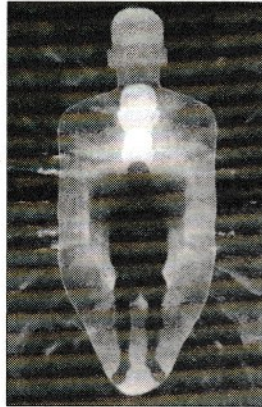
Demek ki, dünya periyodunun tamamlanış zaman dilimine denk düşen bu kesitteki varlıkların bir kısmı, bu ihtiyaç içerisinde, bütünün bir parçası oldukları farkındalığı ile itilim hâlinde dirler.

Söylendiği gibi, devrin özelliği de bu olsa gerek. İnsan içe dönüyor, onu araştırıyor ve psişik enerjilerini inceliyor. Tabi

ki bu, dünya insanı için kıymetli bir olaydır.

Şunu da ilâve edebiliriz: Bilirsin ya da bilinmesin, insanın öğrenmek zorunda kalacağı büyük bir bilgisi mevcuttur.

Bu, özbeni ile kendisi arasındaki ahtidir ve insan bunu ancak kendi çabasıyla başarmak zorundadır. ■

BÜYÜK TABİAT HADİSELERİ ve MANALARI

Dr. Bedri RUHSELMAN

ETRAFİMIZA dikkatlice baktığımız zaman muayyen gayelere matuf intizamlı bir yürüyüşün mevcudiyetini açıkça görürüz. Toprağa atılmış küçük bir tohum, verimli bir ağaç hâline girmek istikametine yönelen birsürü inkişaf safhası geçirir. Ve bu safhalar çok hesaplı olarak birbirini destekleyici tarzda arka arkaya sıralanmıştır. Vücudumuzdaki insan idrakinin kavrayamayacağı birçok hadîsat, insan hayatının temadisini hedef tutan maksatlı bir yolda birbirine sınıksız bağlı olarak gitmektedir. (B. Ruhselman: *Ruh ve Kâinat*, sayfa 105-125)

Her birimizin kendi inkişafına matuf bir hayat plânı vardır. Eğer şöyle 50-60 yaşlarına geldikten sonra başımızı geriye çevirip arkamızda bıraktığımız hayatın hadîselerini görebilsek, onların plân dahilinde birbirine ne kadar büyük bir intizam ve tertiplerle bağlanmış olduğunu görürüz. Hatta bu sırada vaktiyle kendimize hiç münasip görmediğimiz ve hoşnutsuzlukla reddetmeye çalışıp da başımızdan atmadığımız öyle hadîselere de rastgeliriz ki şimdi onların hiç de bizim o zaman zannettiğimiz gibi birer felâket değil, bilâkis bizi olgunlaştırıcı birer âmil olduklarını tasdik ve kabul etmekten başka bir şey yapamayız.

Dünyanın hâli de böyle değil mi? Dünya sathı birtakım parçalara ayrılmış bir bütünden ibarettir. Ve görünüşte bir parçanın diğerinden tamamıyla ayrı olmasına rağmen görünmeyen kuvvetli bağlarla bunların birbirine sınıksız bağ-

lanmış olduğunu pekâlâ biliriz. Bu parçalardan birinin diğerleriyle olan bütün alâkalarının kesildiğini farz edersek onun hayatiyetinin o andan itibaren sönmeye başladığını düşünmemiz icap eder. Şu hâlde yeryüzünün bu çeşitli parçalarını birbirine karşı her cepheden faydalı ve verimli muvazene hâlinde tutan ve insan kudreti dışında kalan birsürü tesirin bu işlere karıştığını kabul etmek durumunda kalırız.

Hülâsa, her zerrenin kendi bünyesinde şaşmayan bir tertip, her organizmada aksamayan bir nizamlı faaliyet ve tabiatıta, kâinatta aynı nizam ve tertiplere riayetkâr veya daha doğrusu onları destekleyici ahenkli ve maksatlı bir idare mekanizması mevcuttur.

Acaba bu hakikati objektif ve direkt olarak müşahade ve tahkik etmek imkânlarına kavuşamaz mıyız? Ve bunun için nasıl hareket etmemiz ve nasıl bir metotla çalışmamız lâzımdır? Her çalışmanın bir lâboratuvarı, her bilginin bir tatbikatı olacağı gibi elbette bunun da bir lâboratuvarının ve tatbikat sahasının mevcut olduğunu kabul etmekte haklıyız.

Her iş kendi muhitinde ve kendi ölçüsünde kıymetlendirilir ve gene kendisine uygun vasıta ve malzemelerle başarılıdır. Böyle olduğuna göre kâinat şumul bir nizam ve ahengin yüksek şuurulu idareci âmillerinin biraz daha yakından tetkik ve tespiti alelâde bir fizikoşimik lâboratuvarının dar duvarları arasında ve imkânları ancak muayyen ve mahdud kaba maddelere göre tayin ve tahdit edilmiş kısır aletleriyle mümkün olmaz. O hâlde ne yapacağız?

Buradaki lâboratuvarımız, tabiatın, dünyamızın bizzat kendisi olacak. Ve orada en ba-

sit görünen bir hadiseden, idrakimizin, hatta sezgimizin ancak yakalayabileceği en mudil ve büyük hadiselere kadar vaki olan her olayı -gene kâinat hakkındaki bilgilerimiz imkânlarına yaslanarak- ince bir düşünce ve kıyas mekanizmasıyla görmeye ve tetkik etmeye çalışacağız. O zaman şuurlu, idrakli ve plânlı bir sevk ve idare kudretine sahip tesirlerin veya vibrasyonların bu hadiseleri meydana getirdiğini ve bu işleri ancak onların yapabileceğini anlamaya başlarız. Meselâ durup dururken muazzam bir kasırganın zuhuru -bütün natam fizik izahlarına rağmen- yaptığı işler ve meydana koyduğu neticelerle bize yukarılara ait birçok şeyler öğretebilir. Bir yerde anı olarak patlak veren büyük ve tahripkâr bir zelzele ve bu zelzelelerin akışı esnasındaki manalar gene şuurlu tesir ve vibrasyonların müdahaleleri hakikatini ispat eder.

Tıpkı bunlar gibi, meselâ hiç beklenilmeden gelen muazzam bir seylâbın bir ormanı sürükleyip götürmesi, bir şehri veya kasabayı tahrip etmesi, birçok zararlara ve ıstıraplara sebebiyet vermesi ve bu yüzden birçok yeni yeni hadiselerin zuhuru insanların idrak ve izanlarını zorlayıcı ve bu suretle de onların az çok uyanabilmelerine yardım edici neticelerin hasil oluşu, bu işte başı boş yürüyüşlerin rastgele hareket ettiklerini göstermez. Bilâkis kâinatın büyük nizam ve ahengindeki muvazeneyi temin eden, daha doğrusu böyle bilhassa yıkıcı ve tahrip edici görünüşleriyle tekâmülün mühim bir cephesini hazırlayan bu hâl, bütün bu görünüşlerinin arkasında gayet hesaplı ve tertipli büyük idareci tesirlerin mevcut olduğunu bize öğretir.

O hâlde, bizim burada yapacağımız şey etrafımızda cereyan edecek olan hadiselerin oluşlarını, sebeplerini, neticelerini ve âmillerini araştırmak ve bu araştırmaların meyvelerini elde etmeye çalışmak olacaktır.

18.2.1958

İKİNCİ YAZI

Dünyanın her tarafında şimdiye kadar izah edilememiş birsürü olağanüstü hadise gelmiş geçmiştir. Ve hâlen de bunlar olagelmektedir. Hayat dedikoduları arasında insanların bunlar üzerinde durup, düşünüp kendi mukadderatlarını ilgilendiren bu olayları illiyet prensi-

bi cephesinden incelemeye vakit bulamamaları onların müşahede değerlerini ortadan kaldırmış olmaz.

Gerek eski ve yeni mukaddes kitaplarda, gerek tarih kitaplarında kavimlerin ve milletlerin başlarından geçen ve bazen felâketli manzaralar arz eden büyük, küçük hadiselere ait hikâyeler yazılıdır. Dikkatli ve şümulü bir nazarla bunları tetkik edersek felâketli görünen bu olayların o andaki cemiyet insanlarına ait iyi kötü birtakım ruh hâlleri ile, mahşeri itiyat ve temayüllerle, içtimai durumlarla olan alâkalarını az çok sezmeye muvaffak oluruz. Meselâ eski MU kıtasının ileri gelen hükeması orada vukua gelecek olan felâketli büyük hadiseleri daha evvelden haber vermişler ve hayattaki insanlık vazifelerini kaybetmeye yüz tutmuş MU sakinlerini ikaz etmeye çalışmışlardı. Daha yakınlara gelirse İtalya'ya gidenlerimizin şahit olduğu meşhur Pompei şehrinin harabelerini görürüz. O zaman 25.000'den fazla sakini bulunan bu şehrin maddeden başka bir kıymet tanımayan halkının en lüks hayat safhalarında yaşarken bir gün şiddetleniveren bir volkanın kızgın külleri altında kalarak nasıl kaskatı kesildiklerini, hâlâ oranın müzesinde saklı bulunan taş hâline gelmiş insan ve hayvan cesetlerinin manzarası bize çok iyi anlatır.

Hadiseler manalarla doludur. İnsanların oluşlarından beri gördükleri basit bir yağmur hadisesinin hayatta oynadığı yaşatıcı rollerini idrak etmek için senelerce yağmursuz kalmış, susuz bir bölgede vukuu muhakkak olan felâketleri görmeyi beklemesine lüzum kalmamalıdır. Gerçi bunu herkes takdir eder ama, bu basit yağmur hadisesinin arkasında sıralanan birsürü sebebi düşünmek insanlara belki zor ve belki de lüzumsuz gelir. Acaba dünyadaki hayat imkânlarının tahakkuku için lüzumlu olan bu hadiseyi kolaylaştırıcı şartların tam vaktinde ayarlı olarak denkleştirilmesi suretiyle yağmuru neticelendirmesinde âmil olan şeyler nelerdir? Burada kör tesadüflere inanırsak yağmuru meydana getiren birsürü şartın sıralarını, yerlerini ve zamanlarını değiştirmesinin her an mümkün ve hatta muhakkak olabileceğini dü-

şüdüğümüze göre, acaba bu şartların ne için böyle ölçsüz ve yersiz karşılaşmaları ile dünyamız yer yer yağmursuzluktan kavrulup gitmiyor veya bunun tersine olarak meskûn kıtaları seller ve tufanlar mütemadiyen alıp götürmüyor? Bununla beraber gene de buna benzer hadiseler birer felâket hâlinde görünen durumlarıyla, fakat daima ölçülü ve hesaplı olarak yeryüzünde vukua gelebilmektedir.

Fakat bu yağmur hikâyesinden başka mutat dışı görünen biraz evvel bahsettiğim diğer daha büyük tabiat olayları da vardır ki bunlar az çok büyük birer felâket olarak vasıflandırılır. Bilhassa bunların ehemmiyeti üzerinde durmak isterim. Zira karakterleri itibarıyla bunlar bir taraftan bütün yıkıcı görünüşlerine rağmen, dünya hayatının yer yer inkişafını hızlandırırken diğer taraftan da insanları kendi hâl ve hareketlerinin muhasebelerini yapmaya mecbur kılmaları bakımından dikkate şayan birer durum arz ederler. Ve bu bakımdan bunlar yeryüzündekilerin tekâmülleri ve selâmetleri için çok lüzumlu bir hâl alırlar. Burada bir iki misal vermek isterim.

Evvelâ İngiliz ve Amerikalıların her sahada büyük cehit ve gayretleriyle vukua gelmiş bugünkü inkişaf sebeplerinden birisini teşkil eden, memleketlerinde vaki olmuş büyük hadiselerden bir ikisini gözden geçireceğiz.

naltıncı asrın yarısında Londra'da büyük bir veba salgını olmuştu. Bu afet kısa bir zamanda yüz binlerce insanı hayattan alıp götürdü. Bu vaka

ya ait yazıların ifade ettiğine göre bu salgının hüküm sürdüğü zamanlarda Londra sokaklarında eksik olmayan cenaze arabalarının tıkrıtlarından ve korku, ıstırap içinde aklını yarı yarıya kaybetmiş olarak evlerinden dışarı fırlayan insanların deli gibi korkunç haykırışlarından başka bir ses duyulmuyordu. Londra'da bu afetin sıcaklığı henüz geçmeden, yani bir sene sonra ikinci bir afet, bir yangın felâketi meydana çıktı. Bu yangın en çok bir hafta içinde bütün Londra şehrini bir tane sağlam bina bırakmamacasına muazzam bir kül yığını hâline soktu.

Keza onyedinci asrın ortalarına doğru Bengal körfezinde deniz karadan 12 metre yük-

selerek şehre saldırdı ve şehri baştan başa taramdı. Bu hengâmede 250.000 kişi öldü. Ve denizde de büyüklü küçüklü 2.000 gemi harap oldu ve battı.

Asrımızın başında Teksas'ta vaki olan büyük bir kasırgada Galveston şehrinde binlerce evin çatısı uçtu ve gene binlerce ev tamamıyla yıkıldı, sağlam bir tek bina kalmadı. Lizbon'da, iki bin kilometrelik bir sahada vaki olan zelzele 50.000 insanın ölümüne sebep oldu ve şehirdeki 20.000 evin 17.000 tanesi tamamıyla yıkıldı. Diğerleri de oturulmaz bir şekilde harap oldu.

Onyedinci asrın ortasında Hindistan'da vukua gelen büyük bir zelzele 300.000 kişiden fazla insanı öldürmüştü. Fakat bundan evvel Çin'deki bir zelzelede 800.000 kişi ölmüştü.

Şimdi nispeten daha yakın zamanlara gelirsek ne geçmiş facialardan geri kalmaya yenilerini de görebiliriz. Meselâ Akdeniz'e mücavir Pele dağının eteğinde bulunan St. Pierre şehri bir volkanın birdenbire indifai ile büyük bir felâkete uğramıştı. İndifadan bir gece evvel anı olarak yakıcı bir kasırga kopmuş, bu kasırga ancak bir iki saniyelik müddetle geçtiği bütün yerlerdeki taşları bile kor hâlinde birer ateş parçası yaparak bütün şehri baştan başa taramış ve 28.000 insanı bir an içinde ciğerlerini yakmak suretiyle öldürmüştür. Kasırga sahasında bulunan gemilerin personelleri kaynayan denizin sıcaklığıyla yanmışlardır. Fakat bu ateş kasırgası St. Pierre'î taradıktan sonra orada durmamış, civardaki St. Philomene şehrine atlayarak orasını da gene birkaç saniye içinde kıpkırmızı bir kor hâline soktuktan sonra büyük bir arazi kısmını silip süpürmüştür. Pele dağındaki bu afetin bilançosu bir anda 63.000 insanın ciğerleri kavruarak ölmesi, 14 geminin batması ve 25 kilometrelik bir sahanın harabe hâline gelmesiyle kaplanabilmiştir.

Bunlar tarihte geçen tabiat afetlerinin pek küçük bir kısmıdır. Ve sebep netice prensibi cephesinden tetkiki gereken birer hadisedir. Her hadise muhakkak birtakım sebeplerin neticesi olduğu gibi, gene her hadisenin muhakkak birtakım neticeleri mevcuttur. Şu hâlde geçen yazımda da belirttiğim gibi, hadisinin sebeplerini ve neticelerini araştırmak zahmetine katlanmak şartıyla, insanların şimdiye kadar anlamadıkları ve kimisinin çözülmez bir muamma-

dır hükmünü verdiği, kimisinin rastgele olaylardır dediği ve kimisinin de omuz silkip geçtiği bu hadiselerdeki sebep ve netice zincirini ancak bunların derin ve bilgili düşüncelere dayanan müşahedeleri yardımıyla çözebiliriz. İşte bizim şimdilik bu ilk serideki yazılarımızın gayesi her insanın olduğu kadar bilhassa münevverlerin, etrafımızda cereyan eden veya edecek olan büyük tabiat hadiselerini bu cepheden görüp düşünebilmeleri lüzumunu tebarüz ettirmektir. Bu sırada daima göz önünde tutulması icap eden ve düşünceye ışık tutacak olan ana bilgi şudur: Her hadisede bir mana vardır ve bu mananın tekâmülü hızlandırma gayesine matuf olan esas vechesi bir nizamın ve tertibin dünyamızdaki akışını sağlayan büyük idareci bir mekanizmanın mevcudiyetini ifade eder. Ve hadiseleri sırasıyla, yoluyla, yerinde olarak birbirine bağlayan bir sürü tesir ağı bu mekanizmanın lüzumlu ve kudretli varlığıdır.

19.12.1958

ÜÇÜNCÜ YAZI

Evvelki iki yazımızdan birincisi umumî olarak dünyanın uzvî ve hayatî bünyesini destekleyen şuur ve idraklı dünyaüstü bir idare mekanizmasının mevcudiyetine ait bazı mütalâaları ihtiva eder. İkincisi, dünyada gelmiş geçmiş normalüstü bazı tabiat olaylarından ve bunların insanlar arasında yapmış oldukları ıstıraplı ve korkunç görünen neticelerinden ve bu neticelerin illiyet prensipleriyle olan münasebetlerinden bahseder. Bu yazı ise mutataşmayan ve felâketli görünen bu büyük tabiat hadiselerinin gene illiyet prensibi karşısında kâinat-taki o büyük idare mekanizmasına olan bağlantısını ve bütün inkişaf eden memleketlerde olduğu gibi memleketimizin de bu bağlantı sahasının dışında kalamayacağını belirtecektir.

Bu yazı bundan evvel yazmış olduğum yazıların hedef tuttuğu noktayı belirtmek gayesine matuftur. Orada bazı felâketli tabiat hadiselerinden ısrarla bahsedişim, tebarüz ettirmek istediğim bir problemin daha iyi bir izahını sağlamak içindi. Bu problem nedir? Bundan sonra gelecek ilk yazılarımda vazih görüşmelerini yapabilmek imkânına kavuşacağımızdan emin bulunduğum bu problemin şimdilik elimden gele-

bilirdiği kadar izahını yapmaya çalışacağım. Geçen iki yazımda da az çok belirttiğim gibi bütün bu olağanüstü tabiat hadiselerinin büyük hedefleri vardır. Ve bunlardan birisi de o hadiselere şahit olan veya mukadderleri o hadiselere bağlı bulunan bir sürü insanın tekâmül etmesidir.

Bir yerde beşeriyetin felâket damgasını vurabileceği büyük veya küçük ıstıraplarla müterafik olağanüstü herhangi bir tabiat hadisesi zuhur ederse orada muhakkak kütlevî, yani az çok geniş bir insan topluluğunu ilgilendiren tekâmül mevzu bahis olur. Dünyada gelip geçen bütün felâketli zamanları mutlaka az çok belirli bir tekâmül hızı takip etmiştir. Bu tekâmülün; o sırada ölenler, yani felâkete kurban oldu denilenler için de böyle olup olmadığını münakaşa etmemize bu yazılarımızın muhtevası bugün henüz müsait değildir. Ve esasen bu husus diğer müşahedeleri elde ettikten sonra daha geniş bir bilgi kadrosu içinde düşünülecek bir durum arz eder. Biz şimdilik böyle tabiat afetlerinden bakiye olarak dünyada kalan insanlardan bahsediyoruz.

Filhakika dünyada vaki olan bütün felâketler ferdin ve cemiyetin tekâmülünü muhakkak hızlandırıcı bir âmil olmuştur. Bundan başka, insanların dünya üzerinde yer yer ve zaman zaman tekâmüllerinin süratlendirilmesi de esasen bir tabiat kanunu icabıdır. Ve tarih boyunca vuku bulmuş sayısız hadiselerin tetkikiyle anlaşılacağı gibi dünyamız bugünkü tekâmül seviyesine işte böyle topluluklar arasında zaman zaman vaki olmuş büyük içtimai ve tabii hadiselerin insanlara yaptırdığı hamlelerle ulaşabilmiştir.

Mesele bu bakımdan gözden geçirilince bu hadiseler -ne kadar felâketli olursa olsun- insanlık için bir yükselişin ve kurtuluşun hem sebebi, hem de ifadesi olarak görünür. Gerek bilgi, gerek kültür iktisabında tekâmül ve inkişaf hızını arttırmak gayretiyle senelerden beri çırpınıp duran memleketimizde de elbette bu hızı liyakatlerimize uygun bir şekilde her sahada temin edici bazı hadiselerin vuku bulacağını beklemek tabiatıyla bir icap olur. İşte biz bu gibi hadiselerle karşılaştığımız zaman bu bekleyişi-

mizin bizlere ne derece faydalı kazançlar temin edeceğini de bu yazılarımızla şimdilik hiç olmazsa hissettirmeye uğraşıyoruz. Ve ilerde zamanı geldikçe bu hissedişlerimizi yavaş yavaş daha geniş bilgi ve idraklere doğru götüreceğiz.

Bu büyük hadiselerin ilk anlarda; evvelce bahsettiğimiz büyük afetler gibi geniş çapta olmayacağını, hesap ve kitaplara dayanan tekâmül mevzuunun icaplarından istihraç edebiliriz. Binaenaleyh önceleri gayet basit ve dünyada sık sık görülebilen bazı olağanüstü ve nispeten küçük hadiselerin memleketimizde de vuku bulabileceğini hesaplayarak idrak ve bilgi kapasitelerimizi ona göre alıcı ve faydalanıcı açık bir anten hâlinde hazır bulundurmamız bizim için elbette çok faydalı ve hatta lüzumlu olur.

Acı bir ilâcın mühlik bir hastalığı def etmesi gibi, elbette az çok acılığı bulunan bu türlü olayların karşısında tiksirmek veya şaşırıp kalmak insana büyük bir şey kazandırmaz. Fakat öyle bir hengâmede bu yazılarımızın taşıdığı manaları iyi hazmetmiş olup tatbikatta olanları kullanabilenlerin istifadesi büyük olur. Binaenaleyh daha iyi tebarüz ettirmiş olmak için

bu manaları kısaca ve şimdilik son söz olarak tekrar ediyorum: Her olayın bir sebebi vardır. Bu sebep de ağırlaşmış bir tekâmül hızını arttırmaya matuftur. Keza ne kadar az veya çok felâketli görünürse görünsün her hadise hayırlı, iyi ve insanların yükselmesi için lüzumlu unsurları hazırlayan birsürü neticeyi peşinden sürükler. Şu hâlde bunlar tabiatın rastgele birer kötü tesadüfü değil, yüksek kâinat kanunlarına dayanan şuurlu ve idrakli bir idare mekanizmasının tertipleri, nizamları ve icaplarıdır. Bu idare mekanizması elbette dünyamız üstü bir kudretin ifadesidir. İşte bütün bu olayların ve gelecek şeylerin insanlara açıklanması lâzım gelen şu andaki en önemli manası da onların bu idare mekanizmasını ispat edici birer delil ve birer ışık mahiyetini taşımış olmalarında mündemiçtir.

İlerisi daha çok derinleşen bu büyük hakikati şimdilik ancak bu kadarcık ve biraz da müphemiyet içinde ifade edebilmiş oluyoruz. Fakat bu kısa izahlar gelecek günlerimiz için kâfidir. İlerde, daha müspet müşahedeler karşısında daha açık ve daha geniş ölçüde görüşeceğimizi ve bu suretle de yazılarımızı okuyan dostlarımıza bu yoldaki bilgilerinin artması babında daha faydalı olabileceğimizi kuvvetle umuyorum.

23.12.1958, İstanbul ■

âmil: sebep

babında: bakımından

bakiye: geri kalan

cehit: çaba

hadisat: olaylar

hulâsa: kısaca

hükema: bilim adamları

içtimâî: toplumsal

iktisap: elde etme, kazanma

illiyet: nedensellik

indifa: püskürme

inkîşaf: gelişim

istihraç: sonuç çıkarma

izan: anlayış

kâinat şümul: evrensel

maşherî: toptan, bütünsel

matuf: yönelmiş

mudil: karmaşık, zor

mutat: olağan, normal

muvazene: denge

mücavir: yakın

mühlik: öldürücü

mündemiç: saklı, gizli

münevver: aydın

müphemiyet: belirsizlik

natam: eksik

riayetkâr: uyan, uyumlu

selâmet: kurtuluş

seylâp: sel, taşkın

şümüllü: kapsamlı

tahakkuk: gerçekleşme

tebarüz ettirme: belirtme

temadi: devam, sürüp gitme

temayül: eğilim

vazih: açık

İÇSEL YOLCULUK

James WESTLY

AYDINLANMAYA doğru giden yol üstündeki gerçek arayan, sonuç üretecek olan araçları araştırmaktadır. Arzulanan sonuçlar psikolojik yapıdadırlar, onlar ancak daha sonra dış dünyada tezahür edeceklerdir. Böylece, bu sonuçlar tanım gereği içseldir. Demek ki böyle bir kimsenin yolculuğu, coğrafi olmaktan ziyade içseldir. Sonunda, hepimiz bu kaçınılmaz sonuca varmalıyız.

"Kendini Bilmek" eski bir vecizedir. Ama bizler ilk başta bundan sakınıyoruz. Sadece bizi biz yapan malzemeye bakmak değil, aynı zamanda onu uzun bir süre detaylı olarak incelemek de ıstırap vericidir. İçsel dünyamızda "İllüzyon" ve "Örtü" denilen şeyin dokumasını oluşturan anlaşılmaz engeller inşa ettik. Yaşamdaki her şey bir süredir. Demek ki bizim "Hakikat" içine daha derinden nüfuz etmemizi önleyen içsel engeller de süredir, yani psikolojik süreçler.

Bu süreçler bizimle birlikte doğmamıştır. Yeni doğan bebek, Ebedi Şimdi'deki varlığını deneyimleme kapasitesiyle birlikte Aydınlanma içinde dünyaya gelir. Ancak bebek olgunlaştığında, illüzyon içinde yaşayan diğer tüm varlıkların içinde programlanmış olan "Örtü"ye sahip olur. Bu, kötü bir şey değildir. Bu daha çok, hepimizin bu transtan kendi çabamızla uyanma fırsatına sahip olmamız için hepimizi uykuya sokan, ipnotize eden veya ortak bir transa sokan büyük şemanın bir parçası olarak görülmektedir.

Uyku inanılmaz derecede güçlüdür. Şimdiye kadar bunu sadece birkaç kişi aşabilmiştir; onlar da uyanışlarının hemen ardından uyuyanlar elinden zulüm görmüştür. Ancak artık, bir peygamberin de söylediği gibi "zaman değişiyor". Uyanışa doğru küresel bir hareket varmış gibi görünüyor. Şuursal devrime doğru bir halk hareketi sanki.

Ortak transta hepsi de sıradan insan deneyiminin bir parçasını oluşturan birkaç ilkesel bileşen vardır. Örneğin, insanın zihninde canlandırma kapasitesi iki tarafı keskin bir kılıçtır. İnsanoğlunun büyük başarıları bu aracı kullanmıştır ama onu kontrol edememek ve yönlendirememek "Örtü"deki kalın bir ipliği oluşturur. Biz buna düşünme deriz, buna rağmen, derinden bir dürüstlikle bakarsak çoğu zaman "düşünme" dediğimiz şey bizi hiçbir yere götürmez veya daha da kötüsü, sonsuz bir korkular ve kaos bütününü meydana getirir. En basit deyimlerle, kontrolsüz düşünce bizi Ebedi Şimdi'yi deneyimlememizden uzaklaştırır.

Biz sık sık geçmiş ve gelecek hakkında "düşünürüz" ve geçmişin önceki bir an, geleceğin sonraki bir an olduğunu hatırlarız. Birkaç anlık mukaddes boşluk için meditasyona başvururuz ama ya zamanın geri kalan kısmı ne olacak? Zihinlerimiz bu türden düşüncelerle tıkalı olduğunda, daha yüksek yapıdan herhangi bir tesir almak imkânsızdır. Ama biz yine de bunu ciddiye alırız!

Beyin bir alıcı olsun diye yaratılmıştır. Bununla birlikte, korku bizi sık sık kapatır. Bizler, önemli anlar için ne olacağını hayal ederek hazırlanmamız gerektiğini korkarak düşünürüz. Ama o an geldiğinde, onun hayal ettiğimiz gibi olması oldukça zordur. Hayallerimizde sık sık geçmiş olayların hatıralarını oynatırız. Bunu her yapışımızda "An'ı Yaşama'da" başarısızlığa uğrarız.

Demek ki, daha fazla "Aydınlanmak", "an içinde" daha fazla yaşamak, "titreşimlere" karşı daha hassas olmak, geçmiş ve gelecek hakkındaki düşünme alışkanlığımızı terk etmemizi gerektirir. Eğer uyanmak için güçlü bir arzunuz varsa, zihnin filmlerini oynamayı durdurun. Eğer böyle bir arzunuz yoksa filmlerin tadını çıkarın. ■

Internet'teki Gurdjieff sayfalarından çeviren: Burak Erker

DOĞAL AFETLERLE NEDEN KARŞILAŞIYORUZ?

Fulya AYKAÇ

yük önem taşımaktadır.

SON günlerde doğal afetlere, dünyanın ve ülkemizin her yanını etkisi altına alan depremlere, sel sularına, tayfunlara, kasırgalara, hortumlara, yangınlara, televizyonlarımızda ve gazete manşetlerimizde çok sık rastlar olduk. Bilgi ve iletişim çağının teknolojik gereği olarak televizyonlarımız ve gazetelerimiz, bu doğal afetlerin görünüm ve haberlerini evimizin içine kadar taşıyor. Hemen hemen her gün, küçük ya da büyük bir deprem, sel felâketi, yangın ya da başka türde bir doğal afet haberi duyuyoruz. Vicdanımızı harekete geçirmek, kendimizin dışındaki insan ve olaylarla ortak alanlar kurmak için, her gün yepyeni fırsatlarla karşılaştığımızın belki de hiç farkında değiliz.

Doğal afetlerde, olayların merkezinde bulunanlardan çok, o olaya dışarıdan tanık durumunda bulunan insanların sınavları, aşamaları, içsel ve dışsal anlamda kurdukları ve kuracakları ortak alanların enerjetik seviyeleri bü-

DOĞAL AFETLER ve ORTAK ALANLAR

Yoğun bir tesir kuşağındayız. Vicdanlarımızın uyanması, idraklerimizin açılması, önümüzde uzanmakta olan ışıklı yolu görmemiz için her imkân denenmektedir.

Birer üyesi olduğumuz ve içinde bulunduğumuz insanlık ailesi, çok çeşitli plânların ve alanların meydana getirdiği bir büyük ortak alandır. Bu çok çeşitli alanlar birbirleriyle iç içe geçmiş şekilde girift bir görünüm sunarlar. Bütün bu plânlar, dışarıdan bakınca ayrı ayrı gözükmelerine rağmen, bir birlik hâlinde, bütün dünyanın tek bir ortak alan şeklinde yeni bir plâforma yükselmesi için çalışmaktadırlar.

Şu anda bizler, hepimiz, zaman ve mekânın oluşturduğu fizik plâni paylaşıyoruz. Yani dünya şartlarına bağlı olarak, dünya ve çevreyle ilgili bir alanı başkalarıyla paylaşıyoruz. Ama aynı zamanda da, zaman ve mekânın, bizim içimizde meydana getirdiği bir alanımız daha var.

Bizim kendi iç zaman ve mekânımızın oluşturduğu psişik alanımız var ve her iki şartın da ayrı ayrı zaretleri, icapları var. Hem dünyanın, hem psişik (ruhsal) yapımızın gerçek ihtiyaçlarını ve icaplarını uygulama alanına koymayı bir türlü başaramadığımız için de, zaman ve mekân enerjilerini yanlış kullanıyoruz. Hızlanan zaman enerjisine uyum sağlayabilmek için, sürekli bozulan dengelerle karşılaşıyoruz. Doğal afetler, bozulan ruh ve beden dengesi, sağlık sorunları, aile ve iş sorunlarının da ardında aynı enerjetik denge bozukluğu ya da kurulması gereken yeni dengeler vardır.

Tüm dünya insanlığı olarak şuursal gelişimimizin, makul vicdan ya da vazife düzeyine erişmesi için her gün yeni fırsatlarla karşılaşıyor, her olayda kendimizi yeniden sınamak imkânı buluyoruz.

Yeryüzünde bizim faaliyetlerimizi ve hareketlerimizi etkileyen bu iki ana unsurda, dünya şartlarıyla psikik şartların işleyişinde aksaklıklar oldu mu tüm dengeler alt üst oluyor. Ancak her iki şartın da ayrı ayrı ihtiyaçlarının giderilmesi, varlığın ruhsal tekâmül plânına katkıda bulunabilir.

İKİNİN BİR EDİLMESİ

Ruhsal ve fiziksel dünyanın ihtiyaçlarını dengeli bir şekilde yerine getirmek, içimizi dışımız, dışımızı içimiz, üsttekini alttaki gibi yapmak, "melekût"a girmek anlamına gelir. "Melekût" kavramı, hep yanlış anlaşmış bir kavramdır. "Melekût"a girmek demek, dünya realitesinin dışına çıkmak, bu realitenin zaruretlerinin dışında hareket etmek, realitenin dışındaki bir irade gücüne, şuur etkinliğine sahip olduğunuzu zannederek herkese tepeden bakmak demek değildir. Aksine, 72 milleti bir gözle görmeye çalışmak, her varlığı kendi realitesi içinde anlamaya ve ona, onun şartlarına uygun olarak ulaşma çabası içinde olmaktır. Ancak kendi içindeki pozitif ve negatif enerjileri dengelemeye ve başkalarına da yardım etmeye çalışan insan, "ikiyi bir etme" uğraşı içindedir, diyebiliriz.

DOĞAL AFETLERİN GÖRÜNMEYEN NEDENİ

Depremler, sel baskınları, hortumlar, yangınlar ve tüm doğal afetler, görünmeyen plânda, o olaya dışarıdan tanıklık eden insanların ruhsal gelişimini ve vicdanî uyanışını hedef alır.

Yakınlık ve uzaklık derecelerine göre doğal afetleri yaşamak zorunda olan varlıklar, o tekâmül devresinin zaman ve mekân enerjilerine uyum sağlamada yavaş kalan varlıklardır ve bu durumlarıyla da başkalarına örnek teşkil ederler. Çektikleri acılar ve ıstıraplı hâleriyle kimilerinin vicdanını uyandırmaya, kimilerinin idrakini aydınlatmaya, kimilerinin içinde bulunduğu duruma şükretmesine, bir diğer kategorideki insanın da sorumluluk duygusunun artmasına yardım ederlerken, bazılarını da vazifelerinin başına davet ederler. Eksikliklerin ve yanlışların neler olduğunu göstermeye uğraşarak, içinde yaşadıkları topluma sorumluluk ve vazife

anlayışını aşlamaya çalışırlar.

Tüm dünya insanlığı olarak hepimiz, ardına yeni sınavlarla karşı karşıya bırakılmaktayız. Şuursal gelişimimizin, makul vicdan ya da vazife düzeyine erişmesi için her gün yeni fırsatlarla karşılaşılıyor, her olayda kendimizi yeniden sınamak imkânı buluyoruz.

Bugünler, büyük bir siklusun özel devre sonu günleridir. Yeni bir devreye ulaşmanın her türlü imkânı, hepimize sunulmuş durumda. Dünya insanlığı bir bütünlük içinde, binlerce yıllık çabasının karşılığını almaya hazırlanıyor. Üstün ruhsal tesirlere ulaşmak ve şuur alanımızın enerjetik seviyesini yükseltmek için biraz çaba göstermek çok mu zor? Aslında, sonsuzluğun çocuğu olan ruh varlığı için hiçbir şey zor değil. O, her olaydan kendine ders çıkartabilecek uyanıklığı zaten içinde taşıyor.

Kendi dışımıza kendi ellerimizle ördüğümüz kozaları kırıp, içimizdeki kelebeği (ruhsal yönümüzü) ait olduğu yere uçurmamız gerekir. İç özgürlük, tüm insanlığı bir bütünün parçası olarak görmeye başlarsak elde edilir. İç sorgulamadan korkmayan insan için her şey kolay. **Ruhsal yönümüzün ihmal edilmesi, doğal afetleri de kapsayan dengesizliklere neden oluyor.** İç dünyalarımızdaki bu karmaşaların yasalar gereği fiziğe yansımamasına imkân yok.

Doğal afetler durağan, hareketsiz, içsel dönüşümü yavaş, değişime yeterince açık olmayan toplulukların, fiziksel ve ruhsal anlamda hızlanmasını sağlar. Ruhsal Yönetici Sistemlerin belirli bir amaç yönünde aktarmak istedikleri tesirlerle, o tesire muhatap olan topluluğun tesir alışverişi arasında büyük farklar meydana geldiğinde, iç çabayı yükseltici ıstıraplı olayların veya doğal afetlerin yaşanması kaçınılmazdır. Bu ıstıraplı olaylar, hedefe doğru giden aşamaları oluşturur. Bu tür doğal afetlerde açığa çıkan enerji, yani varlığı harekete geçirici güç, tembelliği ve çabasızlığı giderecek düzeydedir.

Amaç, insan topluluklarını, durup dururken sıkıntıya sokmak asla değildir. Görünmeyen plânda **asıl amaç, doğal afetleri de kapsayan her türlü toplumsal ve sosyal olayı kullanarak, kitle-sel şuur değişimlerinin oluşmasını sağlamaktır.** ■

BİLİM TANRI'YI KEŞFEDİYOR

Sharon BEGLEY

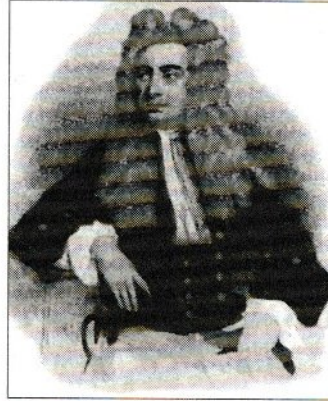
PEKİ bu deney, bir düzenleme ise ve böylece atom bozunur ve etrafa zehirli gaz yayarsa?... Lâboratuvarında bir kediniz varsa, süre dolduğunda kedi canlı mı yoksa ölü mü olacak? Fizikçiler ilkesel olarak dahi, bir atomun ne yapabileceği konusunda sonuç çıkarımında bulunmak için herhangi bir yol bulunmadığını ortaya koyuyorlar. Bazı ilâhiyatçı-bilim adamları "Atom bozunacak mı, bozunmayacak mı?" ya da "Kedi yaşayacak mı yoksa ölecek mi?" sorularının cevaplanması noktasının, Tanrı'nın eylem(etki) sahibi olduğu aşama olarak görüyorlar. "Kuantum Mekaniği bize, özel ilâhî aksiyonları da düşünmemize izin veriyor." diyor Russell. Daha iyisi, az sayıda bilim adamı mucizelere tahammül edebildiğine göre Tanrı, fizik yasalarını ihlâl etmeksizin etki-de bulunuyor.

Ondan daha yeni olan Kaos Teorisi bile, hava durumu ve hatasız sonuçları olan bazı kimyasal reaksiyonlar gibi fenomenleri açıklıyor. "Bu, belki şudur: Tanrı, hangi olasılığın gerçekleşeceğini seçer." diyor Polkinghorne. Çünkü ilâhî aksiyon, fizik kurallarını da ihlâl etmemeliydi.

Bilim adamlarının çoğu -eğer varsa- inançlarını lâboratuvar kapısında bırakır. Ancak sadece inanç bile bilimde yaratıcı bir ilhama sahip olabilir. Böylece bilim adamları imanda bir ilham bulabilirler. Tahran'da bulunan Sharif Teknoloji Üniversitesinden fizikçi Mehdi Golshani, Kur'an'a dikkat çekerek doğal fenomenlerin "Tanrı'nın Evren'deki işaretleri(göstergeleleri)" olduğuna inanıyor ve bunları, neredeyse dinî bir gereklilik olarak araştırıyor. Kur'an insanlardan şunu ister: "Dünyayı gezin ve böyle-

(Geçen Sayıdan Devam)

ce O'nun, Yaratma eylemini nasıl başlatmış olduğunu görün." "Araştırma, bir ibadet eylemidir." diyor Golshani, "Öyle ki, Tanrı'nın yarattığı harikalardan daha fazlasını ortaya koyar." Aynı tarz yaklaşım, Museviliğin içinde de vardır. Carl Feit, Maimonides'in sözlerinden şu alıntıyı yapıyor: "Tanrı'nın sevgisini kazanmanın tek yolu, O'nun kendi el emeği olan bu doğal evreni anlamaktır. Dindar bir insan için, evrenin fonksiyonlarını bilmek can alıcı öneme sahiptir. Çünkü bu, O'nun yarattığı dünyadır." Feit, neredeyse tek başına. Geçen yıl açıklanan bir çalışmaya göre Amerikalı bilim adamlarının %40'ı kendi kişisel Tanrılarına inanmaktadır ve sade-

1687: Isaac Newton'un "Principia"da yayımlanan gravitasyon teorisi, kozmosun mekani vizyonunu tamamlıyor. Newton Tanrı'yı, evrenin "ilk sebebi" ve evreni de O'nun çok küçük bir parçası olarak ele alıyor.

1802: "Research on the Organisation of Living Bodies/ Canlı Bedenlerin Organizasyonu Üzerine Araştırma"da Lamarck Tanrı'nın değişmez, sabit formlardan yaratmış olduğu fikrinin aksini iddia ederek hayvan türlerinin evrimsel görünümündeki değişimini cesaretle ortaya koymaktadır.

1842: Richard Owen "dinozorlar" adını verdiğimiz nesli tükenmiş bir hayvan grubuna ait fosillerin bulunduğunu tespit ediyor. Bazıları bunu mutasyona uğrayan türlerin daha ileri seviyeli kanıtları, diğerleri ise Nuh tufanının sonuçları olarak görüyor.

1859: Charles Darwin, *Origin of Species*'de (Türlerin Kökeni) türlerin yavaş yavaş geliştiğini ve bu değişikliğin, yaşam mücadelesinde kayrılmış ya da elimine edilmiş olan döllerin varyasyonu yoluyla gerçekleştiği sonucunu çıkarmaktadır.

1871: Darwin, *The Descent of Man* (İnsanın Soyu) adlı eserinde

İncil'in, insanların ilâhî varlıklar olduğu doktrinine yavaş yavaş zarar veriyor. Bunun yerine, insanoğlunun maymunlardan türediğini iddia ediyor.

1905: John William Strutt bir kayanın 2 milyar yıl yaşında oluşundan bir sonuç çıkarıyor: Başlangıç (İsa'nın doğumu)'a göre evrenin M.Ö. 4004 yılında, 22 Ekim'de yaratıldığını söyleyerek James Ussher'in 1650 iddiasının tersini resmî olarak kanıtlıyor.

ce dünyadaki tarifsiz bir güç oluşu ve varlığından ötürü değil, aynı zamanda kendisine dua edebilecekleri bir Tanrı olduğu için.

Santa Cruz'da bulunan California Üniversitesinde astrofizikçi olan Joel Primack'a sorarsanız, "Bilimi uygulamanın spiritüel bir amacı vardır." Meselâ, size ilham verir. Hayal edilebilecek en büyük genişlik (yani evrenin hepsinin büyüklüğü, santimetre olarak) miktarına gelince Primack, bunun 29 sıfırlı 10 olduğunu söylüyor. En küçük büyüklük, atomaltı dünyayı ifade eder ki, bu da 24 sıfırlı 10'dur. İnsanlar ise tam ortadadır. Bu da bize, ayrıcalıklı bir konum/görev olarak mı geri dönüyor?... Primack, cevabı bilmediğini ancak bunu, "duygularımızı hoşnut eden bir kozmoloji" olarak tanımlayabileceğini söylüyor.

Şüpheli bilim adamlarının, dinin bilime ihtiyacı olmamasından dolayı şikâyet etmelerine rağmen ileri görüşlü teologlar, dinin bilime ihtiyacı olduğunu düşünüyor. "Din, kendisinde bulunan ahlâkî istekleri veya ruhsal iç rahatlığı etkilerini, şuurlu olarak bilmeyi gerektirmekte âciz kalmaktadır; ancak bunlar dikkate değer şeylerdir." diyerek sebepleri ortaya koyuyor fizikçi-teolog Russell. Amerikalıların %90'ına ula-

şan sayıda insanın kişisel Tanrısına inanıyor olmasına rağmen çok az sayıda kişi Tanrı'nın, "denizleri ayıran ya da türleri tek tek yaratan" olduğuna inanıyor. Bazı teologların binlerce yıl önce, atomlar ve DNA'nın yaşıyla ilgili bilgileri oluşturmak için dinin "doğal bilimlerden doktrinel inançlara kadar olan tüm verilerle işbirliği yaptığını" söylüyor, Pasific Lutheran Seminary'den Ted Peters. Astronom ve Cizvit papazı olan William Stoeger ise "Aksi takdirde din, bilim ile minimum derecede bile tanıtılsa dahi insanlar tarafından bir 'anakronizm' (tarihe aykırılık, çağa uymama) olarak görülme tehlikesi ile karşı karşıya." diyor.

Bilim, Tanrı'nın var olduğunu ispat edemez. Ve Tanrı, bir teleskobun ucundan O'nunla ilgili casusluk etmemize izin vermektedir. Bununla

birlikte inanç sahibi bazı insanlara göre Evren hakkında bilgi edinmek, Tanrı'nın neye benzebileceği hakkında ipuçları verir. Center for Theology and the Natural Sciences'ten (CTNS: Teoloji ve Doğal Bilimler Merkezi) W.Mark Richardson'a göre, "Bilim, Yaratıcı Tanrı'nın görgü tanıklığı vazifesini görmeyebilir ancak öz yapısının şahitliğini yapabilir." Evrimin işleyişine bakılarak şaşırtıcı bir şekilde Tanrı'nın öz yapısına ait küçük bir vizyon elde edilebilir. Biyokimyacı iken 1971 yılında da the Church of England'ta bir rahip olan Arthur Peacocke, evrim konusunda tartışmaya girmiyor. Tam tersine bunda, Tan-

1916: Albert Einstein'ın çığır açan Rölativite Teorisi, Newton'un özenle ortaya koyduğu evreni reddetmektedir. "Din olmadan bilim, eksiktir. Bilim olmaksızın din ise kördür." diyor Einstein daha sonra.

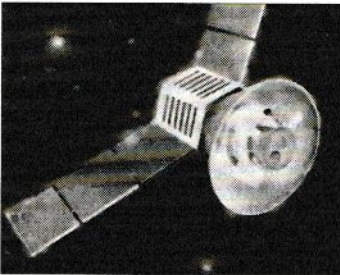
1925: John Scopes,

Tennessee'de bir lise öğretmenidir ve evrim teorisini öğrettiği için suçlanmaktadır. Scopes, Darwinizmin kendisi ile birlikte suçlu bulunarak hapse kondu.

1948: George Gamow, evrenin ilkel çağlardaki bir patlamada meydana geldiğini iddia eden teoriyi tanımlamak için "Big Bang" terimini türetiyor. Bir zamanlar gerçekleşmiş olan yaratım düşüncesi, bir yaratıcının olduğu fikrine kapı açıyor.

rı'nın doğasının işaretlerini görüyor. Evrimden, Tanrı'nın kendindeki her şeye gücünün yetmesi ve bilmesi yeteneğine bir limit seçmiş olmasını anladığını söylüyor. Başka bir deyişle bu, şans mutasyonlarının ve Darwin'in, dünya üzerindeki yaşam çeşitliliği hakkındaki varyasyonlarda etki sahibi olan Doğal Seleksiyon Kanunları'nın ortaya çıkmasıdır. Georgetown (Üniversitesi) Bilim ve Din Çalışmaları Merkezinin kurucusu ve teolog olan John Haught bu sürecin, yaratımın sürekliliği için tamamen başkaları için eylemde bulunan bir Tanrı'nın ilâhî tevazusunu akla getirdiğini söylüyor. Bunu, "Tanrı katının mütevazi bir geriçekilimi" olarak niteliyor. Nasıl ki çocuğunu seven anne-baba, evlâdının özgürce ve müdahale edilmeksizin var olmasına ve gelişmesine izin verirse, Tanrı da yaratımın kendini oluşturmasına izin veriyor.

Hayat hakkında bu kadar çok şey söyleyen teolojik düşüncenin cami, sinagog ya da kilise düzeyinde dini yeniden yapılandırdığını söylemek abartı olurdu. Ancak, bunun gibi bazı fikirler normal inançlı insanlar ve papazlarda yankı yaratmaktadır. Dallas'taki Walking Angel Records'un Başkanı olan Billy Crockett, Kuantum Mekaniğiyle ilgili okuduğu keşiflerin "eşyanın doğasında saklı pek çok gizemin olduğu" inancını pekiştirdiğini söylüyor. Bunların dışında kalan inananlara göre bilimin anlaşılması imanı güçlendiriyor. Minnesota, St.Paul'deki Benedictine Meditasyon Merkezinden hemşire Mary White, "Bilim içimde, muazzam bir huşu duygusu uyandırıyor." diyor ve devam ediyor: "Bilim ve ruhsallığın, gerçekleri araştır-

1965: Arno Penzias ve Robert Wilson Big Bang modelini destekleyen bir keşifle uzayın, arka plânında bulunan radyasyon-

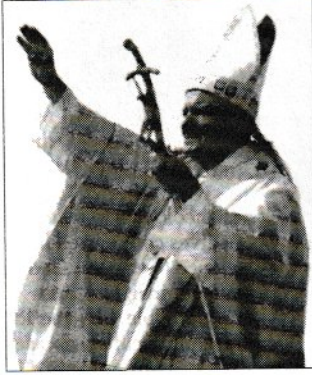
la dolu olduğunu buldu. 1989 yılında COBE uydusu, bu radyasyonun bir imajını oluşturdu.

Jocelyn Bell Burnell (Astronom ve Quaker): Bazı bilgiler için araştırmanın güvenilirliği ve inanç arasında limitler vardır. "Pulsar" adı verilen, çoğunlukla görülmeyen ancak yaydığı radyo sinyallerinden dolayı var olduğunu bilinen ve dönmekte olan yıldızların kâşifi Bell Burnell, The Religious Society of Friends'te aktif olarak çalışıyor. Kendini, Hristiyan teolojisini anlamaya adanmış. Çünkü inancın yokluğu, insanın kendisini çok yalnız hissettiren ve ürküten bir durum. Ancak o, inancını England's Open University'deki astronomi işinden ayrı tutmaktadır. "Eğer Quaker olmasaydım, araştırmalarımı daha farklı mı yapardım?" diye sorduğu kendi sorusuna yine kendisi cevap veriyor: "Sanmıyorum."

mak için geniş bir alanı var." CTNS'den Ted Peters ise, "Eğer bilim, dinî düşünceye henüz etki etmediyse ve sokaktaki insan seviyesinde çok sayıda pratiğe indirgenmediyse, sadece bekleyin..." diyor. "Feminizm de kiliseye sessizce girip herkesi şaşırttı, şimdi de kudasi (ekmek ve şarap ayini) yönlendiriyor. Ve benzer şekilde 10 yıl içinde bilim; düşünen, sıradan dindar insanların sayısınca temel bir faktör olacak." diyerek geleceğe ait bir kehanette bulunuyor.

Herkes bunun yeni bir fikir olduğuna inanmıyor: "Bilim bir metottur, bilgi yığını değil." diyor Michael Shermer. Paranormal olayların ortaya çıkardığı şeylerin yanlış taraflarını ortaya koyan Skeptics Society'de (Şüpheciler Derneği) bir yönetici olan Shermer, "Bilim ayrıca Tanrı'nın var olup olmadığını söyleyemediği gibi, bunun için bir yol da gösteremez. Bunlar iki farklı şeydir. Futbolda anlatmayı istediğiniz şeyi kanıtlamak için beyzbol statlarını kullanmak gibi olurdu." diyor. Başka itirazlar ise, farklı inanç yandaşlarından geliyor: Berkeley'de 1998 Haziran ayındaki konferansta konuşan Ortodoks Yahudileri, Anglikanlar, Quaker'lar (bir Protestan tarikatı üyesi), Katolikler ve Müslü-

1992: Papa II. John Paul, Roma Katolik Kilisesinin Galileo'yu kınamasından özür diliyor. 4 yıl sonra evrimin, Tanrı'nın ana plânının bir parçası olduğunu onaylıyor.

manlar bilimde, kendi dinlerinin (zaten) öğretmiş olduğu şeyleri onaylama eğilimindeydiler.

Hristiyanlığın zor bir kavramı olan, İsa'nın hem tamamen ilâhî bir varlık, hem de bir insan oluşunu ele alalım. Bu ikilem, Kuantum Fiziğindeki benzerliği ters yüz etmektedir. Bu asrın ilk yıllarında fizikçiler, varlıkların düşüncelerinin hem bir partikül hem de tıpkı bir elektron gibi dalga hareketi göstermekte olduğunu keşfettiler. Ve bir dalga olarak gözlemlenen ışık da bazı deneylerde partiküllerin yayılım ateşine tutulmuş hâli gibi hareket eder. Bu garip durumun kabul edilmiş yorumu, ışığın aynı anda hem dalga hem de partikül olduğudur. Elektronlar hem dalga hem partiküldür. Bir kişinin gördüğü ışığın etkisi; elektronun, gözlemci insan ve koşulların çeşitliliğine bağlı olarak dönüşüme tâbi olmaktadır. Aynı şeyin İsa'da da olduğunu tahmin eden F. Russell Stannard, England's Open University'de fizikçidir. "İsa gerçekte, insan kılığında bir Tanrı ya da ilâhiliği uygulamaya koyan bir insan olarak görülmemelidir. O, tam anlamıyla her ikisiydi." diyor Stannard. "Bu benzerlikleri bulmak bazı insanların bunun sadece, insanı ürperten koyu bir Hristiyan inancı olduğunu düşünmelerine yol açabilir." diyor Polkinghorne.

Yahudiler, aynı atılımı yapacak gibi görünmüyor. Ve henüz inancı olmayan bir insan, Kuantum Mekaniğinden dolayı inançlı olmayacaktır. Hatta aksine, bilimin içinde olan ve inanç konusunu dinlemek bile istemeyen insanların bu konudaki

John Polkinghorne (Fizikçiydi, şimdi ise rahip): Partikül fiziğindeki güzide bir kariyerden sonra Polkinghorne, 1982 yılında bir Anglikan kilisesi rahipliğini kabul etti. Tanrı'ya olan inancındaki temel unsuru şöyle açıklıyor: "Bence evrende bir zekâ ve onun ardında da bir maksat var." Soyut Matematiğin, bir rasyonel zekânın dünyayı yarattığını öne sürerek evrenin sırlarına nüfuz edebilmesinde ilâhiliğin varlığının ipuçlarını görüyor. Amacına uygun olarak bunun doğa, hayat ve suurun ortaya çıkmasına izin verecek şekilde nasıl iyi ayarlanmış olduğunu da görüyor.

şüpheleri artacaktır. Ancak ortadaki kişilere göre din hakkındaki soruları arttıran bilim için bu yeni anlaşma, mevcut olan inancı derinleştirebilir. Feit'in dediği gibi; "Bilimsel çalışmalar yapılarak insanların Tanrı'nın var olması gerektiği sonucuna gitmeye zorlanılacağını hiç sanmıyorum. Ancak eğer zaten Tanrı'yı bulmuşsanız bilimi anlayarak, 'Ah evet, Tanrı'nın dünyada neler yapmış olduğunu görüyorum.' diyebilirsiniz."

Bir düşünceye göre bilim ve din, asla biraraya gelemeyecek. Belki de olmamalı. Bilimin ayarlamakta eksik olduğu şey, başı ve sonu olmayan bir şüphe; dinin özü ise inançtır. Dindar insanlar ve büyük bilim adamları hâlâ dünyayı derinlemesine anlamaya çalışıyor. Bir zamanlar bilim ve din; temel itibarıyla farklı, hatta düşman olan ve bu araştırmayı takip eden iki ayrı yolda ve bilim, inancı bastırıp Tanrı'yı yok eden bir suç zanlısı olarak görülüyordu. Şimdi ise bilim, inancı güçlendirebilir ve Tanrı'nın varlığını ispat edememesine rağmen insanların kulağına, ilâhiliği nerede araştıracaklarını fısıldayabilir. ■

27 Temmuz 1998 / Newsweek'ten
Çev: Hamide Gökpınar

Değişim Sürecinde Karşılaştıklarımız:

Madde, Kabuklarımız, Dirençlerimiz, Olaylar, Esneklik ve Uyum

Nursemin TUSKAN

BİZLER çeşitli deneyimlerimizi ve bilgilerimizi artırmak üzere maddî evrene bedenlenmiş ruh varlıklarımız. Dünyaya da, hem bizim hem kendinin bu gelişim ve bilgilenme sürecine imkân veren bir okul ve bu okulun varoluş sebeplerinden biri de ruhsal varlıklar olarak bizlerin maddeyi tanımamıza imkân sağlamasıdır.

MADDEYİ TANİYOR MUYUZ?

Maddeyi tanımakla, maddenin fen bilgisi kitaplarındaki tanımlarını anlamaktan söz etmiyoruz. Dünyayla temasa geçtiğimiz andan itibaren, daha kendi bedenlenmemizle birlikte madde ile ilişkiye giriyoruz. Gelişimimiz boyunca da bu ilişki çeşitli şekillerde ve seviyelerde devam ediyor. İnsanlık ailesi olarak özellikle de son iki yüzyıl içerisinde teknolojik açıdan oldukça ileri adımlar attık ve maddeyi ulaştırabileceğimiz en yüksek seviyelere çıkardık. Ancak görünürde çok başarılı geçen bu maddeyi geliştirme süreci içerisinde yavaş yavaş maddenin esareti altına girmeye başladık. Gelişimimiz için araç vazifesi görecek olan maddeyi amaç edinmeye başladık. Ve icat ettiğimiz her şeyin ardından biz de o olduk. Zaman zaman arabamız olduk, zaman zaman bulaşık makinemiz, kamaramız, televizyonumuz, kurutma makinemiz, traş makinemiz, uçağımız, uydumuz, çanak antenimiz, evimiz. Öyle eşkoştuk ki, kendimizi icadımızdan ayıramaz olduk. Farkına bile varmadan kendi kimliğimizi bırakıp onları taşımaya başladık. Kendi etrafımızı, bu tanıdığımızı zannetti-

Kendi üzerinde çalışmaya başlayan insan, öncelikle pek çok "eşkoşmalarının" farkına varmaktadır.

ğimiz madde ile öylesine çevreledik ki, etrafımızdaki bu zırh ile hareket eder olduk. Ve öyle de coşkuluyduk, öyle bir teknoloji çılgınlığı yaşıyorduk ki üzerimizde bu zırhı taşıdığımızı bile fark edemedik. Tıpkı bir tırtılın kendisini koza içine sarmalaması gibi biz de kendimizi bu zırhın içine aldık.

SIRTIMIZDA AĞIRLAŞAN ZIRHIMIZ

İlk anda hafif gelen her şeyin yavaş yavaş ağırlaşması ve artık taşıyacak gücümüzün kalması, tüm kaslarımızın ve sinirlerimizin gerilmesi gibi bizler de zaman içinde iyice ağırlaşan ve bizi sürekli bir baskı altında tutan bu külçe gibi zırhın farkına varmaya başladık. Ama o sevinç ve coşku içinde onu etrafımıza öyle güzel dolaştırmışız ki, neresinden çözeceğimizi de bi- ➤

lemiyoruz. İşte bugün yaşadığımız kargaşa ve teşevvüş hâli. Dünya insanlığı olarak bu kabuklaşmalar ve yozlaşmalar altında bulunuyoruz ve bundan nasıl kurtulacağımızı da bilemiyoruz.

Neler dahil değil ki bu yozlaşmalar ve kabuklar içine, bütÜN önyargılarımız, eşkoşmalarımız, hırslarımız, anlayışlarımız, dogmalarımız, inançlarımız, komplekslerimiz, egomuz, bencilliğimiz vs. İşte bizler bu zırhla birlikte yaşamakla dejenerasyon dediğimiz bu sürece hizmet etmiş oluyoruz. Çünkü kendi benliğimizi zırhlar altına alarak ilk dejenerasyonu bizler başlatmış oluyoruz. Bu kabuklarla ilerleme imkânlarımızı daraltıyoruz. Varlığımızdan alabileceğimizi tesislerle engel olabiliyor ve böylece yozlaşmalara sebep oluyoruz.

Alışkanlıklarımızdan, kabullerimizden ve inançlarımızdan meydana gelmiş olan ve gelmeye devam eden kabuklarımızla bir direnç mekanizması kurmuş oluyoruz. Oysa, sahip olduğumuz katı yargıların, davranışların, anlayışların esnetilmesi gerektiğini daima hatırlamalıyız. Aslında biz bunu zaten kendiliğinden, doğal bir şekilde birçok konuda uyguluyoruz. Kuşak çatışmaları adını verdiğimiz nesiller arası ilişkilerde, evde, eşler arasında... Örneğin farklı alışkanlıklarla biraraya gelen çiftler evlendikten sonra bazen çekişmeyle bazen uzlaşmayla bir şekilde birbirlerine uyum sağlıyorlar.

Yaşam içerisinde karşılaştığımız her şey oluşturmuş olduğumuz bu kabukların açılması, çatlatılması için çalışmaktadır. Bize ulaşan tüm tesirler bu işleme hizmet etmektedir. Yaşadığımız olaylar, toplumsal hareketler, sorunlar, tabiat olayları, yangınlar, depremler, sel baskınları vs. gibi uyarılarla, bu kabukları üzerimizden atmamıza çalışılmaktadır. Ne yazık ki bunları başka türlü üzerimizden atamıyoruz. Bu değişim etkilerine, titreşimlerine karşı esneklik sağlamak için birey ve toplum olarak önceden gerilime muhtacız. Gerilmemiz gerekli, üzerimizde baskı olması lâzım. Hayat bizi birtakım şeylere zorlamalı, geçim sıkıntısı çekmeliyiz, sel altında kalmalıyız, kendi ailemizden bazı zorluklar görmeliyiz. Bunu, "olmaz öyle şey, ne biçim iş!" diye isyanla karşılamak mümkün ama bizler ancak böyle zorlandığımız durumlarda kendi kendimizle yüz yüze gelebiliyoruz.

KENDİMİZLE BAŞ BAŞA KALABİLMEK İÇİN OLAYLARLA KARŞILAŞIYORUZ

Bizler dünya hayatı içerisinde az önce de söz ettiğimiz gibi madde ile öyle sıkı bir ilişki içerisinde bulunuyoruz ki, bu bağları gevşetmeden kendimizle baş başa kalamıyoruz, varlığımızdan gelen uyarıların alamıyoruz. Bu yüzden de bizi en çok bağlayan konularda darbe yememiz gerekiyor. Dükkanımızdan başka bir şey görmüyoruz, başka bir şeyle ilgilenmiyoruz; sonra bir deprem oluyor ve ne dükkan kalıyor, ne mallarımız, kendi canımızın derdine düşüp gözden çıkarıyoruz. Ya da bir araba alıyor, tüm vaktimizi onun başında geçiriyoruz. Uygun park yeri bulamadığımız akşamları, acaba çizerler mi, vururlar mı diyerek, ona takılarak geçiriyoruz. Sonra birden yok oluyor, çalınıyor, kaza oluyor ya da bize bir şey oluyor, artık araba kullanabilecek durumda olmuyoruz. İşte o zaman kendimizle baş başa kalabiliyoruz. Peki ne oluyor kendimizle baş başa kaldığımızda?

Kendimizle baş başa kalmakla, bizim için değerli olduğunu düşündüğümüz şeylerin gerçek değerini görme şansını elde ediyoruz. İşte yaşadığımız olaylar da bizlere anlayabildiğimiz oranda sorular sorar. Bütün bunların anlamı ne? Ne yapıyorsun? Hayatının anlamı ne? Niçin yaşıyorsun? gibi birçok soru gündeme gelebilir. Bunun için olayları iyi anlamaya çalışmalıyız.

Televizyonda pek çok tabiat olayları gösteriliyor, dünyanın her köşesinden haberler anında bize ulaşıyor, bu aynı zamanda bizim için bir fırsat demek. Bir olayı başımıza gelmeden önce defalarca hatta bazen canlı yayında anında izleyebiliyoruz. Ama ne yazık ki alışıyoruz, anladığımızı, esnediğimizi zannediyoruz, artık o programları izlemiyoruz, çünkü ne olacağını biliyoruz, hep aynı olaylar, işte anlayışsızlığımız. Ne bildiğimizi biliyor muyuz? Bildiğimiz, birilerinin öldüğü, birilerinin malına zarar geldiği, ormanların yandığı ama tüm bunların bizden uzak bir yerlerde olduğu. İşte tüm bildiğimiz bundan ibaret. Ve bu duyarsızlık, bize bütün bu olaylardan alınabilecek çok büyük dersler ve bunların sonuçlarından edinilebilecek çok önemli bilgileri göz ardı ettiriyor.

Oysa tüm bu yaşananların bir anlamı var. Her biri bize bir şey anlatmaya çalışıyor. Ve gelişen teknoloji ile bazı tecrübeleri çok daha çabuk alma fırsatımız oluyor. Artık her şeyden

anında haberdar olabiliyoruz. Elimizdeki imkânlarla, zaman ve olaylar arasındaki ilişkinin nasıl değiştiğini görüyoruz böylece. Bir hafta önce bir olay oluyor, ama aklımıza geldiğinde sanki üzerinden aylar geçmiş gibi geliyor bize, çünkü üç-beş yıl önce haftada eğer yirmi olaydan haberdar oluyorsak, içinde bulunduğumuz dönemde belki yüz belki daha da fazlasından haberimiz oluyor. Gelişen teknoloji ile artık her an olayları naklen izleyebiliyoruz.

HER OLAY BİR ESNEKLİK ve UYUM PROBLEMİYLE İLGİLİDİR

Yaşadığımız her şey bize sinyal veren, mesaj taşıyan bir olay. Ve bütün bu olaylar; geçirdiğimiz bir kaza ya da hastalıktan, ayakkabımızın ayağımızı vurmasına kadar her olay, bir esneklik ve uyum problemiyle ilgilidir. Her biri, kendi çapında ve ihtiyacımıza göre ayarlanmış olan birer imtihandan ibarettir. Nasıl nitelersek niteleyelim, maddî ve manevî tüm olaylar, olgular, temel amaç olarak içlerinde taşıdıkları zorlayıcı güç sayesinde insanları uyuma zorlarlar. Hayatın her ıstıraplı noktası, bizim esnekliğimizi ve uyumumuzu sağlamak bakımından bir hayırlı yoldur. Bizi iten bir şeyler varsa, kopmayacak şekilde yaylanmak, hangi yönden gelirse gelsin gerilmek, onunla (gelen etkiyle) birlikte yassılabilmek ve sonra tekrar çıkabilmek gerekir. Rüzgâr önünde kırılmamak için yana yatan başaklar gibi olabilmeliyiz.

Ancak esneklik, her söylenen kabul edilecek, ensemize her tokat atana hiç sesimizi bile çıkartmayacağı anlamına gelmez. Her konuda olduğu gibi, esnekliğin de makul ölçülerde olması gerekir. Bize ulaşan bu zorlukları, bu basınçları, bu dirençleri kendi iç direncimizle karşılamayı öğreniyoruz.

Uyum ve esneklik bütün benliğimizde, sonsuz enkarnasyonlar sürecinde ulaşılması gerekli olan bir hedeftir. Bu hedefe ulaşmada en önemli aracımız da sabırdır. Uyum ve esneklik süreci bir tahammül sürecidir, sabır sürecidir. Sabır ve hoşgörümüzü geliştirerek bu süreçte ilerleme kaydedebiliriz. Eskilerin "sabtretmesini bilmek, sabırlı olmak" ifadeleriyle ortaya koyduğu şey, hayatın her türlü etkisine karşı esnek olabilmektir.

HAYATI YAŞAMAK DEMEK, HAYATA UYUM SAĞLAMAK DEMektİR

İnsanlarla uyum sağlamak, insanlarla birarada olmak demektir. Esneklik yasasının özünü anlayabilmek için, kopmadan, tahrip olmadan sürekli denemeler yapmak gerekir. İşte yaşamımız da bu denemelere her an imkân hazırlayan bir fırsattır. Dünyaya gelmemiz, her türlü görünümüyle maddenin etkisine karşı tahammül gösterebilmek ve esneklik yasasını deneysel olarak öğrenmemiz için bir imkândır. Gelişimimiz, kâinatın her türlü şartlarına ve yasalarına uyum sağlayıp onlardan yararlanarak bilgi ve görgümüzü çoğaltmakla olmaktadır. Çeşitli hayatlar, çeşitli esneklik ve eğitim uygulamaları demektir.

Uyum ve esneklik süreçlerinin her an hâkim olduğu madde dünyasında ayakta kalabilmenin yolu, duygularımızı kontrol edebilmektir. Çünkü dirençlerimizin, uyum ve uyumsuzluklarımızın temelinde duyularımızın rolü çok büyüktür. Temelde bilinmesi gereken şudur: Gerilimi artıran duygulardır. Duyguları kontrol etmek, esneklik demektir. Duygular yay gibidir. Her yönden gelen etkilerle körüklenirler. Ancak duygularımızı kontrol altına aldıktan sonra, esaslı ve kalıcı bir esneklik kazanmak, her şeye uyabilmek, bir olabilmek mümkündür.

Bugüne dek alınmış her alandaki bilgilerin temel işlevi, dünya okulunun çok büyük fedakârlıklarla sağlamış olduğu imkânlardan yararlanan insanın, maddesel bilgi, görgü ve deneyimini sağlamaktan ibarettir. Ve hedef, zaman ve mekân imkânlarının spiritüel bir tekâmülü sağlayacak şekilde, büyük şuursal sıçrama olarak ifade edebileceğimiz enerjetik değişime uyması olarak ifade edilebilir.

Bu uyumu ve dolayısıyla bu şuursal sıçramayı gerçekleştirebilmek için, içinde bulunduğumuz bu dönemi, bu değişim hazırlığı imkânlarını en iyi şekilde kullanabilmeliyiz.

Görüyoruz ki değişimimiz için en önemli noktalardan biri farkındalığımızı artırarak oluşturduğumuz kabukların, duygularımızın, anlayışlarımızın gördükleri işlevleri çok iyi bir şekilde tespit etmek, sık sık sorgulamak, onları sadece gerektiğinde kullandığımızdan, üzerimizde taşımadığımızdan emin olmaktır. O hâlde zihinsel olarak sürekli bir esneklik sağlamalıyız. Her şeyle aramızdaki mesafeyi kontrol etmeli, araçlarımızla amaçlarımızı daima kontrol etmeli ve ayırmalıyız. ■

PSİŞİK DENEYİMLERİN DÖNÜŞTÜRÜCÜ ETKİSİ

Zehra YALÇIN

İNSAN psişesi nedir? Herkeste merak uyandıran, biraz ürküten, genelde uzak durulması düşünülen tezahürlerdir (görünüm-lerdir). Şöyle tanımlanmaktadır: "Psişe; bedene bağlı ruhun (psişenin) görünümü-leriyle ilgili olan, mutad olmayan, normal dışı denilen ruhsal olaylara ait..."

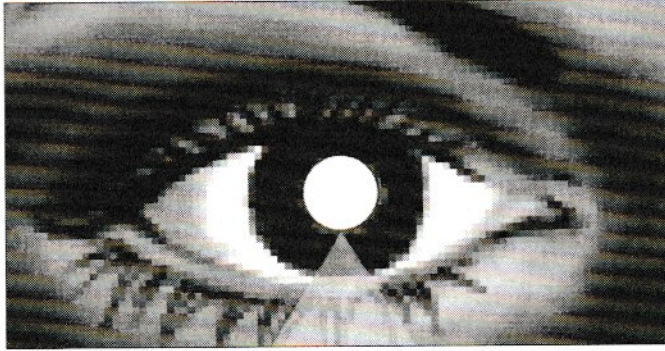
Herkesin bir psişesi (ruhsallığı) vardır. Fakat tezahürleri kişiden kişiye değişmektedir. **Psişik deneyimin ilksel amacı insanın görünmeyen âlemlerle temas etmiş olmasındaki mucizevi değişirici-dönüştürücü etkisidir.** Bu mutlaka insanın medyum olup bilgi aktarımında bulunması ya da duruşu, telepati gibi psişik tezahürleri sergilemesi anlamına gelmektedir. Önemli olan, süptil âleme ait fizik kanunların, maddî âlemdeki tezahürlerinin fark edilebilir olmasıdır.

Psişik deneyimleri yaşamak kaçınılmazdır. Fizik gözle görünmeyen görünür hâle gelmesi ve insanın onları yaşamın doğal devinimleri olarak algılaması sonucunu getirir ki bu da, farkındalığın en önemli adımıdır. Şöyle diyebiliriz: İnsan iki ayaklı bir canlıdır. Bir ayağı maddî âlemde, bir ayağı ise ruhsal âlemde. Fakat yine insan bunu görmezden gelerek, sadece

maddî âlemdeki ayağını salt gerçeklik olarak kabul edip, diğer ayağının varlığını unutmuş bir hâldedir. Bu durum ise insanı kozmik varoluşa tek ayakla yürümeye çalışan, hep tökezleyen bir edininim içinde bulunmaya zorlamaktadır. Aldığı bu tavrılanma, kâinat hakikatleri karşısında insanı şuurlu bilişten uzak tutmaktadır.

DUYULAR DIŞI ALGILAMA

Evrende sürekli bir tesir ve bilgi akışı vardır. Her olay ve her varlık sürekli birbiriyle etkileşim hâlinindedir. Bizler dünya ortamında yaşayan beşer varlıkları olarak, dış dünyadan gelen bu etkileri beş duyumuzla algıladığımız fikrine alışmışız, ancak insan sadece fizik duyu

Psişik çalışmalar amaç değil, araçtır.

ve fizik algılarıyla kısıtlı bir varlık değildir. Ama insanoğlu değerlendirmelerini her zaman mevcut kıstaslarına göre yapıp gözüyle görmediğini yok varsayma eğilimindedir. Fakat

çoğu zaman asıl gerçek, görünenin ötesinde olmaktadır.

Hepimiz hayatımızda şu ya da bu şekilde işe yaradığını fark ettiğimiz bazı psişik deneyimler yaşamışızdır. Aslında, gündelik hayatta çoğu kez, bizi sınırlayan beş duyumuzun ötesine geçtiğimizi fark ederiz, ancak değil cevap aramak "neden ve nasıl" diye bile sormayız. Eğer yaşanan birtakım önsözlerle kulak verilip

de bize anlatmak istediği dil çözümlenmezse, hayatı çok yüzeysel bir şekilde yaşıyoruz demektir.

Her şeye rağmen yaşanılan deneyimler sırasında kendi benliği ile karşılaşmak insanı ür-kütebilir. Birey o ana kadar kendi düşünsel ya-şamını biçimlendiren değerlendirmelerin dışına çıkarak, temas ettiği yeni gerçeklik alanına şüp-heyle yaklaşır. Bu şüphe onu tepki vermeye zor-lar.

Şimdi burada üç farklı tepkiyle karşılaşa-biliriz; birincisi merak, ikincisi korku ve kaçış, üçüncüsü tepkisiz kalmaktır. İnsan heyecan du-yan bir canlıdır. Heyecan dürtüsüyle uyarılan merak, tarihsel süreçte insanlık gelişiminin en önemli ivmelerinden biri olmuştur. Merak ön-celikle "nasıl" sorusunun cevabını aramaya iter ki, insan araştırmaya başlar. Bu soru, benzeri olayları deneyimleyen diğer insanlarla bir ortak alan yaratıp kişinin hislerinde ve düşüncelerinin de onaylandığı ortamları oluşturur.

PSİŞİK ÇALIŞMALAR ASLA AMAÇ DEĞİLDİR

Tam burada özellikle dikkat edil-mesi gereken bir husus vardır. O da, insanın, gelişmiş egosu-nun üstelemesiyle, ulaşılması gereken nihai hedefi, "artan psişik güçlerinin vardığı nokta" olarak sanması-dır. Ruhsal gelişimi bir noktaya kadar engelle-yebileceği bu durum, kişinin benmerkezci egosu sayesinde, Tanrı-suret-ben üçlemesinde sıkıştı-rıp, ilâhî âlemlere açılacak kapıyı enkarnas-yonu boyunca kapayabilir. Halbuki psişik çalış-malar asla bir amaç olmayıp, varlığın ruhsal ge-lişiminde kullanılacak, süptil alana dahil olan araçlardır.

Diğer bütün becerilerde olduğu gibi var-lık, psişik becerileri başkalarını etkilemek için kullanmaktan kaçınmalıdır. Ruhsal yetenekle-rin gelişmesiyle sorumluluk artar. Edindiğimiz kişisel güç sadece kendi hayatımızı kontrol altı-na almamızı sağlamalıdır, başkalarınınkini de-ğil. Diğer insanlara kendilerini nasıl yönlendire-bileceklerini gösterebiliriz ama bu işi onlar adı-na biz yapmamalıyız. Her varlık sadece ve sade-ce kendinden sorumludur.

Genelde karşılaşılan durum ise korku duymaktır. İnsanın duyduğu korkunun sebebi bilinmeyenden dolayıdır. Kişi, sadece kendisine olduğunu sandığı şeylerden ötürü endişe için-dedir. Alışık olmadığı ve öğretilmemiş fenome-nler, onu yadsımaya ve karşı koymaya itebi-lir. Sahip olduğu maddeci öğretiler nedeniyle, kendini ait hissettiği bireysel ve toplumsal mer-kezden ayrı düşmüş hissedebilir. Garip, olağan dışı ve tehlikeli bir şey yaşadığını zannedip tep-ki duymaya başlar. Tepkisini ise, sıradanlığın ve toplumsal öğretinin kabullerine odaklanarak göstermeye çalışır. Kurtuluşu dünyaya ait ilke-lere daha sıkı sarılmakta bulur.

İnsanın üçüncü bir seçim yapma şansı da-ha vardır ve çoğunlukla da bunu seçer: bulun-duğu yerde kıpırdamadan durmak... O an han-gi sosyal koşullar içerisindeyse ve hangi toplumsal-düşünsel öğretiye dahilse, orada sessizce, deneyimi yok sayarak bulunmaya devam et-mek...

Şuurumuzu sonsuzluğa açma ve yaratıcı yeteneklerimizi uyandırma sürecinde insanın derin sezgisel bir seçme olasılığı vardır. Varlığın derin seviyelerinde, zihinde ve bedende de-ği-şim ve dönüşüm süreçlerini başlatacak olan pozitif ve yaratıcı bir seçim bizi evrenle paylaştığı-mız hakikatler realitesine taşıyacaktır.

En yalın gerçek şudur ki, bizler bu dünya-da sadece benmerkezci çıkarlarımıza hizmet et-mek ve her ruh hâlimizle değişen duygularımı-zı ve duygusallığımızla motive olan arzularımı-zı tatmin etmek için bulunmuyoruz.

İLÂHÎ SESE VERİLEN CEVAP

"Kendisini tanıma, evreni tanıma ve ev-rendeki kaderini bilme isteği kesinlikle adil bir istektir." İvme, işte bu, J. C. Benett'in son dere-ce onurlu tespiti doğrultusunda yönelmelidir. **Yaşamlarımızın herhangi bir döneminde bizi ça-ğırın o ilâhî sese verdiğimiz cevap, sonsuzluk yolunda attığımız kutsal bir adımdır.** Bu asil iş, kendi varlığını yaratma ve ilâhî amacın gerçek-leştirilmesinde aktif bir katılma olarak, yaratıcı-sının ümitlerini en sonunda yerine getirebilme-ye uygun olmak üzere evrene olan burcunu ödemektir. ■

IŞIK'TAN GELEN

Ölüme Yakın Deneyim

Prof. Kenneth RING

20 YILDAN uzun bir süredir ölüme yakın deneyimler (ÖYD'ler) hakkında anlatılanları duyuyoruz; ölüm başlangıçlarını deneyimleyen birçok insanın fiziksel yaşama geri dönüşlerini anlattıkları şu aşkın vakalar. Bu yolcuların hikâyeleri ölümün kendi tabiatına dair daha pozitif bir görüntünün şekillendirilmesine yardımcı etmiştir. Bununla birlikte, son zamanlarda, benim gibi ÖYD araştırmacıları bu deneyimlerden günlük yaşamımızda bize yardımcı olacak neler öğrenebiliriz sorusuyla daha fazla ilgilenmektedir. ÖYD'ler hakkındaki bu bilgi yoğunluğunu, daha çok farkındalık ve ruhsal bilgiyle yaşayabilmek için, kullanıma nasıl sokabiliriz?

ÖYD'den günlük yaşamda gerekli dersler çıkarmak için, okuyucuları bunları kendi yaşamlarında uygulamaya muktedir kılacak, ÖYD'nin bilgece öğretilerini bir damıtma girişimi olan *Lessons From Light* (Işıktan Gelen Dersler) adlı yeni kitabımın bazı malzemelerinden yararlanmak istiyorum. Yine de, bu makalede genelde "hayatı gözden geçirme" denilen ÖYD'nin belirli bir özelliği üzerine odaklanacağım; ÖYD'nin bu bölümünde birey, başına gelen her şeyin gerçekten açıklandığı panoramik bir gözden geçirme anı yaşar, bunlar sıklıkla sayısız görsel imajın zamanla ilişkisiz holografik bir gösterisidir. Ancak, hayatınızı gözden geçirirken, siz kendi hayatının filmini izleyen pasif bir gözlemciden çok daha fazla bir şeysinizdir. Aslında, siz gene onun içindedesinizdir ve yeniden oluyormuş gibi size olan şeyi yeniden deneyimlersiniz. Kısaca ama basitçe söylemek gerekirse, hatıralarınız bir şekilde kendilerini hayatınızda-

Ölüme yakın deneyim yaşayan kişinin yaşadıkları kendisi ve çevresindekiler pek çok bilgilerini yeniden gözden geçirmektedirler.

ki olayların capcanlı birer canlandırması hâline dönüştürmüştür.

Bu çeşit deneyimin onu yaşamayanlarımla ne öğretmesi gerektiğini görmek için, belirli bir hayatı gözden geçirme vakasını ele alacağım. Bu ÖYD vakası Tom Sawyer adlı yakından tanıdığım bir arkadaşımın yaşadıklarıdır. İlk olarak, arkadaşım Tom hakkında, okuyacağınız deneyim bağlamında bir şeyler söylemeliyim.

Tom gençken kontrol edilemez, öfkeli bir yapıya sahipti ve bu onun başını bir gün gerçekten derde soktu. Yeni kamyonetini kullanırken önüne bir yaya fırladı ve neredeyse ona çarpıyordu. Tom, hiçbir kaza olmadığı için rahatlayacağına, adam az kalsın kamyonetine zarar verecekti diye öfkelenmişti. Kısa süre sonra ardından yumrukların geldiği kızgın sözler sarf edilmişti ve Tom sonunda kurbanı şuurunu kaybedince-

EN DERSLER:

nden Ne Öğrenebiliriz?

ye kadar dövdü ve onu sokağın ortasında yatar-ken bıraktı. Yine de kısa bir süre sonra, biraz vicdan azabı duyarak olayı polise bildirdi ve bir uyarı olarak serbest bırakıldı.

Tom, yıllar sonra, yaşadığı ÖYD sırasında, bu sahneyi tekrar yaşamaya zorlanmış ve hayatlarını gözden geçirenlere tarif eden diğer pek çok kişi gibi o da kendini ikili bir bakış açısına sahip bulmuştu. O, bir parçasının yüksek bir binanın kenarından sokağa tepeden bakan yüksekteki bir seyirci gibi olduğunu, aşağıda kavganın meydana geldiğini söyledi. Ama Tom'un diğer parçası aslında kavgaya yeniden karışmıştı. Ancak, hayatını gözden geçirirken, bu kez kendini diğer adamın yerinde buldu ve şuursuz hâlde asfalta çökmeden önce, bu adama acı vererek indirdiği her darbeyi (toplam 32 yumruklu) deneyimledi.

Hayatı gözden geçirirken kişinin kendisini, kendi fiillerinin diğer kişiler üzerindeki etkilerini doğrudan deneyimlerken bulması tarzındaki bu rol değişimi Tom'a özgü değildir. Aslında, bu durum hayatı gözden geçirme safhasıyla ilgili olarak anlatılanlarda oldukça sık bulunur. Bu şaşırtıcı empatik dönüş, onu deneyimleyenlere güçlü bir yaşam dersi verir gibidir.

İşte, kitabım için topladığım, hayatı gözden geçirme safhasının ne kadar güçlü ve kapsamlı olabileceği hakkında fikir verebilecek birçok deneyimden bazı sözler:

"Parıltı! Parlak renkler, tam önümüzde (bu kişi, koşulsuz sevgiyi ışıyarak yayan bir grupla beraberdi) görüntülenerek, tıpkı havada dalgalanan bir tiyatro gibi, içimden ışıldadı. Bu, yaşantımın üç boyutlu, panoramik, her veçhesinin bir manzarasıydı. Söylediğim, yaptığım ve hatta düşündüğüm her şey, hepimizin deneyimlemesi için tam oradaydı. Bir an içinde, her

duyguyu, yeniden deneyimledim, her düşünceyi olduğu gibi, yeniden düşündüm. Ve aynı zamanda fiillerimin veya sadece düşüncelerimin bile diğerlerini nasıl etkilediklerini hissettim. Başka birini yargılamaya geçmiş olduğum anlarda, kendimi bunu yaparken buluyordum.

sonra bakış açısındaki yerler değişiyor ve bu yargılamayı benden almanın onlar tarafından nasıl hissedildiğini deneyimliyordum. Sonra, şahit olduğum ve deneyimlediğim dramaya cevap verebilmek için, örneğin, o olaydan dolayı utanç veya vicdan azabıyla tepki göstermek için, kendi duygularıma geri dönüyordum. Kendi hainliğimden, kabalığımdan veya öfkemden türeyen pek çok fiil ve düşünceler, sonuçta diğer insanların acılarını hissetme sebep oldu. Bunu bir kimseyi incitmiş olduğum zaman, bunun onları nasıl etkileyeceğini bilmezlikten gelmeyi seçtiğimde bile deneyimledim. Ve yaptığım şeyden dolayı etkilendikleri bütün süre zarfında onların acılarını hissettim. Zamanın, dünyada mevcut olan bildiğimiz zaman anlamında ölçülemediği bir boyutta olduğum için, bunların hepsini bir kerede, bir anda ve bu bilginin hepsini anlayabilme yeteneğiyle birlikte bilmek ve deneyimlemek mümkündür!"

(Hayatı yeniden gözden geçirmesi sırasında) "Bir olayı özellikle hatırlıyorum... Çocukken, kız kardeşimin elinden Paskalya Yortusu sepetini hızla çektiğimi hatırlıyorum, çünkü onun içinde istediğim bir oyuncak vardı. Ama gözden geçirme sırasında onun hayal kırıklığı, kayıp ve reddedilme duygularını hissettim. Sevgisizce davrandığımızda diğer insanlara neler yapıyoruz! Yaptığınız her şey, değerlendirmeniz için yeniden gözden geçirme safhasında

oradadır ve o gözden geçirme safhasında hiçbir şeyi örtmek, gizlemek yoktu. Ben, incittiğim o insanlardım ve ben, kendilerini iyi hissetmelerine yardımcı olduğum o insanlardım... Hayatımın her gününde, öldüğüm zaman yaptığım her file tekrar şahit olacağımı bilmek gerçekten mücadele gerektiriyor, ancak bu sefer diğerlerine yaptıklarımın etkisini de gerçekten hissedeceğim. İşte bu beni elbette ki durdurmakta ve düşündürmektedir."

22 yıllık hayatımın her bir olayını bir tür üç boyutlu bir panoramik görüş içinde göstermeye devam etti... Aydınlık, bütün o yılların her saniyesini, ince detaylarıyla, sadece bir an görünen bir zaman içinde gösterdi. Hayatımın bütün o olaylarını izlemek ve yeniden deneyimlemek her şeyi değiştirdi. Bu, paylaştığım bütün sevgiyi ve daha da önemlisi sebep olduğum bütün ıstırapı görmek ve hissetmek için bir fırsattı. Eşzamanlı olarak, sadece kendi duygularımı ve düşüncelerimi yeniden deneyimlemekle kalmayıp, karşılıklı etkileşime girdiğim bütün diğer insanlarınkileri de yeniden deneyimleyebiliyordum. Kendimi onların gözlerinden görmek kibrimi yerle bir eden bir deneyimdi."

"Benimki bir gözden geçirme değil, yeniden yaşamaktı. Benim için bu, düşündüğüm her düşünceyi, konuştuğum her kelimeyi ve yaptığım her fiili yeniden tamamen yaşamaktı; dahası, onları bileyim veya bilmeyeyim, her düşünce, kelime veya fiilin çevreme veya tesir küreme gelen herkes veya herhangi bir kimse üstündeki etkisini yeniden yaşamaktı. Hiçbir detay atlanmamıştı. Hiçbir dil sürçmesi veya küçük düşürücü söz göz ardı edilmemişti. Hiçbir hata veya kaza açıklanmadan kalmamıştı. Eğer cehennem diye bir şey varsa, bildiğim kadarıyla cehennem buydu."

Bu gözlemlerin etkisini tam olarak hissetmek ve onları yaşamamızla alâkalı hâle getirmek için, şu kelimelerle başlayarak, zihnimize ne gelirse yazdığımız yol gösterici bir egzersize birkaç dakika harcayarak işe başlayabilirsiniz:

"Hayatımla ilişkili olarak şu yorumlar üstünde düşündüğümde, ben..."

Bu anlatılanlarla ilgili olarak çalışmamda ortaya çıkan noktalardan birkaçı şöyle:

Muhtemelen, dile getirilen en bariz ve önemli bilgi, öyle ya da böyle, bu egzersizin kişiyi Altın Kural'ın anlamı hakkında tamamen yeni bir biçimde düşünmeye sevk etmesidir. Birçoğumuz bunu temelde ahlâki bir fiilin ön koşulu olarak görmeye alıştırmıştır: "Sana nasıl davranılmasını istiyorsan, başkalarına da öyle davran." Ama bu yaşama gözden geçirme deneyimlerinin ışığında, Altın Kural bundan çok daha fazla anlam içeren bir şeydir; işler gerçekten de böyle yürümektedir. Kısacası, eğer bu hikâyeler gerçekten ölüm noktasında ne deneyimlediğimizi bize açıklıyorsa, o zaman bizim başkalarına yaptığımız şeyler bize yapılmış gibi deneyimlenmektedir. "Kardeşini kendin gibi sev" gibi tanıdık nasihatlar; bu görüş açısından bakılınca hayatı gözden geçirirken siz, aslında sevmeye zorlandığınızı kardeşinizsiniz anlamına gelir. Ve bu sadece zihinsel bir ikna oluş veya hatta dinsel bir iman tazeleme değildir: Sizin yaşamış deneyiminizin inkâr edilemez bir gerçeğidir.

Ölüme yakın deneyim yaşayan birinin bana söylediği gibi: "Herhangi birine ne yaparsam yapayım, bunun iyi veya kötü bir fiil olması sorun değil, bu fiil sadece benim üstümde değil çevremdekiler üstünde de etki yaratacaktır. Her etkinin, kendisinin tepkisi olduğunu biliyordum. Birisinin lehine veya aleyhine yaptığımız şeyi, kendimize yaparız. Kutsal kitapta 'Bunların çok azını bile yaparsınız, bunları bana yapmış olursunuz.' dendiğinde ne kastedildiğini tam olarak anlamadım."

Bunu anlatmanın bir diğer yolu ise; hayatı gözden geçirmenin, psikolojik ve ruhsal anlamda evrende sadece bir kişinin olduğunu ve bu kişinin de elbette siz olduğunu gösterdiğini söylemektir. Bir diğerine yönlendirilen her fiil, her düşünce, her duygu, her heyecan -siz o kişiyi bilin veya bilmeyin- sonradan sizin tarafınızdan deneyimlenecektir. Gönderdiğiniz her şey geri döner; tıpkı Tom Sawyer'in kötü niyetle kurbanının üzerine yağdırdığı 32 yumruğu hissetmesi gibi. Yukarıda aktarılan kişilerden birinin bu dersi, hayatı gözden geçirme sırasında aldığını vurguladığını hatırlayın: "Ben o incittiğim insanlardım ve ben kendilerini iyi hissetme-

lerine yardımcı olduğum insanlardım." Bir dahaki sefere bir kişiyle kızgın bir tartışmanın ortasında, sözlü saldırılarınızın bir gün affetmeyen bir aynadan size geri yansıtılacağına farkına vardığınızda, acımasız kelimelerle dolu bir cümlemin tam ortasında durup susabilirsiniz.

Hayatı gözden geçirme safhasının akla getirdikleri, adalet hakkında yeni bir biçimde düşünmeme yol açıyor: Adaletin bundan daha iyi bir şekli ne olabilir ki diye düşünüyorum. Yaptığınız her şey sizin olur. Bu iyi işlerimiz için ödüllendirildiğimiz ve zalimce işlerimiz için cezalandırıldığımız anlamına gelmez; o, basitçe söylersek, elimizden çıkanı geri ve tam olarak elimizden çıktığı şekilde almamızdır.

Bu düşünceler, ÖYD'nin birçok insanda sorun yaratıyor gibi görünen unsurlarından biri hakkında bir düzeltme yapmamız gerektiğini gösteriyor. ÖYD üzerine bir konuşma yapmanın ardından, sık sık herkesin kendini ışığın huzurunda bulup bulamayacağı ve ışığın kuşatma alanına giren herkesin mukayese kabul etmez lütuftan faydalanıp faydalanamayacağı sorulur. Bu sorunun arkasında, genelde bazı kişilerin bu deneyimlerden dışlanması gerektiği iması vardır. Örneğin, mütecevizler veya ahlâki açıdan "kurtarılamayacak" yaşam sürenler.

Ölüme yakın deneyim yaşayanların bu soruya verdiklerini duyduğum cevap şudur: Onlar herkesin bu ışığa geleceğini söylüyorlar. Işık koşulsuzdur ve taraf tutmaz. Bu cevap, dinleyiciler arasındaki bazı kişilerde alt üst olmuş bir tepkiyi harekete geçirir ve "Hitler bile mi?" diye sorar bir ses, inanamayarak.

Bu soruya, çocukluğunda babası tarafından şiddetli tacize maruz kalarak ıstırap çeken, bir ölüme yakın deneyim yaşamış birinin verdiği cevabı hatırlıyorum. Kendini ışıkta bulduğunda, telepatik olarak "Herkes buraya gelir mi?" diye sormuş. "Evet." Sonra, insanların birçoğu için sınırı temsil eden şu soruyu sormuştu: "Hitler bile mi?" "Evet." Ve sonra ışığı daha da zorlayarak, "Babam bile mi?" diye sormuştu. Gene, "Evet".

Ama kişinin diğerleri hakkında düşündüğü, hissettiği ve yaptığı şeyleri tekrar deneyimlemek zorunda olması cehennemden ta kendisi olabilir. Gerçekten uzun bir suç kariyerine sahip

olan bir tutuklunun, Hitler'in gaddarlığı hakkında söylediklerini gözden kaçırmamalı. "Anlaşılan bu kâbusta hiçbir şey atlanmamaktadır ama en dehşete düşürücü şey, diğerlerine verdiğim her şiddetli acının, kayıtlar kendi kendine açıldıkça artık benim tarafımdan hissedilmesiydi."

Ama hayatı gözden geçirilerde, adalet; birçoğumuza hayatlarımızı yeniden yaşamamıza şiddetli ıstırap ve vicdan azabı olmaksızın izin veren bir çeşit merhametle doludur. Orada asla bir lânetleme yoktur; yargılanmıyorsunuz. Siz, sizi koşulsuz olarak seven bir varlığın huzurundasınız. Siz tam bir şefkatle muamele görmektesiniz. Sizden sadece hayatınıza bakmanız ve anlamamız istenmektedir.

 Hayatı gözden geçirme, ışığa girmek için ödediğiniz bir bedel olabilmesine rağmen, ışık içindeki varlık; size en büyük ve en nazik şefkat ve sevgiyle ve hatta bazen mizahla yardım etmektedir. Cezalandırılmıyorsunuz; size gösteriliyor, ki öğrenesiniz.

Hayatı gözden geçirme safhası sırasında hayatına bakmakta oldukça zorlanan bir adam şu yorumu yapmıştır: "Eğer arkadaşımın (ışık varlık) ve arkadaşımın arkadaşlarının, biz her şeyi izlerken beni seviyor oldukları gerçeği olmasaydı, tüm hayatımı gözden geçirmenin duygusal olarak tahrip edici olacağını kuvvetle hissediyordum. O sevgiyi hissedebiliyordum. Her alt üst olduğumda gözden geçirmeye bir süre ara verdiler ve beni sadece sevdiler. Onların sevgisine dokunulabilirdi. Onu bedeninizde hissedebildiniz, onu içinizde hissedebildiniz; onların sevgisi tam içinizden geçiyordu. Terapi onların sevgisiydi, çünkü hayatımı gözden geçirmek beni yıkmaya devam ediyordu. Onu izlemek çok zordu, mide bulandırıcıydı. Ama onun içinde bile, her şey onların sevgisiydi."

ÖYD yaşamış olsun veya olmasın, hayatı gözden geçirme dersleri herkes içindir. Gerekli olan, kişinin öğrendiğini unutmaması ve o bilgiye göre hareket etmesidir. ■

Network Dergisi Aralık 1998 sayısından çeviren: Burak Erker

Kendini Tanımak

Varlık: Andre LUIZ

Küçük görmeyiniz. Eğitiniz.

Araya mesafe koymayınız.

Çalışınız.

Sadece idare etme. Sen de söylenenlere uy.

Sadece emir verme. Yap.

Mahkûm etme. Affet.

Şikâyet etme. Özür dile.

Hor görme. Alçakgönüllü ol.

Gözardı etme. Çalış.

Yardımsız bırakma. Uyum içinde ol.

Aşağılama. Yücelt.

Köleleştirme. Özgürleştir.

Gururlanıp kibirlenme. Aydınlat.

Zarar verme. İlerlet.

Karmaşıklaştırma. Kolaylaştır.

Kaçma. Burada bulun.

Tartışma. Fethet.

Dalgalanma. Yenile.

Aşırıya kaçma. Hâkim ol.

Hepimizin Tanrı'ya bağlı olduğumuzu, fakat başarımızın mimarlarının her zaman kendimiz olduğunu unutma.

Medyom: F.C.Xavier • İspanyolcadan Çeviren: İsmet Yalçın

KARMA ve KADER

Kader EKICI

KARMA kelimesi, Sanskritçede "kri" fiilinden türemiş bir isimdir ve YAPMAK anlamına gelir, eylemden doğan zorunluluklar anlamında da kullanılır. Metafizik alanda bazen geçmiş fiillerimizin sebep olduğu sonuçları gösterir. Karma-Yoga'da ise iş, amel anlamı vardır. Karma yani sebepler yasası hareketten doğmalıdır. Bir varlığın eylem yapabilmesi için kendi iradesinin ve isteğinin bir hedef yönünde harekete geçirilmesi gereklidir. Bu içsel bir eylem de olabilir, kaslarımıza yansımış bir eylem de olabilir. Ses getiren olabildiği gibi düşünce şeklinde de olabilir ama mutlaka bir hedefe, bir amaca yönlendirilmiş olmalıdır. Karma işte burada oluşmaktadır.

Bunun yanında sadece herhangi bir amaca sahip olmadan, belli bir hedefe yönelmeden düşünmek karma sayılmaz. Bir desen yapmak ya da evi temizlemek gibi sabit bir hedefe yönelmemiş eylemlerin karmayla bir ilgisi yoktur. Nefes alıp vermek de karma oluşturmaz. Bunlar zaten yeryüzü şartlarıdır ve bu yüzden her eylemimiz karma değildir.

Karmayı belirleyen en önemli konu rüyet-

tir, hangi amaçla hangi yöne doğru çaba harcanmakta olduğudur. Bu türden her hareket bize karmik bir sonuç, yansıma veya yük getirir. Bunlar pozitif, negatif veya nötr olabilir. Ama genelde bunu fark etmeyiz. Sebep-sonuç bire bir hemen meydana çıkan bir iş değildir. Bir fiille onun sonucu hemen art arda gelmez, kaotik bir tarzda çalışırlar. Çok sonraları hiç umma-

duğumuz bir zamanda bir sonuçta karşılaşabiliriz. Bu karma ister pozitif ister negatif olsun daima bir zaman aralığı içinde oluşur. Bu yüzden insanlardan hep bir sabır istenmiştir.

Fakat bu kuru kuruya bir bekleyiş değildir; büyük bir iradî çabayla, bir sebep sonuç bağıntısının oluşumuna ait bir idrakle beklemek gerekir. O sonuçlar birdenbire meydana gelmez. Çünkü başka varlıkların aksiyonları, karmaları da bizim karmamıza karışmaktadır. Bazen kötü sonuçlanabilecek bir olaydan çok kolay kurtulabilir ve "verilmiş sadakamız varmış" deriz. Burada sadaka vermek pozitif karmalar yaratmak anlamındadır. İslâm'daki "zekât verin, sadaka dağıtmayı ihmal etmeyin" sözlerindeki amaç da budur. Ama yanlış yorumlardan ve eğitimlerden yola çıktığı için insanlar egoizmle hareket edip gösteriş için bunları yaparlar. Bu ise negatif karmaları daha da güçlendirir.

SEBEP VE SONUÇLARI KENDİ DAVRANIŞLARIMIZ YARATIR

Bizler ne yapıyorsak kendimiz yapıyoruz, ne elde ediyorsak kendimiz elde ediyoruz. Her türlü ıstırapımızdan ve mutluluğumuzdan bizler kendimiz sorumluyuz. Bu yüzden falan kişinin bize mutluluk veya mutsuzluk sağlaması bir vasıtalıktan ibarettir. Burada "niçin bize" sorusunu sormak gereklidir. O insan kendindeki bir takım nitelikler aracılığıyla bize pozitif ya da negatif bir enerjiyi yükleyebilir. Burada "biz niye o anda oradayız; zamanında ve yerinde olmak" meselesi var. Uygun zaman ve yerinde bulunmak da bir çabadır, bir trigonometridir. Herkes bunu başaramaz. Yani herkes kendi şansını kendisi yapar.

Her varlık kendisinden sorumludur. Bunun için "Benim başıma bunlar niye geliyor?" gibi sorulara da gerek yoktur. Tanrının, varlıklarına yönelik intikamcı, cezalandırıcı bir tavrı yoktur. Sevgiyle, merhametle, koruyuculuk ve gözeticilikle çevrili olduktan sonra eğer insanlar yine ıstırap içinde kalıyorlarsa bunu Tanrı'da değil kendilerinde aramaları gerekir. Elbette burada bir geçmiş hayat dizisini düşünmek zorundayız.

Karmanın reenkarnasyonla yakın ilgisi vardır. Hayatımız boyunca işlediğimiz fiillerin yankıları bize aynı hayatta dönebileceği gibi daha sonraki hayatlarda da dönebilir. Varlığın zincirleme reenkarnasyonları her yeni hayatta geçmiş hayatların sonuçları ile karşılaşılmasını varlık için kaçınılmaz kılar. Bu karşılaşılan sonuçlar Karma Yasası gereğince meydana gelir.

Diğer insanlarla ortak bir tekâmül kaderi içerisindeyiz ve bizimkilerle beraber onların fiillerinin de oluşturduğu bu çok değişkenli denklemlerin çözümünden bize en uygun bir çözümün bulunması gerekir. Tabi bu çözümler bize bu dar şuur içinde ve dünya koşullarının ağırlığı altında her zaman çok makul gelmeyebilir. Ama evrende enerjinin korunumu yasası gereği hiçbir şey kaybolmadığına göre, yapılan herhangi bir eylem de meyveleri alınmadıkça ortadan kaldırılamaz.

Bazen hayat içinde yapmış olduğumuz işlerin hiçbirisiyle alâkası olmayan sonuçlarla karşılaştığımızı hissettiğimiz olur. Görünürde ne

sosyolojik, ne psikolojik, ne de ekonomik bir açıklaması olmadan duyduğumuz ıstıraplar ve saadetler vardır. Benzer çabaları sarf ettikleri hâlde farklı sonuçlar elde eden insanlar bir tesadüf sonucu bu durumla karşılaşmamışlardır. Rölâtif ölçüler içerisinde bizim iyi ya da kötü diye nitelendirdiğimiz bu sonuçlar bizim karmik telâfilerimizden kaynaklanıyor olabilir. Karma, bir bakıma daha önceki hatalarımızı anlayabilmemiz ve bir bilgiye kavuşabilmemiz için yaşanması gereken hâller dizisidir. Kolaylıklar ya da zorluklar olarak karşımıza çıkan karmayı, ceza ya da mükâfat olarak görmemek gerekir.

Karma yasası göze göz dışı dış tarzında işleyen mekanik ve katı bir yasa değildir. Lineer düşünmeye alışmış bizler, kaotik işleyen bu mekanizmayı anlamakta zorlandığımız için şikâyetinde bulunur, hatta isyan bile edebiliriz. Bu durumda, bizim seviyemizdeki varlıklar için oldukça etkili bir tekâmül aracı olan ıstıraplı bir durumla karşılaştığımızda isyan etmek ya da sebebi dışarıda aramak yerine, bu durumun verebileceği dersi öğrenmeye çabalamalı, olayla olay olmadan elimizden geleni yapmalıyız.

 ireysel karmanın dışında bir de sosyal karma vardır. Bu konuda Sadıklar Plânı'nın 133. Celsesinde şunlar ifade edilmiştir: "...her ne kadar bir cemiyetin kendine göre bir mukadderi mevzuu bahis edilirse de onu teşkil eden gene fertlerdir. Dolayısıyla fertlerin karması cemiyetin ortalama karmasını hasıl eder diyebilirsiniz. Fakat bu her vakit isabetli değildir... şunu da nazarı itibara almak icap eder: Biliyorsunuz ki kâinat, manzume itibarıyla gerek fizikî, gerek gayri fizikî, bir organizasyon manzumesi hâlidir. Bu organizasyon manzumesi, aynen fertte olduğu gibi bir karmayı haizdir. Bir milletin, bir toplumun tekâmül seyrini kudretli avuçları içerisinde almış, onu hedefine doğru götürmekte olan bir Ruhî Organizasyon, bir İdare Grubu'nun kendine göre bir karması vardır. Yani, daha evvel yetiştirmiş olduğu varlıklardan, şu veya bu sebeple kendi uhdesine düşen bazı aksaklıkların ağırlıkları mevcuttur. Şüphesiz siz, şimdi bu hâlinizle bunu kavrayacak durumda değilsiniz.

İşte böylece, toplumun en küçük biriminden en büyük toplum birimine kadar Ruhî Organizatörleri de kendilerine has bir karmaya sahip oldukları için, bunların toplamı sizde bir toplum karması tarzında kavram hasıl etmiş bulunmaktadır.”

G insan kendi geleceğini kendi ihtiyaçları doğrultusunda yaratabilir. Yani yaşanması gereken bütün eprövlere seçmek, imtihanları biraraya getirmek bize aittir. O imtihanların ortaya çıkmasını gerektirecek olan sebepleri de yine kendimiz yaratırız. Bu bakımdan kaderin esiri olmadan, onu kendimizin meydana getirebilme olanağı, dilediğimiz kaderi seçebilme gücümüz vardır. Ama bunu kullanabilmek şartıyla. Çünkü bu imkânı yaşayabilmek apayrı bir iştir. Fakat her ruhta kendi kaderini, kendi plânını meydana getirebilmek gücü vardır. İnsan için bu plânın % 50'sinin bile başarılmış olması oldukça yüksek bir seviye olarak düşünülmür.

Kaderimizin temelini bizim kendi tekâmül seviyemiz belirler. Kader hem fizik hem de psîşik alanda bizi sarar ve gelişir. İçinde yaşadığımız fiziksel ortamda bizi sarmış olan fizik kader plânının genellikle farkında olmayız. Oysa kader en belirgin şekilde fizik plânda bizi yönlendirir. Fizik bedenimizi oluşturan hücrelerimizdeki DNA'nın, genlerin durumunu göz önüne aldığımızda, daha doğarken belirli bir fizik kaderin bulunduğu ortaya çıkar. Fizik kader en kapsamlı şekliyle Dünya üzerinde bulunuşumuzla karşımıza çıkar. Dünyanın kendi etrafındaki, güneş etrafındaki hareket ya da hızındaki en ufak bir değişim, Dünya üzerindeki tüm canlıları biyolojik ve psikolojik yönden muazzam etkiler. Sahip olduğumuz bedenle de belirli ses frekans aralıklarını duyar, belirli dalga boyu dışındaki ışığı göremeyiz, ki bu da bir kaderdir.

Her varlık tekâmülüyle ilgili ihtiyaçlarına cevap bulabilmek, birtakım evrensel yasaların şuuruna varmak hususunda kendisini yükümlü görür ve bu yüzden de evreni dolduran maddesel ortamlara doğar. Bu kadar sayısız gezegen içinde Dünya'ya enkarne olan insanın belirli maksatları vardır. Belirli bir maksatla gelmek belirli bir kaderle gelmek anlamına gelir.

Bireysel kaderin oluşumunda rolü bulunan başlıca etkenlerden biri de dünya okulunun eğitim ve öğretim amacına bağlı bilgi, deney ve gelişim kaderidir. Bir tekâmül okulu olan dünyanın bir amacı vardır ve buna bağlı bir gelişim kaderi söz konusudur. Dünya gezegeninde yaşamayı seçen varlıklar da bu sınırlar içinde evrimlerini sürdürmek durumundadırlar. Gerçekte yüksek seviyeden bakıldığında dünya beşerinin gelişim düzeyi pek ileri değildir. Ama gelişebilmesi, kendisinin ne olduğunu, ne gibi bir değere sahip olduğunu, evrende kendisinden ne beklediğini anlayabilmek ve bunu uygulayabilmek için bir mukaddere sokulmuştur. Bu mukadderin sınırları dışına çıkma çabasını sarf etmesi, bu eforun gösterilmesi evren bakımından çok önemlidir. Aslında sebep sonuç zincirinin farkında olmayan, bağlı şuur sahibi olan dünya insanı şuurlu eylemlerde bulunamıyor. O hâlde bizler çoğu zaman kaza yaparız, kader gerçekleşir, genelde körlemesine attığımız adımlar kaderi gerçekleştirir. İnsan kendini bildikçe boyunda zincir olmadan ilerleyecek ve daha yüksek, daha kapsamlı plânlara tâbi olabilecektir.

Bildiğimiz üzere her şey birbiriyle girişim hâlinindedir, her şey birbiriyle alâkalıdır, birbirine göre rölâtif değerler içerisinde kalmaktadır. O hâlde en ufak teferruatına kadar hazırlanmış bir senaryo yoktur. İnsanın seçme hakkı vardır, değerlendirme hakkı vardır. Şuur kapasitesi vardır. Seçme hakkı ve şuur kapasitesi daima aktif durumda bulunduğu için her zaman bu senaryoda varlık, büyük programda kendine uygun düşen programı uygular.

Son olarak Sadıklar Plânı'nın şu sözlerini hatırlamakta fayda var: “İş ve faaliyetin kıymetini moral sahalarda tatbik edebilmek, beşerî karmanın kökenidir, esasıdır. Bunlar yapılmadıkça, bir tekâmül seviyesi elde edilmesi biraz hayaldir ve aldatmacadır. Yaşayışın en büyük maksadı, zaten insanın Kâinatsal Enerji, Kanun ve Prensipleri içerisinde varlığını göstereceği hürriyetin şeklidir... Ne ekerseniz onu biçersiniz. Ekmek de bir faaliyet, biçmek de bir faaliyettir. Ekilen bir enerji, biçilen de bir enerjidir.”■

Faydalanan Kaynaklar

- *Ruh ve Madde Dergisi, Realite Yazıları*
- *Kader Karma Tekrardoğuş, RM Yayınları*
- *Sadıklar Plânı Ruhsal Tebliğler, RM Yayınları*

DEPREMLERİN ARDINDAN...

Asuman ÖZTÜRK

17 AĞUSTOS'TAKİ Marmara depremi ve 12 Kasım'daki Düzce depremi, bir kez daha "Biz kimiz? Ne için yaşıyoruz?" sorusunu getirdi akıllara... Peşinde koşulan her türlü ihtirasların boş olduğunu, hepsinin geçici ve bir anlık olduğunu idrak etmek zamanı şimdi...

Maddî açıdan her şeyin anlamını yitirdiği şu günlerde esas olanın birlik ve beraberlik şuuruyla hareket etmek olduğunun umarız hepimiz farkındayız... Özellikle Türk toplumu olarak tüm Dünya insanlığı için yardımlaşma ve dayanışma açısından örnek teşkil etmek vazifesi omuzlarımıza yüklenmiş durumda... Evet! Vazifeliyiz...

İnsanlığın iradesi dışında olan büyük kitlesel felâketlerde ortaya çıkan sonuçların bir değil birçok nedeni olabileceği gerçeğini hiçbir zaman gözden uzak tutmamalıyız. İlk bakışta çok sayıda mal ve can kaybına yol açan büyük bir depremin ardından nedenleri ve sonuçları değerlendirirken çok daha geniş açılardan bakmak gerekiyor.

Olay en başta yerkürenin kendi fiziksel evrimiyle ilgilidir. Çünkü Dünya canlı bir varlıktır ve her canlı varlık gibi değişmek zorundadır. Dünya üzerinde yaşayan diğer canlı toplulukları da yerkürenin geçirdiği her türlü değişime ayak uydurmak zorundadır. Oysa bizler mevsimlerin dönüşümünü, güneşin doğup batışını, kar ve yağmuru vs. tüm doğa olaylarını normal karşılarken, deprem, sel, yanardağ püskürmesi gibi olayları normal karşılamıyoruz. Bunun en önemli nedeni kitlesel yıkımlara yol açan tabiat olaylarının zaman açısından daha uzun aralıklarla meydana gelmesi olabilir kuşkusuz...

Ama yine de artık toparlanıp, olayla olay olmadan, yaşanan bu felâketin sonuçlarını tarafsızca gözden geçirmemiz gerekiyor. Dep-

remde yakınlarını kaybedenlerin durumu, geride kalan ve yaşamlarını sürdürmek zorunda olanların maddî ve manevî güçlüklerle karşı karşıya kalması, bunun sonucunda tüm dünya uluslarını da içine alan bir yardımlaşma ve dayanışma duygusunun ortaya çıkması ilk bakışta gözümüze çarpan şeyler...

Ruhçuluk açısından baktığımızda içinde bulunduğumuz günlerin devre sonlarında yaşanan özel günler olduğunu hepimiz biliyoruz. Sırtımızda bir yük hâline gelmiş olan, artık işe yaramayan kabuklarımızdan kurtulmak ve özümüzü hatırlamak için gerilim ve dejenerasyon alanlarıyla karşı karşıya kalmak zorundayız.

Dünya'nın ulaşmaya mecbur olduğu "Büyük Değişim"e ayak uydurabilmemiz için esneyerek, sabırla uyum sağlamaktan başka çıkar yolumuz yok... Burada sözünü ettiğimiz sabır, bağına taş basıp oturmak, ağıt yakmak değildir. İçine atmak da değildir. Sabır olayların işleyişindeki hızla uyum sağlamak olan şuurlu bir harekettir. **Unutmayalım ki had safhaya ulaşan gerilim, değişim içindir.** Bu gerilimin bizden istediği etki alanını kaçmadan, korkmadan, hafifletmeden yaşamamız gerekiyor. Bilelim ki, değişime doğru bir hızımız vardır ve bir süre sonra gerilime neden olan faktörler değişime uğrayacaktır.

Sevinci nasıl karşılayarak, kederi de aynı şekilde sindirmemiz ve bizi genişletmesine, esnetmesine izin vermemiz hem bireysel hem de toplumsal gelişimimiz açısından çok önemlidir. Bu kesinlikle kadercilik değil, aktif bir teslimiyettir. Böylesi bir teslimiyetin arkasından gelecek olan bilgi; duyu ve duyguların kontrolüyle ilgilidir. Sevinci de, acıyı da sonuna kadar, yani bizde nötr bir hâl oluşuncaya kadar yaşamak gerekir. Bu ön çalışmalar, duyu ve duygularda globalliğe geçişin ilk çalışmalarıdır. Gelecekteki "Birlik Şuuru"na geçiş ancak bu basamakları bir bir çıkmaya azmedenler için mümkün olabilecektir. ■

*Yararlanılan Kaynak: Yaşamın Amacı-
Kendini Bilmek, Ergün ARIKDAL*

POZİTİFLİĞİN TEZAHÜRÜ

Cengiz CEVRE

VARLIK olarak bedende tezahür eden bizler çeşitli formlara bürünerek kutsal bir olguyu temsil ediyoruz. Enkarne olan her varlığın tek

hedefi ve amacı vardır: Hizmet ve vazifesini yapmak. Son derece doğal olan bu işleyişin tezahürat âlemindeki durumuna bakınca çok farklılıklar, çeşitlilikler ve değişiklikler göstermesine aldanarak "bir" olmadığımız sonucunu bile çıkarabilmekteyiz. Herkesin gösterdiği bireysel çalışma ve işlevleri bütünsel olarak değerlendirmekten kuşkusuz henüz mahrumuz. Bu da bizler için bir lütuftur. Zira ne ilkeler ne de Kanunlar hakkında temel bilgimiz ve uygulamamız olmadığı için belirli sorumlulukları da bir anlamda taşıyamıyoruz. Fakat Evrensel olan Sebep-Sonuç Yasasının dışına da çıkamıyoruz.

Hayatımızın genel gidişi ve istikametine bakınca acaba neler görebiliyoruz? Şuurlu veya şuursuz olarak girdiğimiz alanlara ne kadar uyum yapabiliyor ya da gerginlik anlarında ne kadar esneyebiliyoruz? Belirli bir hedef ve amacımız var mı? Rüzgârın estiği yöne mi gidiyoruz? Yani bizlerin iradesi ne durumda? İradelelerin birbirlerini çelmediğini de öğrenmiş olduğumuza göre "irademizin vazifemize uygunluğu"nu hiç kontrol ediyor muyuz?

Herkesin bir görev anlayışı ve sorumluluğu vardır. Aslında ne kadar farklı görünseler de görevlerimiz aynı noktada buluşuyor. Bu da doğal. Çünkü varlık olarak "bir"iz. Varlıksal ilkelere uyan özümüzün bunu bilen ve uygulayan tarafı aynıdır. Yeter ki enkarne varlıklar olarak şuurumuzu daraltmamızın sonucunda özümüzü unutacak aşamalara gelmeyelim. Hatırlan-

mayı bekleyen ve sabırla bunu sürdüren yönümüzün farkına varmak için biz de çaba ve anlayış içinde bulunalım.

Pozitiflik konusu bunların içinde değerlendirilebilecek bir kavramdır. Pozitifliğin kaynağı **TANRI**'dir. Bunu bilmenin bizim için taşıdığı önemi herhalde herkes kendi kendine hissedebilir. Pozitifliğin tezahür ettirilmesi de işte o nedenle çok geniş alanları kapsar. Varlıkla ilişkilidir ve insanın kendisini adayacağı kadar önemlidir. Buradaki önem bilgiden, vicdandan ve kutsal olanı hissetmekten ve varlıksal "bir"likten kaynaklanıyor.

Pozitifliğin karşıtı veya zıddı gibi görünen negatiflik ise tamamıyla nefsaniyete gömüldüğümüz zamanlarda ve öyle ortamlarda ortaya çıkmaktadır. Negatif duygu ve düşüncelerin insanların ne yazık ki günümüzde en yakın dostları olduklarını hepimiz biliriz. Hangisi olur-

sa olsun bu duygu ve düşüncelerin negatif enerjilerle beslenmekte olduklarını da hatırlayalım. Negatif alanları yaratan da o hâlde bizler olmaktadır. Herkesin dünyada yaptıklarını şöyle bir gözden geçirmesiyle bu durum hemen açığa çıkabilir.

Bu durumda pozitif enerji yaratmanın ve bunu sürdürmenin önemi ve zorluğu da derhal anlaşılıyor. Öyle ya, negatiflikler içinde bunu başarmak pek de kolay olmasa gerek. Ama bilmeliyiz ki, evrenin gidişi pozitif, müspete doğrudur. İnsanın evrensel kaderi de pozitiftir. Tekrardoğuşlar bunun güvencesidir. Yasalarla ve ilkelerle işleyen evren içinde zaten başka türlü de beklenmezdi. Bilmenin, iman etmenin ve samimiyetin değeri buralarda ortaya çıkıyor.

Günlük yaşantımıza daha yakından bakıp, inceleyelim. Hangi mesleği yaparsak yapalım, nerede oturursak oturalım ve hangi mekide olursak olalım, her gün hangi iniş ve çıkışlar içindeyiz dersiniz? Neler bizi sınırlandırıyor ve en çok nelere üzülmüyor, sıkılıyor ve kaygı duyuyoruz? Tek güvencemiz para mı? Ölmekten ne kadar korkuyoruz? Hangi kavgaları başlatıyor ve içimizden kimlere en çok kızıyor ve içsel konuşmalar yapıyoruz? Hayatın amacı bizim için ne ifade ediyor? Bencilliğin neresindeyiz? Vicdanımız sesini duyurabiliyor mu?

Bütün bunlar negatif enerjilerin doğal sonucu olarak yaşanan gerçekliklerdir. Realite, bildiğimiz gibi, tekâmülün başat etmenidir. Hangi realite içinde bulunursak bulunalım yaşanan o haletin değerini bilmeliyiz. Negatiflikler içindeki hislerimiz, hissettiklerimiz ve düşüncelerimiz, gelişmemiz açısından büyük önem taşır.

Fiillerimiz içindeki hislerimize dikkat etmemiz ve giderek hislerimiz üzerinde bir denetime doğru gitmemiz ise gelişme basamaklarındandır. Kuşkusuz uygulaması zordur fakat meyvesi tatlıdır.

Pozitif duygu ve düşünceler taşıyan insanların buldukları yerlere ise koşmamız icap eder. "Net, pozitif mantal yayın"ın önemini bilenlerin bu bilgiye göre hareket etmeleri gerekir. Çevremizi, insanları, dünyayı kirliletmeyelim.

Hiç olmazsa bundan sonra kirliletmeyelim. **Her pozitiflik çabası dünyanın enerjilerini daha da artıracaktır. Bu ise yaklaşan ışığa temiz bir zemin hazırlayacaktır.**

Sevgi, barış, vicdan ve bilginin birbirlerini tamamladığını, "bütünlüğün" ise hepsini kapsadığını düşünecek olursak ruhsal nitelikleri tezahür ettirmenin pozitiflik olduğunu da anlayabiliriz. Dünya ve evren nasıl iç içeyse, bizler

vasıtasıyla tezahür eden pozitiflik de En Kutsal Olan'la iç içedir. Işığın tezahürü için pozitifliğin tezahürünü anlamaya çalışalım ve elimizden gelenin en iyisini yaparak çabamıza hız verelim..

Pozitifliğin günlük hayattaki görünümünü ise bizlerdeki sakinlik, güven, bilgiye dayanma ve insan kardeşlerimize karşı hoşgörü içinde kalarak birbirimizi geliştirmeye yardımcı olabilmektir.

G insan pozitif durumdayken başkalarını sevebilir ve vicdanla hareket eder, aksi durumlarda ise sevgi engellenir ve nefsanîyet ortaya çıkar.

O hâlde pozitifliğin tezahür etmesi Dünya için de bu bakımdan çok önemlidir. Çünkü bizlerden yansıtacak olan pozitif enerjiler dünyanın enerjilerine de etki ederek yaratılmış olan büyük negatiflikleri dengelemede işe yarayacaktır.

İnsanın her an bu hâl içinde olması zordur, fakat kendini gözleme işte bunun için gereklidir. Günlük hayatta kesinlikle sürekli olarak çıkan uygulama imkânlarında bunu şuurlu olarak gerçekleştirmeye çalışalım. Bu durumda içinde yaşadığımız ve çalıştığımız ortamları da etkileyerek varıksal görevimizi daha iyi yapma imkânını elde etmiş olacağız.

Ortalara girip çıkarken ve ortamlarda bulunurken bunları hatırlayabilmek ve gerekeni yapabilmek de insanın pozitiflik seviyesine bağlıdır. Pozitifliğin sonucu ise sevgidir, tekâmüldür, vicdandır ve bilgidir. Öyleyse pozitifliği her tezahür ettirdiğimizde bizler bunları gerçekleştiriyoruz demektir.

Pozitif olalım, pozitif kalalım... ■

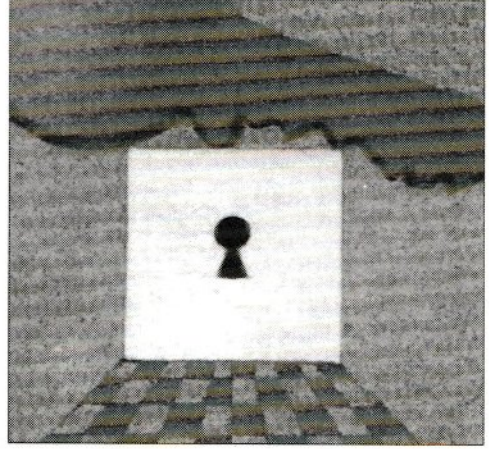
DEVRELER, DEJENERASYON ve DEĞİŞİM

Duygu GÜNER

DEVRE ya da diğer adıyla siklus, başı ve sonu belli olan, bir zaman diliminden diğer bir zaman dilimine uzanan belirli bir kesiti ifade etmektedir. Örneğin, hayatımızdaki devreler dediğimiz zaman bebeklik, çocukluk, gençlik, olgunluk ve yaşlılıktan oluşan devrelerden söz edebiliriz. Bu yaşam devresi başlangıcı doğum, sonu da ölüm olan bir zaman dilimi içinde yaşanmaktadır.

Devrelerle ilgili örnekleri çoğaltmamız mümkün, çünkü evrende nereye bakersak bakalım bir devreselliğin hâkim olduğunu görüyoruz. Örneğin, mevsimler, gece ve gündüz, su, kan dolaşımı, tekrardoğuşlar bunların hepsi devreselliğe örnek olabilecek oluşumlar arasında yer almakta. Bunların içinden mevsimleri düşünecek olursak; ilkbahar, yaz, sonbahar ve kıştan sonra tekrar ilkbaharın geldiğini görüyoruz. Biz o mevsime kasıtlı olarak ilkbahar demesek de, kıştan sonra sonbahar gelir desek de tüm doğada ilkbaharın belirtileri başlıyor. Ağaçlar tomurcuklanıyor, göçmen kuşlar o ülkeye gelmeye başlıyor, birçok hayvanın yavrulama zamanı gelmiş oluyor. Bu durumlar her ilkbahar geldiğinde, yani belirli bir zaman dilimi geçtikten sonra yeniden yaşanıyor.

Diğer bir örnek olarak suyu düşünelim. Doğada su birçok hâliyle bulunmakta. Kış ayları geldiğinde birçok yerde buzlar görüyoruz. Bu buzlar bir süre sonra eriyerek, su hâline gelmeye başlıyor. Isının giderek daha da artmasıyla bu sular buhar olarak havaya karışıyor ve atmosferin çeşitli tabakalarına kadar yükselip o

Devresellik kanununa uygun olarak bireysel veya kütesel pek çok olaylar olmaktadır.

bölgelerde karşılaştıkları düşük ısının oranına göre ya yağmur, ya dolu ya da kar şeklinde tekrar toprağa düşüyorlar ve sonra aynı işlem tekrar etmeye başlıyor.

Evrenin her noktasında geçerliliğini sürdüren sonsuz devresellik ve döngü insanlık tarihinde de karşımıza çıkmakta.

Ruhsal tebliğlerden edindiğimiz bilgiler ışığında biliyoruz ki, dünyamızda şu an yaşamakta olan nesil de ilk nesil değildir şüphesiz. Dünya üzerinde pek çok devreler yaşanmış, pek çok uygarlıklar var olmuş ve ortadan kalkmıştır. Yani Dünya, epeyce bir zamandan beri ruh varlıklarının tekâmüllerini sürdürebilmeleri için bir okul vazifesi görmektedir.

Sadıklar Plâni tebliğlerinde bu konuyla ilgili şunlar aktarılmaktadır:

"Sikluslara dikkat ediniz. Bunlar birer kuyruklu yıldız gibidir. Gelir, alır; tutunabilenleri götürür. Kalanlar, o yıldızın devrini tekrar beklemek mecburiyetindedir. Gündüz geceyi, gece gündüzü takip eder." (S.P. s. 294)

EVRENSEL TEKÂMÛL SÜRECİNDE DEVRESELLİK

"Eski geleneklere göre dünya çeşitli devirlerden geçerek bugün sonlarını yaşamakta olduğumuz Demir Çağı'nı yaşamaktadır." denilmektedir. Yukarıdaki tebliğden ve bu sözden de anladığımız gibi, dünya üzerinde de yaşanan devirler bulunmakta ve insanlık bu devirlerden geçerek sonsuz tekâmül yolunda şuur gelişimine devam etmektedir. Bu sonsuz yolculuk yalnızca dünya üzerinde yaşayan insanlarla değil, dünyanın bütün varlıklarıyla beraber sürdürülen bir yolculuktur. Burada bir birlik ve beraberlik fikri yatmaktadır. Bu yolculuk sırasında olacak olan köklü değişiklikler evrendeki tüm varlıkları da dolaylı olarak ilgilendirmektedir.

Üstat Ergün Arıkdal *Ruh ve Madde* Dergisi'nin Mart 1995 sayısı "Sevgili Okuyucular" köşesinde bu devreleri Hint bilgeliğinde anılan isimleriyle şöyle açıklamaktadır:

"Altın çağ: *İlâhî İrade Yasaları'nın ve İlâhî Disiplinler'in enkarne varlıklar tarafından en doğal biçimde, kimsenin kimseye yol göstermesine gerek kalmadan yaşandığı çağdır. Tam 'kendini bilmek' devri.*

Gümüş Çağ: Altın Çağ'daki dünya cenneti var olmakla birlikte, enkarnasyonların farklılıkları orijindeki enerjiyi kaybetmelerine neden olduğundan, ruhun kusursuzluk düzeyi aşağılara doğru çekilir. Kendini bilme hususunda ince bir sis perdesi şuur sarmıştır. Özdeşleşmenin ilk pasları varlık yüzeyini kirletmeye başlamıştır. Dış etkilerin az miktarda da olsa izleri görülür.

Bakır Çağ: Şuurda çok büyük değişiklikler meydana gelir. Dış maddî etkiler enkarne ruhları etkisi altına almıştır. Şuur artık 'Bedensel Şuur' hâline inmiş, maddenin cazibesi galip gelmiştir. Düalite çağıdır bu çağ. Ruhsal şuurculuk, bedenî şuurculuk tarafından bastırılmıştır. Maddî anlayış daima ağır basar; vicdan, nefsanîyet karşısında susturulmuştur. Maddeye bağımlılık ve sahip olma duyguları her şekliyle gözükür. Bu ruhsal değişimler 'bedensel din'lerin ortaya çıkmasına sebep olmuştur. İnsanlara ışık bilgilerin yolunu göstermek için Yüce İlâhî Plânlar'dan elçiler gönderilir. Alacakaranlıkta yürümek için ışık getirirler.

Demir Çağ: Karanlık Çağ da denir. Varlıklar madde ile tam bir özdeşleşme şuuruna girmişlerdir. Nefsanîyetin alabildiğine büyüdüğü

bir devirdir. Bedensel şuur; şehvet, şiddet, öfke, açgözlülük, bağımlılık ve bencillikle sınırlanmıştır. Hem kendini hem de başkalarını bozar. Yozlaşma doğallaşmıştır. Tabiatın bütün yardımları kesilmiş, aksine varlıkla tabiat düşman hâle gelmiştir. İstirap ve esaret hayatı her şeyi kaplamıştır.

Elmas Çağı (Yol Ayırımı Devri): Demir Çağ'ın sonunda karanlık, cahillik ve ıstirap en son noktasına vardığı zaman Bilginin Merkezi, Merkezdeki Güneş müdahale eder... Işık gelince gecenin karanlığı dağılır ve Hakikatlerin Hakikati olan aydınlık gün, tekrar bir kere daha başlar. Zaman bizi bu devreye getirmiştir."

Sadıklar Plânı tebliğlerinde ise bu konuya şu ifadelerle yer verilmiştir:

İnsanlık cemiyetinin büyük bir hızla Devre-i Kebire (büyük devreye) doğru yol katetmekte olduğunu görebilirsiniz. Bu büyük devrede fertlerin genel uyumunu düzenleyen ve tertip eden Ruhî bir Plân'ın akislerini bulacaksınız. Bu Ruhî Plân, bütün nefislerde ancak ve ancak nefsanîyetin tebellürü (ortaya çıkması) için azim (büyük) baskı yapacaktır. Bu baskı, müspet ayıklanmanın esasını teşkil eder. Tersirin yüksekliğine dayanamayan fert ve cemiyetler ağır teşevvüşler (bocalamalar) içerisine girmiştir. İnsanlık, tümüyle bir teşevvüş (bocalama) içerisindedir ve bunun artması muhakkaktır. İnsan, kendi öz benliğinin hakikî yapısını bilmekte cehil gösterir. Yoldan sapar, konsantre olur, daralır ve dibe doğru hareket eder. Nasıl ki, Kur'an'da insan neslinden bahsedilirken, onların hiç de kıymetli olmayan bir devir geçirdiği sabittir. İşte bu kıymeti olmayan devir, her büyük devreden evvel, ona denk gelen bir teşevvüşün ifadesidir. Bu durumda şüphesiz kendi toplumunuz da aynı devrenin bir parçası olarak ağır teşevvüş içerisindedir. (S.P. s. 436)

Bugün yeryüzünde Demir Çağı henüz tam olarak bitmemiş ve Elmas Çağı da tam olarak başlamamıştır. Şu anda iki devrin birleşme yerinde bulunmaktayız. Hazırlık içindeyiz. Ve doğal olarak bu devir dejenerasyonun da alabildiğine arttığı bir devirdir. Bu durumun göstergelerini hem ülkemizde, hem de dünyanın her yerinde hemen her alanlarda izlemek mümkün.

DEJENERASYON

Dilimize Fransızcadan girmiş olan dejenerasyon anlam olarak bozulma, yozlaşma, kendi asıl değerlerini yitirerek daha sunî değerler içerisinde bulunmak demektir. Bu anlam ışığında baktığımızda dünyadaki her alanda dejenerasyonun var olduğunu görüyoruz. Aile kurumunun bozulması, ahlâkî değerlerdeki yozlaşma, eğitim, sanat, politika, manevî değerler, kısacası aklımıza gelebilecek her alanda bir yozlaşma, bozulma yani dejenerasyon hâkim durumdadır. Bu durumun aslında bizi çok fazla korkutmaması gerekir. Çünkü dejenerasyon devre sonunun bir gereğidir. Rejenerasyonun gerçekleşmesi için dejenerasyonun olması şarttır. Denizlerin durulması için önce dalgalanması gerekmektedir. Burada bizim için önemli olan, dejenerasyon alanlarından kendimizi haberdar etmeye çalışmaktır.

*Bir devreden diğer devreye,
bir realiteden diğer realiteye
geçişlerde dejenerasyon
kaçınılmaz olmaktadır.*

DEJENERASYONU OLUŞTURAN TEMEL UNSURLAR

Bu durumun en belirgin nedenlerinden bir tanesi insanın maddeye olan bağımlılığıdır. Biraz önce dünya insanlığının geçirdiği devreleri incelerken gitgide maddeye bağlanıldığını, insanın ruhsal yanından uzaklaşarak kendisini yalnızca maddeden ibaret bir varlık olarak gördüğünden söz ettik. Varlıksal değerlerimizden zamanla ayrılmamız, özümüzle olan bağlantının da şuurdışı bir seviyede gerçekleşmesine neden olmaktadır. Tüm bunlarla bağlantılı olarak egsal yanımız alabildiğine gelişmiş, maddenin

her seviyedeki oluşumuna bağımlılık artmış, bununla bağlantılı olarak da sevgiden, vicdandan ve her türlü ruhsal değerlerden uzak bir yaşam dünyaya hâkim olmuş, böylece dejenerasyon başlamıştır. Tüm bu yukarıda saydıklarımızın artmasıyla doğru orantılı olarak dejenerasyon da zamanla artmıştır.

Dejenerasyonun bir diğer nedeni de yükseltici, geliştirici, hızlandırıcı bir alanın durağan, ağır hareket eden, yükselme ihtiyacında olan, artık işlevini giderek kaybetmiş, hedefini şaşır-mış olan bir alanı kontrol altına almasıdır. Bizim de dejener olmamız, içinde bulunduğumuz

dünyanın dejener olma-sı de-mek, dünya üstü çok yüksek seviyeli bir etki alanının dünyayı değiştirmek, başkalaştı-

mak istemesinden ve daha üst seviyelere çekme arzusundan meydana gelen genel bir değiş-tirme, bir transformasyondur.

Tüm bunlardan sonra aslında dejenerasyonları korkulu şeyler olarak değil, tam tersine büyük bir hikmet içerisinde, büyük bir sabır ve dayanıklılık-

la bir lütf olarak kabul etmek gerektiğini anlamaya başlıyoruz. Her alanda olduğu gibi insanlık da dejener olmadan rejenere olamaz. Değişim kendiliğinden, durduk yerde gerçekleşmiyor. Önce bir ihtiyacın ortaya çıkması lâzım. Bu durum günlük yaşamımızda da böyledir. Örneğin, evimizde yemek odası takımı varken bir ikincisini almayı düşünmeyiz. Ancak var olan eskidiği, bozulduğu kısacası dejener oldu-ğu zaman onu yenisiyle değiştirme gereği duyarız. Bunu yaparken de yeni alacak olduğumuzun o günün koşullarına uymasına dikkat ederiz. Eskimiş olanın aynısını alıp gelmeyiz.

Bizler yanlış anlayışlarımız, kanaatlerimiz, düşüncelerimiz, fikirlerimiz, yanlış yorumlarımızla kendimize oluşturduğumuz yapay bir dünyanın içindeyiz. İşte bu yapay dünyamız bi-

zim dejenerasyonumuzu oluşturmakta. Bu nedenle bu yapay dünyadan yani yukarıda saymış olduğumuz her türlü yanlışlıklardan kendimizi kurtarmak, bozulmuş, çürümüş ne varsa hepsini atıp yeniye yer açmak durumundayız. Yaşadığımız her türlü olaylar da aslında bizi bu yapay dünyadan sıyırarak için yaşanmaktadır.

Kişisel olaylarda olduğu gibi toplumsal, fiziksel, jeolojik olayların altında yatan da bundan farklı bir şey değildir. Doğal afetler, toplu ölümler, kazalar vs.nin altında yatan, insanlığa verilmiş istenen mesaj aynıdır. Bu olaylarla sürekli olarak sanki "eskimiş, dejenere olmuş neyiniz varsa atın, hiçbir şeye eş koşmayın, değişin, evrensel ilke ve kanunları uygulayın" denilmek istenmektedir.

İnsanlıktan değişmesi istenmektedir. Artık öyle bir noktaya gelinmiştir. Gerek yatay gerekse dikey tesirlerin yardımıyla oluşan dejenerasyon sayesinde iyice dibe inilmiş durumdadır. Bu durumdan kurtulmak için insanlık olarak bir atak yapmak, sıçramak, yol almak gerekmektedir. Bunun içinse değişim şarttır. Değişmek zorundayız, anlayış bakımından, şuur bakımından bir değişim gerekmektedir. Aynı zamanda bu değişime uyum sağlamak zorundayız.

DEĞİŞİM

Her nedense değişmek denildiği zaman insan hep kendisinin dışında bir şeylerin değişeceğini zannediyor. Ya da kendi fiziksel yapısında bir değişimin olması gerektiğini zannediyor. Bunalımlı, sıkıntılı zamanlarında genellikle hanımlar ya saçlarının rengini ya da modelini değiştiriyorlar. Erkekler de bıyıklı iseler bıyıklarını kesmeye, bıyıklı değillerse bıyık bırakmaya karar veriyorlar. Ancak çok geçmeden böylesi bir değişikliğin hiçbir fayda sağlamadığını gözlemliyorlar. Oysa değişmesi gereken insanın kendisinden başka bir şey değildir. Anlayışların, eş koşmaların, yargıların, maddeye olan bağımlılığımızın, kısaca şuur alanımızın değişmesi gerekiyor. Maddeyle aramızda bir aracı görevi yüklenmiş olan duygularımıza karşı olan bağımlılığımızın değişmesi gerekiyor.

Bütün bu yaşadıklarımızın ardından bizi bekleyen acaba nedir? Bunun cevabını çok eski bazı Çin metinlerinde bulabilmek mümkündür:

"Doruk noktasına ulaşan Yang (+), yerini Yin'e (-) bırakır. Doruk noktasına ulaşan Yin (-) ise, yerini bu sefer Yang'a (+) terk eder."

Ya da,

"Çürüme döneminin ardından dönüm noktası gelir. Uzaklaşmış olan kudretli ışık geri döner. Hareket vardır, ama zoraki değildir... Hareket doğaldır, kendiliğinden doğar. Bu nedenle eskinin yeniye dönüştürülmesi kolay olur. Eski, bir kenara bırakılır ve yeni, benimsenir. Her ikisi de zamana tâbidir; bu yüzden hiçbir zarar meydana gelmez." (I Ching)

Tüm olumsuzluklara rağmen bu enkazın arasından yeni bir Güneş'in doğmakta olduğunu sezebilmek mümkündür. Bu Güneş'in belirtileri gören gözlerden kaçmamaktadır.

Kendisini Silver Birch olarak tanıtan be-sizesiz bir varlık verdiği tebliğlerde bu durumu şöyle müjdeliyor:

"Parçalanmakta olan bir dünyada yaşarsınız. Yeni bir nizamın başlangıcına şahit olmadasınız. Öyle bir çağ ki, Ruhsal Hükümdarlık yeryüzüne inecek. Buna çok ıstırap, çok acı, çok göz yaşları eşlik edecek, ama sonunda Tanrısal ruh aranızda dönecek. Bu yeni dünyanın gerçekleşmesine hepimiz yardımcı olabilirsiniz."

"Yeni Dünyanın nasıl yaratılacağını görüyorsunuz?" sorusuna verdiği yanıt:

"Ben bir plân görüyorum, ilâhî bir plân. Ruh gücünün evrenin en büyük gücü olduğunu görüyorum. İnsanoğlu önleyebilir ve geciktirebilir, insanoğlu engelleyebilir ve kısa bir süre için duraklayabilir, ama insanoğlu sonsuza kadar ruh gücünün tezahürünü engelleyemez. Ruhsal gerçeklerin bilgisini aldığınızda, insanoğlunun tüm problemlerinin kapılarını açacak bir anahtara sahip olacaksınız..."

Yazımızı Sadıklar Plânı Tebliğleri'ndeki şu ifadelerle bitirmek istiyoruz.

"Gelecek, dünya üzerindeki beşerî faaliyetin iniş ve çıkışları ile doludur. Gelecek, muzdarip ruhların çılgınlıklarıyla doludur. Gelecek, elinizdeki bilgilerin yetersiz kalıp, kendi üzerinize hücum etmesiyle doludur. Gelecek, pek ince bir perde arkasında, hakikatle batılın yan yana bulunduğu sahnelerle doludur. Gelecek, beşer şuur ve vicdanının yükseleceği ve şaha kalkacağı zamanlarla doludur. Muhakkak ki, gelecek, spiritle kudretin çok bariz olarak, bütün şu beşeriyeti, belirli bir şekilde ele geçirmesiyle dolu bulunmaktadır." (S.P. s.583) ■

BİLYAY VAKFI

1999 Yılı Etkinlikleri

İNSANLIĞI BİRLEŞTİREN BİLGİYİ YAYMA (BİLYAY) VAKFI, kuruluş amaçları doğrultusundaki etkinliklerine 1999 yılında da yoğun bir şekilde devam etti ve YENİ YILI hızlı bir tempoyla sürdürdüğü bu çalışmalarından duyduğu huzurla karışılacak.

Kuruluşundan beri hedefine kilitlenen ve bu yolda üzerine düşeni yapmaya çalışan BİLYAY VAKFI, 1999 yılında da aynı hedefe doğru yoluna devam edecektir.

Geçtiğimiz yıl içinde BİLYAY VAKFI tarafından yapılan etkinlikleri kısaca şöyle özetleyebiliriz:

• İSTANBUL İÇİ ve DIŞI KONFERANSLARI:

Sürekli olarak, her hafta Salı günleri Bilyay Vakfı Merkezi'nde; ayda bir kez Caddebostan'daki Kadıköy Kültür ve Sanat Merkezi'nde; ayda bir kez Bakırköy Belediyesi Kültür ve Sanat Merke-

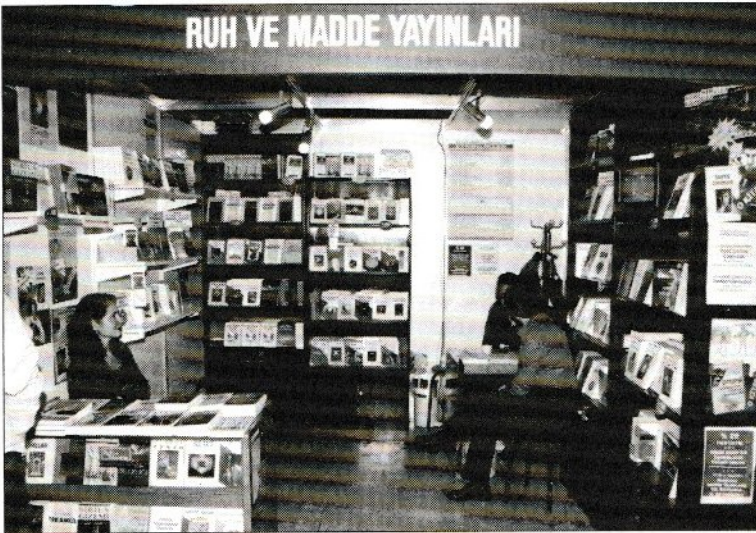
zi'nde konferanslar verilmeye devam edilmiştir. İstanbul dışında ise; Ankara Ruhsal Araştırmalar Derneği'nde 12 kez, Adana Ruhsal Araştırmalar Derneği'nde 8 kez, Ankara'daki Ruhsal Kültür Merkezi Derneği'nde 3 kez, Bodrum Ruhsal araştırmalar Derneği'nde 1 kez, Antalya Ruhsal Araştırmalar Derneği'nde 4 kez konferanslar düzenlenmiştir.

• **SEMİNERLER:** Kasım ayında Cumartesi günleri Kendini Bilmek, Ölüm ve Ötesi konularında ikişer haftalık seminer yapıldı. Aralık ayında da yine Cumartesi günleri Pozitif Düşünce ve Gelişim, Psikik Yetenekler ve Medyomluk konularında seminer düzenleniyor. 2000 yılında da Cumartesi günleri seminerlerimiz devam edecek.

• **VIDEO GÖSTERİMİ:** Vakıf Merkezi'nde yıl içinde Ocak, Şubat, Mayıs, Haziran, Ekim aylarında Cumartesi günleri video gösterimleri düzenlendi. 2000 yılında da Cumartesi günleri video gösterimleri devam edecek.

• **FUAR:** Ruh ve Madde Yayınları 6-14 Kasım tarihleri arasında Tepebaşı'ndaki 18. Tüyap Kitap Fuarı'na katıldı.

Toplumun, özellikle de gençlerin kitaplara ve okumaya olan ilgisinde belirgin bir artışın gözlemlendiği fuar, Ruh ve Madde Yayınlarına gösterilene ilgi açısından son yılların en hareketli ve

18. Tüyap Kitap Fuarı'nda Ruh ve Madde Yayınları şanti

canlı kitap fuarıydı. Ruhsal konulara, Yeni Çağ düşüncesine, Bütünsel ve Küresel anlayışlara insanlarımızın gitgide daha çok yakınlık duydukları; yeni anlayışlara, düşünce ve bakış açılarına karşı daha açık ve hoşgörülü oldukları gözlemlerimizden birini oluştuyordu. Ülkemizde ve dünyada yaşanan doğal olaylar ve fuar sırasında yaşanan Düzce depremi de insanlarımızın doğal olayların ardındaki nedenleri aramaya, sorgulamaya yöneltmişti.

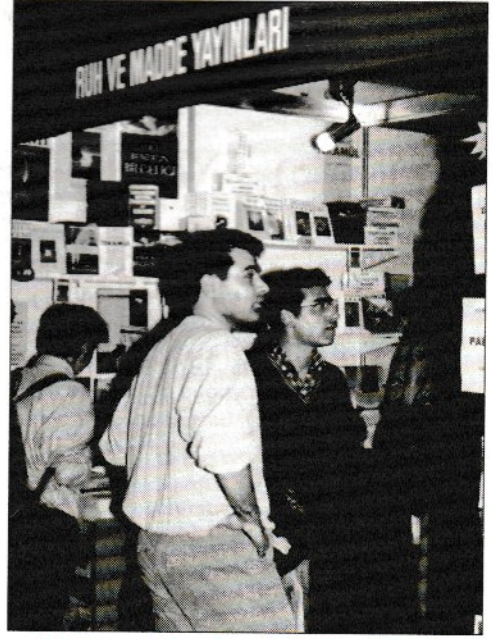
Ruh ve Madde Dergisi ve Yayınları bu yılki fuara yeni eserlerle katılarak, daima kendini yenilemek ve yeni bilgileri insanlarımızla paylaşmak konusundaki enerjisiyle fuarın en aktif yayınevlerinden biri olduğunu gösterdi.

Stantımızda da, her zaman olduğu gibi ticarî kaygının ikinci plânda olması anlayışıyla, samimiyet, güleryüz ve pozitif enerji insanlarımızı karşıladı.

Ayrıca Fuarın B Katı Konferans Salonunda, 11 Kasım Perşembe günü Sn. Tarık Arıkdal tarafından verilen Yeni Çağ ve İlkeleri, 13 Kasım Cumartesi günü Sn. Fulya Aykaç tarafından verilen Parapsikoloji konulu konferanslar büyük ilgi gördü.

• **KİTAP YAYINLARI:** 1999 yılı içinde 13 adet kitap yayımlandı. Ayrıca, basılması planlanan yabancı kitapların Türkçeleştirilmesi ve Türkçe kitap yazımı için çalışmalara devam edildi.

• **KÜTÜPHANE:** 1996 yılında düzenlenmesi tamamlanan Bilyay Vakfı Kütüphanesi'ne alınan veya bağış yapılan kitapların bilgisayara girilmesine devam edildi. Araştırmacılara açık olan kütüphanede, İnternet'ten de yararlanılmaktadır.

18. Tüyap Kitap Fuarı'ndan bir görüntü

• **WEB SİTESİ:** <http://www.bilyay.org.tr> adresinde ziyaret edilebilen İnternet sayfamıza yapılan eklerle, ziyaretçilerin aylık dergimizin başlıca yazılarına ve aylık etkinlik programımıza ulaşmaları, satışta olan tüm Ruh ve Madde Yayınları hakkında bilgi edinebilmeleri, dergimize abone olabilmeleri ve istedikleri kitapları sipariş edebilmeleri sağlandı.

• **VAKIF İÇİ EĞİTİM:** Vakıf üyelerine yönelik eğitim çalışmaları da, değişik periyotlarla aralıksız sürdürülmüştür. ■

“Büyük toplumun, müdrük varlıkları iki türdür: Bunların bir kısmı, millet teşevvüşünü ziyadeleştirici müspet bilgiyi, kuvvetli bilgiyi ortaya koyarken; bir kısmı da yine bu teşevvüşe engel olucu batıl bilgiyi koyar. Ve bunu savunur. Bu da esas itibarıyla Tedriç Kanunu'nun, sürekli ve tedricen meydana gelecek bir adaptasyonun, intibakın zaruretinden doğmaktadır.”

Sadıklar Plâni “Ruhsal Tebliğler”

RUH ve MADDE Derginize abone olun, abone bulun.

SADIKLAR PLÂNI'NDAN RUHSAL TEBLİĞLER

Celse: 135

23.10.1970

Doğal Afetler ve İnsan

"Mukaddes metinlerinizi incelediğiniz zaman görmüşsünüzdür ki, milletlerin şuurlanması ve vicdan ölçüleri ile hareket etmesi için, kendilerine peşin olarak yapılan yardımlar, umumiyelle pek az insan tarafından, yani liyakatini kendiliğinden geliştirmiş olanlar tarafından benimsenmiş ve tatbik edilmiştir. Ve kısmı azamı, çok büyük bir kısmı ise, şiddetli baskı, zorlanma, kısaca ıstıraplar içerisinde bıraktırılmıştır.

Ruhî İdare Mekanizması, sizin Rabbiniz, hepimizin mürşidi bu Mekanizma, size ıstırabı doğrudan doğruya mı ika etmektedir? Hayır. Mekanizma, tabiat kuvvetlerini harekete geçirmektedir. Dikkat ediniz, tabiat kanunlarını, kozmik kanunları harekete geçirmektedir. Veyahut hareket hâlinde, bilkuvve mevcut olan bu kanunların istikametini, tatbik sahasını dünyanız üzerinde yapmaktadır. Bu durumda, bir tarafta yağmakta olan yağmur, bir tarafta insan var. İnsan yağmur karşısında bilgisine, görgüsüne, vasıtalarına göre bir tavır alır. Ve bu yağmurun zararından ve faydasından nasibedar olur. Eğer tedbirini almış, eğer liyakatini, şuurunu geliştirmiş, vicdan ölçülerini tatbik etmiş ise, bu yağmur tümüyle hemen hemen onun için bir bereket, bir rahmettir. Yukarıdaki hususların kifayetsizliği ve noksanlığı nispetinde de, bereket olmaktan çıkıp, felâketi teşkil eder.

Bu basit misalden de anlaşılacağı üzere, insan hiç bir şekilde kendisine baskı yapılan, empoze edilen, üzerinde deneyler yapılan, ıstırabından, feryadü figanından, şaşkınlığından istifade edilen bir mahlûk asla değildir. Tabiat kanunu o sahnede cari iken, insan hür olarak onun karşısında bir vaziyet takınmak zorundadır. Çünkü, her ikisi de kuvvettir. İşte sizin ıstırabınız, harekete geçmekte olan kanunlar, kuvvetler karşısındaki aczinizin, bilgisizliğinizin, şuursuzluğunuzun, vicdan ölçülerini hakkıyla kullanamayışınızın, otomatizmanın bir neticesi olacaktır. Ve bütün bu nakiseler de sizin kendi elinizin işidir."

SÖZLÜK

İka etmek: Yapmak, etmek

Bilkuvve: Potansiyel olarak, düşüncede

Kifayet: Yeterlilik

Cari:Yürürlükte olan

Nakise: Eksiklik

NE OLSUN BİLDİĞİN GİBİ, HEP AYNI!

Gündüz ÖGÜT

HAYATI incelediğimizde her anlamda büyük bir devresellik içerisinde kendimizi buluyoruz. İlk bakışta her şey belli bir düzen içerisinde sürüp gitmekte gibi görünüyor. Her gün güneş doğuyor ve batıyor. Sabah olunca yataklarımızdan kalkıyoruz, kimilerimiz ev içinde, kimilerimiz işinde gücünde, kimilerimiz okulunda kendini bekleyen ortamlara gidiyor ve akşam olduğunda tekrar sabah çıkılan mekânlara geri dönülüyor. Her şey devamlı bir akış içerisinde. Saatler geçiyor, günler aylar mevsimler, yıllar geçiyor.

Aynaya baktığımızda karşımızda aynı simayı görüyoruz. Çevremize baktığımızda aynı toplumun içindeyiz. Sanki her şey aynen tekrar ediyor. Bize "ne var ne yok" diye sorulduğunda, "ne olsun bildiğin gibi" ile başlıyoruz söze! Ama karşımızdakinin veya kendimizin bildiği nedir? Bizler neyi biliyoruz? Bilgimiz olup bitenleri kavramamıza, her şeyi idrak etmemize yeterli mi acaba? Ve devam ediyoruz; "ne olsun, bildiğin gibi, her gün aynı şey, bir değişiklik yok!"

Evet, milyonlarca olayıyla, varlıkların içinde buldukları şuur hâllerini fark etmeleri, yaşama karşı aldıkları tavrı, yargıları, alışkanlıkları, zihinlere çakılmış sınırların temel kazıklarını kökünden sallayan, şuurlarda şehir çöplüğü misali birikmiş, kokuşmuş bencillik batağına saplanmış düşüncelerimizin biraz olsun doğruya, hayra ve pozitif yönelmesini amaçlayan bu sayısız olaylara ve hareketlere rağmen nasıl "her şey aynı" diyebiliriz? Nasıl "hep bildiğin gibi" diye kestirip atıyoruz?

Bizler neyi ne kadar biliyoruz ve bildiklerimiz varlığımızın gelişmesinde ne ölçüde yarar sağlıyor? Gündelik endişeleri ve ihya olma uğraşlarını bir kenara bırakacak olursak geriye bildiklerimizden başka ne kalıyor?

Bilgimiz çok az ama beklentilerimiz çok fazla... Fakat unutmayalım ki, insan ne biliyorsa

İnsan ne biliyorsa onu yaşar.

onu yaşar.

Evet, gün yirmi dört saat, belli şeyler tekrar ediyor. Ama bu yirmi dört saat içerisinde kendi içimizde, çevremizde ve dünyada olup bitenlerde hiçbir fark, hiçbir dalgalanma yok mu?

Ruhsal bilgelik kaynaklarının ortaya sunduğu realiteye göre dünya okulunda on binlerce yıldır görülmeyen bir hareket, yoğunluk, kaynama, içinde yaşadığımız dönemde sürmekte. Büyük bir hazırlıktan bahsediliyor. Bu hazırlık DOĞUM ÖNCESİ HAZIRLIKLAR'a benzetiliyor. Dünya üzerindeki tüm varlıklarıyla, taşıyla toprağıyla, hayvanıyla bitkisiyle, insanıyla büyük bir değişime hazırlanıyor. Her alanda değişim fırtınaları dünyayı oradan oraya sürükleyip duruyor.

Biz bu değişime nasıl hazırlanacağız? Şu an için tutduğumuz dallar, kurumuş ince çalılar misali. Kökleri yüzeyde. Daha sağlam, kökleri derinlere giden ana dallara ihtiyacımız var ki, ana dallardan gövdeye ulaşabilelim.

İç varlığımıza, özümüze doğru ilerlemek, yeryüzünde bulunmamızın temel nedenlerini araştırıp, içinde yaşadığımız bu özel devrenin anlamını keşfetmeye çalışmalıyız.

Şu an bizi ayakta tutan, tutduğumuz zemin ve her şey altımızdan çekildiğinde, elimizden kayıp gittiğinde tutunacak tek bir şey var, o da öz varlığımız, ruhumuzdur. ■

UFO'lar bizden ne istiyor?

Nick Pope, İngiltere'de, 3 senedir UFO araştırmaları sorumlusuydu. Bu süre içinde yüzlerce uzaylı ve UFO gözlemi toparlamış ve kendisini şüphecilikten inanan hâline çevirecek kadar çok delil elde etmiştir. Nick Pope yeni kitabında, dünya dışı ziyaretlerin; insanların kaçırılıp deneylere tâbi tutulması, hayvanların doğurması ve uzaylıların melezi bir canlı yaratma gayretleriyle ilişkili olabileceğini ima ediyor. Bu, dünya düzeni için oldukça ürkütücü. Eğer varlar ise neredeler? Bu, bazı insanların görüldüğü gibi olmadığı anlamına da geliyor.

Bizler yalnız değiliz. Bu mesaj çok netti. Esrarengiz jeolojik oluşumlar, insanların çöle çağırılması ve parlak beyaz bir ışık, bir Steven Spielberg filmine ilham verdi.

Filmin geniş kitlelere tanıtılan ismi, daha sonra ciddi UFO araştırmacıları için teknik bir terim oldu. Üçüncü Türden Karşılaşmalar, uzaylıların varlığı ile ilgilidir.

Üç sene süren, Savunma Bakanlığına bağlı UFO Masası sekreterliği görevim sırasında 1., 2. ve 4. Türden Fenomenlerle oldukça haşır neşirdim. Birinci tür fenomenler, yakın mesafede belirlenemeyen bir şeyi; ikinci tür fenomenler, UFO'ların yer sarsıntıları gibi fiziksel kanıtlar bırakarak çevreyi etkilemelerini ve 4. tür fenomenler ise uzaylıların insanları kaçırılmalarını içerir.

UFO'ların varlığı hakkında şüpheli biri olarak, 1991 yılında görev gezilerine başladım. İşe koyduğumda konunun tarihçesi ile alakalı yaptığım çalışmalar ve İngiliz vatandaşlarının gözlemlerine ve deneyimlerine dayalı kanıt niteliğindeki raporlar beni UFO'ların ve uzaylıların varlığına inandırdı.

Ben, Spielberg'in iyimserliğini paylaşmıyorum. Benim vardığım sonuçlar güven verici olmaktan çok uzaktır. Ben, bir savaşın, tek taraflı bir savaşın, bizim bile haberdar olmadığımız bir savaşın sürüp gittiğine inanıyorum.

Uçakların yere çakılması veya ortadan kaybolmasıyla ilgili esrarengiz olaylarla, insanların iradeleri dışında ipnotize edilmesi

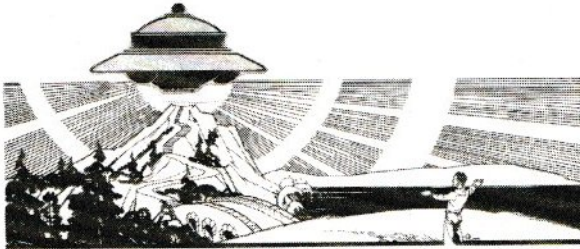
ve ne amaçla yapıldığı bilinmeyen güya tıbbi, ürkütücü deneylere maruz kalışıyla ilgili örneklerle karşılaştık. Tarlalarımızda doğranmış, sakatlanmış hayvanlar ve radyasyon zehirlenmesinden dolayı ciddi şekilde hastalanan insanlar gördük.

Eğer bu hadiselerin bir insanın faaliyeti sonucunda meydana geldiği kanıtlanır ve bunu yapanlar yakalanıp mahkûm edilirse, çok uzun süre hapis yatmaları gerekir. Dünyanın bazı bölgelerinde ise idam edileceklerdir. Eğer bu olaylardan herhangi birisi uzaylıların mevcudiyetini gösteriyorsa, o zaman denilebilir ki, bu mevcudiyet, insanlığa karşı suç işlemektedir.

Geçen 35 sene zarfında kaçırma olaylarıyla ilgili birçok rapor ortaya çıktı. Tipik bir uzaylı gri renkli, 1,50 metre boyunda, anormal geniş kafalı, zayıf kol ve bacaklıdır. Ağız ve burnu kaybolmuş gibidir; ama gözler, kaçırılanların derin anılarında alev alev yanmaktadır. Gözler büyük ve siyah, göz

bebekleri belirgin, sanki bir sineğin gözleri gibidir. Birçok kişi bu gözlerin ipnotize edici ve sakinleştirici etkisini tarif etmişlerdir.

Kaçırılanlar beyaz-mavi, kör edici bir ışıkla kılmıdayamaz hâle getirildiklerini ve

Evrende zeki hayat realitesini bize yine evren canlıları haber veriyor.

bir el arabası veya yatakla kaydırılarak yuvarlak, beyaz bir ameliyathaneye getirildiklerini söylüyorlar. Bu ameliyathanelerde, ısıtılıp olabilen yumurta ve spermin alınması işleme maruz kalıyorlar.

Günümüzdeki anahtar deliği operasyonlarına benzeyen, incecik miller kullanılarak burun deliklerine nesnelere yerleştirildiği hakkında sayısız rapor vardır.

Bizlerle konuşmaları oldukça seyrek ve genel olarak akılda kalanlar ise bize karşı hiçbir şey hissetmedikleri ve biz, laboratuvar farelerine nasıl davranıyorsak onların da bize karşı aynı şekilde davrandıklarıdır.

Ufologlar arasında kaçırma olaylarının bir üreme programıyla ilgili olduğu yönünde bir eğilim var. Kaçırılanların üçte ikisi dişidir ve bunlardan bazıları doğumdan hemen önceki kaçırılmalarında uzaylı fetüslerin rahimlerinden alındıklarını iddia etmektedirler. Bazıları melez bebekleriyle tanıştırmak üzere tekrar kaçırıldıklarını ve bebeklerini kucaklarına almak üzere uzaylılardan cesaretlendirildiklerini söylemektedirler.

Buna rağmen en açık dünya dışı çiftleşme olaylarından biri, bir erkek tarafından gerçekleştirilmiştir. Bu olay 1957'de meydana gelmesine rağmen, dünyanın İngilizce konuşulan yörelerinde ancak 1965'te duyulmuştur.

Antonio Villas Boas, Brezilya'nın Sao Francisco de Sales kasabası yakınlarında yaşayan 23 yaşında bir çiftlik işçisidir. Kardeşleriyle birlikte daha önceden iki kez gökyüzünde parlak ışık görümler ama bu olayda Villas Boas, tarlasını kazarken uzaylılar tarafından ele geçirilip çırpınarak, armut biçimli gemilerine taşındığında yalnızdı.

Villas Boas'a göre, uzaylının çıkardığı sesler alçak inilti ve havlama sesine benzeyen ve ne çok anlaşılır ne de çok boğuk olan, bazen kısa, bazen diğer sesleri de aynı anda çıkaran ve titreyerek kesilen türdendir. "Ben bu sesleri çıkaramam, sesim buna uygun değil." diyor Villas Boas.

İnce bir sıvıyla sıvazlanıp kanı alınmış ve 1.60 metre boyunda bir dişiyle cinsel ilişkide bulunmaya sevk edilmişti. Dişi gri renkli değildi. Gözleri mavi ve uzun, sarı saçları neredeyse beyazdı. Ağzı dar ve kulakları da küçüktü. Üstündeki ağır şeylere rağmen oldukça narin bir vücudu vardı ve koltuk altı ve kasıklarında parlak kırmızı tüyler vardı. Hafifçe hırlayarak Villas'ın çenesini bir veya iki kez ısırıldı. Diğerleri çağırıldığında, o önce belini sonra gökyüzünü işaret etti.

Villas Boas, Rio de Janeiro'lu Dr. Fontas tarafından 1958 Şubat ayında muayene edildiğinde yüzünde ve vücudunun diğer bölgelerinde yara izine rastlanmıştır. Belirtiler, radyasyon zehir-

lenmesiyle benzerlik gösteriyordu. Villas Boas, Brezilya askeri yetkilileri tarafından oldukça sert bir şekilde sorguya çekilmişti. Bundan sonra da hikâyesinin detaylarıyla asla bahsetmemiştir.

1961'in Eylül ayında Betty ve Barney Hill tarafından rapor edilen diğer ünlü karşılaşma sırasında çift, Amerika, New Hampshire'de tatilini geçirmekteydi. Betty, leğen biçiminde, havada tutunan bir cisim içerisinde gözükene figürleri gördüğünü söylüyor. Daha sonra Hill'lerden hiçbiri kayıp zamanı hatırlayamadı. Ama o geceyle ilgili anıları kaybolmasına rağmen Betty'nin rüyaları devam etmiş benziyor.

O ve Barney, yolda ışıklarını gördükleri geminin on bir tayfası tarafından durdurulmuşlardı. İkisi de gemiye alınıp fiziksel bir deneye tâbi tutulmuştu. Betty'den kulak memesi ve kulak memesi derisi parçaları, saç örnekleri aldılar. Karnına hamilelik testi için uzun bir iğne sokulmuş ve kendini birden, çok az bildiği evren ve zamanın insanlığı hakkında tayfaların lideriyle konuşurken bulmuş.

Ressamların, Hill'lerin direktifinde yaptığı resimlerde, kel kafalı, göz kapaksız, kulak bölgesinde sadece bir çentik olan ve burunları zor görünen uzaylılar çizilmiştir.

B

irçok kaçırma hikâyesinin ardında yatan temel gerçek nedir? Herkesin yalan söylediği düşünülemez. Ün ve servet hırsı bazıları için teşvik etmiş olsa bile, kaçırılanların çoğu hikâyelerini satmaya çalışmamaktadır. Ayrıca afişe edilmeyi istememektedirler. Hatta büyük bir kısmı afişe edilmemek için ısrar etmektedir.

Elbette bunları iddia edenlerin bir kısmı akıl hastası olabilir. Geçici lop bozuklukları yanılmaları sebep olabilir ve bu da bazı kaçırma olaylarını açıklayabilir. Bugünlerde yaygın olan açıklama da, özellikle kadınlar için, çocuklukta yaşanan bir cinsel taciz olayının tekrar yaşanması (zihinde) tarzındadır.

Belki. Ama biri çıkıp bu iddialara karşı çıkabilir. İşte teorileri, ufologlar ve terapistler üstünde bomba etkisi yaratan, Harvard Tıp Fakültesinde psikiyatri profesörü olan John Mack de bunu yaptı.

Başlangıçta, kaçırılanlar ve onları savunulara karşı şüpheci ve baştan savıcı bir tavır izleyen Mack, bilimsel yöntemlerin arasında rastlanırsa cinsten bir davranışla bu insanlara kendilerini kanıtlama fırsatı vermiş. O, şimdi sadece kaçırma olaylarının gerçek olduğuna inanmakla kalmıyor, aynı zamanda bazı cinsel taciz olaylarının kaçırma olaylarıyla ilgili olduğunu iddia ettiği bir teoriyi savunuyor.

Mack'in karşı fikirleriyle alt üst olan Har-

ward'lı otoriteler soruşturma açtılar. 1995 yılında açıkça tenkit edilmiş ama kaybedeceği rivayet edilen işini kaybetmemiştir.

Kaçırma olaylarının arkasındaki gerçek ne olursa olsun, Amerika bu olaylarla içli dışlı olmuş durumda ve ne kadar garip gözüksede artık kaçırmaya karşı sigorta yaptırmak mümkün. Sigorta yaptırmak 45 paund kadar tutuyor ve sigortanın yaptığı ödeme 6 milyon paund, ki eğer kaçırma sonunda ölen olursa bunun iki katı ödeniyor.

35.000'in üstünde insan bu tip bir sigortalama yaptırmış durumda. Sigorta şirketleri, doğal olarak, bu ödeme için fotoğraf ve tıbbi deliller gibi elle tutulur kanıtlar istemekte. Tabi bu deliller, yapılan bir testten sonra mahkeme-yi de tatmin etmek zorunda.

1967, ışıldayan bir UFO'nun gözleendiği bir yıldır. Bu yıl, aynı zamanda hayvanların doğranmaya başladığı bir yıldır. Eylül ayında, Lady isimli bir kısrak, Colorado'daki San Luis vadisindeki Mont Blanc'daki bir tarlada ölü bulundu.

Hayvanın vücudu boynundan itibaren yarılmış olmasına rağmen yerde hiç kan izi yoktu. Olaydan sorumlu olabilecek hiçbir kamyon ve çarpma izine rastlanmamıştır. Çevrede radyoaktivite izleri taşıyan yanık izlerine rastlanmıştır.

Yapılan bir otopsi atın vücudunun çok büyük bir ısı yayan ve lazer olması muhtemel bir alet tarafından yarılmış olabileceğini gösteriyor.

1967'den önceki UFO gözlemleri ve hayvanların doğranmaları tek tük olduğu için, birçok kaydın kaybolmasından dolayı bu tip sakatlamaların daha önce olup olmadığı hakkında bir fikrimiz yok. Herhalde rapor edilmemişlerdir. Tabi ki bu tür olaylar, Colorado'lu Lady'nin ölümünü haric tutarsak, baş sayfalarda yer almamışlardır.

Kenneth Arnold'un "fincan tabağı" gözlemleri halkı nasıl UFO fenomeniyle ilgili bir farkındalığa götürdüyse, aynı şekilde Lady'nin katledilmesi de en azından Colorado'da bir şeylerin olup bittiğini halka gösterdi. 1970 yılında, sadece Amerika'da değil, bütün dünyada toplanan raporlar had safhaya ulaşmıştır.

Koyun, at ve sığırlar en çok seçilen hedeflerdir. Bütün vakalardaki ortak özellik korkunç sakatlanmalara, kesiklere ve organların çıkarılmalarına rağmen, yerde kan izine rastlanmamasıdır; iç organlar çıkarılmıştır; herhalde en dikkate değer olan şey de bunların hayvanların cinsiyetine bakılmaksızın yapılmış olmasıdır.

1993'te hayvanların katledilmesi sorunu İngiltere'ye de sıçradı. İngiltere'nin güney alt

ucundaki birçok bölgede atlara saldırılar olmuştur. Aileler hayvanlarını üreme organları kesilmiş olarak, ahırlarda yatarken bulduklarında çok geçirmişlerdir. Polis suçlunun, Peter Schaffer'in *Equus* adlı oyunundaki garip anti-kahramana benzeyen bir sapık olduğunu kabul etti ama aslında hiçbir suçlu bulunamamıştı.

Problemin kapsamı hâlâ bilinmemektedir. UFO fenomeni, nasıl yapıldığına bakılmaksızın, aşırı şakacılar ve son derece güzel ve çekici olan tarlalardaki daireler sebebiyle her zaman haber olma değeri taşıyor ancak hayvanların bu şekilde doğranması tiksindiricidir. Bilgilerin çoğu yerel gazete kütüphanelerinde ve UFO literatüründe saklıdır. Hiçbir merkezî resmî kayıt defteri yoktur. UFO gözlemlerinin rapor edilenleri, buzdağının sadece görünen kısmı kadar olabilir. Raporların bildirildiği ilk yer, genelde ilk aranan yer olan polis merkezleridir. Hayvanlar, çiftçiler için çok değerlidir ve aileler tarafından evcil ev hayvanları kadar sevilirler. Özellikle hayvanseverlikleriyle övünen İngilizler de böyledir.

Amerika'da hayvanların, yırtıcı hayvanların saldırılarına maruz kalma oranı İngiltere'dekilerden fazladır.

Muhtemelen hâlâ yaşayan Surrey pumalarını bir kenara bırakacak olursak, bizim yırtıcı hayvanlarımız; tilkiler ve bazı yırtıcı kuşlar ve İskoçya'nın uzak bölgelerinde yaşayan dağ kedileridir. Güçlü bir at ve ineğin bunlardan korkmasına gerek yoktur. Koyun ve özellikle kuzular, çoban köpekleri tarafından korunmaktadır.

Tam tersine, Amerika'daki yırtıcı hayvanlar çiftlik hayvanlarını daha çok tehdit eder. Çakal, Kuzey Amerika sansarı, ayı ve bizimkilerden çok daha fazla sayıda yırtıcı kuş.

Çiftçiler, yırtıcı hayvanların saldırılarından dolayı, yüzyıllardır ellerindeki hayvanları kaybetmişlerdir ama, bu acayip özellikteki katliamlar daha önce hiç görülmemiştir. Yırtıcı hayvanların çoğu, avlarını kovalarken, boğaz ve bazen artlarından yakalamak için saldırırlar. Spor için değil, yemek için öldürürler ve çoğunlukla başın bir kısmı ve tek tük kemik dışında geriye pek bir şey kalmaz.

Ama birçok leş hiç dokunulmamış olarak bulunmuştur ve hiçbir leş yiyen bunlara yaklaşmamıştır. Normalde, meselâ bir karga, ölü bir koyunun derisini vücudundan ayırmadan önce gözlerini oyar ama söz konusu leşlerde böyle bir ize rastlanmamıştır.

Kurtçuklar bile yoktu. Cürümüş cesetlerle beslenen ve yumurtlayan at sinekleri bile, -ki her cesette bu yumurtalardan yüzlerce, binlerce oluşur ve gelişinceye kadar at etinden beslenirler- garip şekilde parçalanana bu hayvanlardan kaçınıyorlardı. ▶

Bütün sineklerin gökyüzünde uçuşması, bilinmeyen bir etkenin devrede olduğunu ima etmektedir. Bunu daha kesin bir şekilde hayvanların parçalanma/kesilme tarzına ve çevrelerinde kan izi olmamasına bakarak da söyleyebiliriz. Yırtıcı bir hayvan, ağız ve pençesiyle saldırarak çevrede kan izi ve bağırsaklar bırakır.

Eğer, polis de tahmin ettiği gibi, yırtıcı hayvanlar sorumlu değil ise, bu işin sorumlusu şeytanî tarikatlar ve ayinler olamaz mı? Hristiyanlıktan önceki dinlerde, karanlıklar prensini yatıştırmak için yapılan ayinler vardı. İnsanların ve hayvanların kurban edilmesi, Hristiyanlığın yayılışına kadar sürdüğü bilinen bir şeydir ve hâlâ tamamen sona ermemiştir.

Katledilmiş hayvanların bulunması, mide bulandırıcı bir tarikatın faaliyetlerine bağlanabilir. Tabi ki, Amerika'da buna benzer tarikatlardan diğer ülkelerde onlardan çok daha fazlası bulunmaktadır.

Ödüller kondu, araştırmalar yapıldı ama kimseyi yakalayamadılar. Satanistler, ayinlerinde aldıkları şeytanî yardımlarla hayvanları kan dökmeyen kesebilirler bile, henüz elinde lazer olan, keçi boynuzlu bir tarikat liderine rastlanmamıştır. Polisin tahminleri de burada son buluyor.

Janet ve Colin Bord isimli İngiliz araştırmacıların kitaplarında verdikleri örneklerden, hayvanlar ve uzaylılar arasında bir bağlantı olduğu ortaya çıkıyor.

ABD ve Kuzey Afrika'daki UFO gözlem raporları, ölüm ve uğursuzluk sembolü olan bir kara köpekten söz etmektedirler.

1975 yılının Eylül ve Temmuz ayları arasında, Porto Rico'da art arda meydana gelen hayvan katliamları sırasında çevre sakinleri, dev kanat çırpmaları ve tiz çığlık sesleri duyduklarını söylüyorlardı. Gene 1975'te, Rocky Dağları'nda meydana gelen olayda ise akla gelebilecek her türlü UFO bağlantılı fenomen mevcuttur. Sığırlar, yer ve gökyüzünde vızıldayan bir sesle katledilmişlerdi. Ayrıca evlerin içinde ve dışında bazı varlıklara ve beden olmaksızın çıkan seslere ve bir odunluğun çevresini kokuylayan, "Bigfoot" olarak da adlandırılan Kar Adını Yeti tipinde bir hayvana rastlanmıştır.

Kanın önemli bir bağlantı noktası olabileceğini ve bunun, insanların kaçırılmasıyla bile alakalı olabileceği yönünde sorular sorulmaktadır. Uzaylılar, akıllarını at, koyun ve sığırlara da, bize taktıkları kadar takmış olamazlar mı?

Biz hayvanları neden kısırlaştırırız? Meselâ, kaçırılan birçok insanın karnı, makatı ve rahimi, tıbbi ve cinsel testlere tâbi tutulmuştur. Bu, uzaylıların insanlarla çiftleşerek melez bir yaratık yaratmak istediği yönünde spekülasyonlara yol açmıştır.

Eğer söylendiği gibi kaçırılma olaylarının basit cinsel arzuların tatmininden ibaret olmadığı ortaya çıkarsa, doğacak bebek hakkında tartışmaların ortaya çıkması kaçınılmazdır. Eğer genetik bir test yapılıyorsa, bu, neden insanlardan saklanıyor?

Oldukça ıstırap verici, psikolojik travmaları takip eden kusma deneyimlerinin olduğu dramatik kaçırma olaylarına rastlanmayışına rağmen, şu anda insanların kesilip biçildiği kaçırma olaylarına da rastlanmamıştır.

Acaba bu operasyonlar, bizden daha üstün bir türe adapte olmamız için mi yapılıyor? Farkına varalım veya varmayalım, bizler uzaylılarla ilişki kurabiliriz. Yoksa iddia edildiği gibi dünya hükümetleri hayvanların öldürülmesine izin verip, insanların sağ geri gelmesi şartıyla teknolojik bir değiş tokuş yapılması için uzaylılarla bir anlaşma mı yaptı? Ufoloji ve hayvanların doğranması arasındaki bağlantılar örtülü ve de Amerika dışında pek az tartışıldığı için, üç yıllık UFO memurluğum sırasında, halktan hiçbir kaçırma raporu almadım zaten almam da beklenmiyordu. Bununla birlikte, bu bağlantılardan haberi olan ufologlar benimle irtibata geçtiler.

Benim resmî fikrim; doğrama/katletme olaylarının, polis veya Tarım Bakanlığının meselesi olduğu yönünde olmalıydı.

Derken, eskiden Tarım Bakanlığında çalışmış olan birinden UFO gözlemleriyle ilgili bir mektup aldım. Buluştuk ve bazı konuları derinlemesine irdeledik. Ben Savunma Bakanlığının doğrudan işe almadığı, ama bakanlığa pahalıya mal olan veterinerlerle ilgili sorular sordum. Bu veterinerlerden bazıları kitaplarında, çözülmemiş parçalama/katletme olaylarına yer vermişlerdir.

Hayvanların bu şekilde doğranmaları/katledilmeleri ile ilgili olayların doğru yanlarını ortaya çıkaracak ve bu konuya çözüm getirecek acil bir çalışmanın gerekliliği son derece açıktır. Konuyla ilgilenen tek merkezî organizasyon Tarım Bakanlığı idi ve onların ellerinde de hiçbir UFO gözlem raporu yoktu. Tahminen bu raporlar, bir bilgisayarın hafızasında gizli duruyor.

Ben bu durumu çok rahatsız edici buluyorum ve gittikçe daha çok endişeleniyorum. Eğer uzaylılar bizim topraklarımıza inip, hayvanlarımızı en korkunç biçimlerde doğrayıp katledebiliyorlar ve bizi birer toplatabiliyorlarsa, Savunma Bakanlığının başı oldukça büyük bir dertte demektir. ■

13.05.1996 tarihli Daily Mail Gazetesi'nden

Nick POPE, Çeviren: Burak ERKER